

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM

ARA: 40 FILLÉR

KEDD, 1970. MÁRCIUS 3.

LENIN az ifjúságról

Lenin rendkívül nagy jelentőséget tulajdonított az ifjúság kommunista szellemű nevelésének és bevonásának az új társadalom építésébe. A Komszomol — megalakulásától napjainkig — szemelődött tartotta ezt az útmutatót és azon munkálkodott, hogy a fiatalok becsüljék, szeressék a munkát. Ahhoz, hogy valakinek életszükségletévé váljon a munka, szeretnie kell szakmáját, kielégülést kell találnia benne.

De hol és hogyan nevelhető a szakma szeretete? Ez már az iskolában megkezdődik és éppen ezért a tanmenetnek úgy kell felépülnie, hogy a fiatal megfelelően választhatson. Lenin azt mondta, hogy a kommunista társadalmat minden egyes tagjának személyes érdekeltisége alapján kell építeni. De ez nemcsak a jövedelemre, hanem a munka tartalmára is vonatkozik, vagyis magas termelékenységű, bonyolult műveletek megtanítására is vonatkozik. Nem eszkelhetjük meg, hogy az iskolák csak elementáris tudást nyújtsanak ezen a téren.

Az élenjáró vállalatok — mint például a moszkvai Krasznij Proletárij — felismerve a kérdés fontosságát, természetesen gondoskodnak minden egyes dolgozójuk — különösen a fiatalok — továbbképzéséről. Megjegyzendő, hogy az egyre nehezebb feladatokkal megbízott dolgozó önmaga is szükségét érzi a továbbképzésnek.

A Komszomol felismerte a kérdés fontosságát és még a múlt év júniusában hozott határozatával részt kért a feladatból. Többek között magára vállalta a gyárba belépő fiatalok léptéinek egyengetését, a beilleszkedés elősegítését, a továbbképzés módszereinek ellenőrzését.

A fiatalok szeretnek versengeni, de ugyanakkor koruk sajátosságainak megfelelő követelményekkel lépnek fel. Eppen ezért olyan versenyformát kell választani, amely nekik megfelelő. A napjainkban végbement műszaki-tudományos forradalom egyre nagyobb követelményeket támaszt, de ugyanakkor minden lehetőség biztosított, hogy ezeknek a követelményeknek a fiatal megfeleljen. Gyakorlatilag már ma beszélhetünk az új típusú ifjúsunkáról, aki nagyobb szakmai tudással, általános műveltséggel és kezdeményezőkézséggel rendelkezik mint elődei.

A Komszomol sorralban most egymillió fiatal mérnök és technikus található, húsz évvel ezelőtt még 62 ezret számoltak össze a tagság között. 1932-ben a Komszomol elégedetten állapította meg, hogy a gyári fiatalok több mint fele — a huszonkét évesektől számítva — elvégezte az általános iskola első négy osztályát. Jelenleg az iparban dolgozó fiatalok egyharmadának nincs meg csak a középsikolai végzettsége.

A Lenin centenáriumba felkészülés jegyében pl. a donyecki területen egy jelző született: „A technikai minimumtól a technikai maximumig”. A cél megvalósítása érdekében az ipari és mezőgazdasági üzemek vezetői és komszomolszervezetűi mindent megtesznek. A fiatalok pedig megértve az idők szavát, szívesen áldozzák idejüket szakmai és általános műveltségük szintjének emelésére, mert tudják jól, a kulturáltabb munka jelentős hozzájárulást a kommunizmus építéséhez ünyyhez.

J. Tyázselynikov,

„Ki tud többet...?”

Üzemi döntők

Február 28-án, szombaton vállalatunk három üzemében is megrendezték a „Ki tud többet a szocializmust építő Magyarországról” és Lenin munkásságáról?” című vetélkedősorozatot üzemi döntőit.

Béta-bánya dolgozói a Steinmetz Miklós Gimnázium és Szakközépiskola kultúrtermében mérték össze erejüket. A 12 három-három fős csapat először írásban adott számot felkészültségéről. Az írásbeli vetélkedés első hat csapata jutott tovább és a következő fordulóban ők már szóban döntötték el a helyezéseket.

A zsűriben helyet foglaló Gallusz József vb-elnök (a zsűri elnöke), dr. Bánki Nándor, a Mecseki Szénbányák Pártbizottsága Ipari Osztály vezetője, Rácz Sándor, a Városi Tanács Művelődési Osztály vezetője, Varga László, a szakközépiskola igazgatója, Gungl Ferenc üzemvezető, Nagy Béla, az üzem csúcspárttitkára, Szalai András szb-titkár és Gungl János, a vállalat KISZ-bizottságának agit. prop. titkára sokszor

kerültek nehéz helyzetbe, hiszen a versenyzők olyan nagy felkészültséggel rendelkeztek, hogy néha-néha nehéz volt dönteni egy-egy felelet után.

A versenyt végül is az „Esto Péter műszaki szocialista brigád” csapata nyerte, kimagasló 54 pontos teljesítménnyel. Ezzel a győzelmükkel egyben jogot nyertek a vállalati középöntőben való részvételre.

Kossuth-bánya kultúrtermében 9 csapat 27 tagja, és mintegy 150 fő szurkológárda izgulva végig a versenyt, melynek győztese a hivatal csapata lett. Jól szerepelt a Gépüzem és az Anyag körtel csapata is, hiszen ők a második, illetve harmadik helyet szerezték meg. Az egyéni versenyben Bánusz Dezső végzett az első helyen, Kontl Adalbert és Zalai György előtt.

Az Anyagellátó üzemben egy vegyescsapat végzett az első helyen, melynek tagjai Vajda Gizella, Páva Zoltán és Csik Ferenc voltak

(Sz.—Vt.)

Üzemi KISZ-klubok

VILLAMOSÜZEM (PÉCS)

1970. február 23-án a Mecseki Szénbányák villamosüzemében kettős ünnepségre került sor. Ezen a napon adták át a villamosüzem klubhelyiségét, amely régi igényeket hivatott kielégíteni. A klubhelyiség átadását az üzem kiváló dolgozóinak megjutalmazásával kötötték össze.

Az újonnan létesített klubhelyiség az újhegyi ebédlő épületében kapott helyet. Niedling János szb-titkár, a villamosüzem szakszervezeti bizottságának nevében üdvözölte a kiváló dolgozókat, a szakszervezeti aktívákat és a megjelent vendégeket. A villamosüzemnek, amely már hosszú ideje helyiséghiánnyal küzd, nagy szüksége volt a klubra.

Suhajda Tibor elvtárs, a vállalat szakszervezeti bizottsága nevében köszöntötte a kiváló dolgozókat és a megjelenteket.

Ezt követően Fábian István elvtárs, a villamosüzem főmérnöke átadta a „Kiváló dolgozó” jelvényeket okleveleket és a vele járó pénzjutalmat.

Barna Teréz

BANYAGÉPÜZEM (KOMLÓ)

Régi tervet váltanak valóra Kossuth-bánya bányagépüzem KISZ-fiataljai a közeljövőben. Március 7-én a bányagép kultúrtermében üzemi ifjúsági klubot alapítanak. Mint Hartai Ferenc, az alapszervezet KISZ-titkára elmondta, az a cél, hogy az üzem fiataljainak kulturált szórakozási lehetőséget nyújtsanak. A klub előreláthatólag minden szombaton és vasárnap délután 5-től éjfélig tart nyitva. A zenét a közkedvelő „Doki”-zenekar szolgáltatja.

A nőnap megnyitóra szépen feldíszített terem várja majd a szórakozni vágyókat. Az alapszervezet vezetősége szeretettel várja azokat a fiatalokat, akik a továbbiakban is részt kívánnak venni a klub munkájában, és nem utolsósorban hasznosan akarják eltölteni szabad idejüket.

Szabó László

Grúz bányászok Pécsszabolcson

Harminchárom fős grúz bányászcsoporthoz fogadott szerdán a Mecseki Szénbányák Szakszervezeti Bizottsága a pécsszabolcsi Puskin Művelődési Ház klubtermében. A vidám ismerkedési délutánon résztvettek a bányászok szb-titkárai és szocialista brigádvezetői is. Néhány brigádvezető magával hozta a brigádnaplót is, amikbe a vendégek bejegyezték neveiket.

Markwart Károly, a vállalat szb-titkára köszöntötte a vendégeket és fejezte ki a mecseki szénmedence dolgozóinak jókívánságait Grúzia megalakulásának 49. évfordulója alkalmából. (1921. február 21-én a Vörös Hadsereg egyesült felkelők Tbilisziben megalakították a Grúz Szovjet Köztársaságot.)

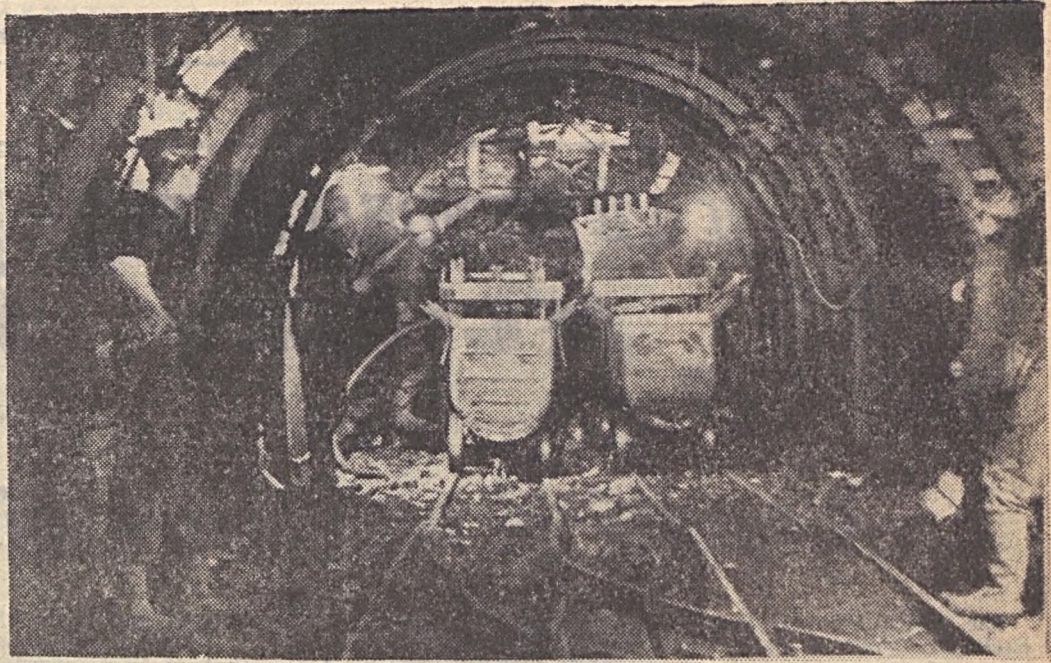
A vendégek Budapest és Dunaújváros után érkeztek

Pécsre, ahonnan Villányon, Siklóson és Kaposváron keresztül folytatták útjukat Jugoszláviába.

A vendégek beírták neveiket a szocialista brigádok naplójába.

Foto: Erős

Rakodás a vájvégen

(Foto: Bosnyák M.)

Vetélkedő Újhegyen

Február 26-án délután az újhegyi munkásfürdő tanácstermében a pártbizottság, a szakszervezeti bizottság, a KISZ és üzemvezetőség rendezésében tartották meg a „Ki tud többet a szocializmust építő Magyarországról” és Lenin munkásságáról” c. vetélkedőt.

A zsűri elnöke, Kárpáti Ferenc üzemvezető megnyitotta szavaiban méltatta Lenin munkásságát és tevékeny, harcos életét. Kihangsúlyozta, hogy a szovjet hadsereg hősi harcai segítségével szabadult fel hazánk. Méltatta a párt vezető szerepét és azt, hogy a párt vezetésével jutott el a mi hazánk is a 25 év alatt oda, ahol ma egy boldog nép építi a szocialista Magyarországot.

Ezután kezdetét vette a csaknem 3 óra hosszágú tartó izgalmas vetélkedő. A vetélkedő háromfordulós volt és minden fordulóban három-három kérdéscsoportot kellett a csapatoknak megválaszolniuk. Egy csapat összesen 84 különféle kérdést kapott. A kérdések egyharmada Lenin életéről és munkásságáról szólt, a kétharmada hazánk felszabadulásától napjainkig eltelt időszak legfontosabb eseményeit tartalmazta.

A csapatok heteken át dolgozták fel a megválaszo-

lásra váró kérdéseket és a vetélkedő bizonyította, hogy a versenyzők alaposan és lelkiismeretesen készültek fel a vetélkedőre.

A 8 tagú zsűri is derekas munkát végzett az értékeskor és mire eredményhirdetésre került sor, a zsűri éppen olyan fáradt volt, mint a versenyzők.

A vetélkedő győztese az újhegyi Üzemet a vállalati középöntőn. A második lett a 13-as számú csapat, pontjainak száma 347. Tagjai: Kamócsai Lajos, Medgyesi Tibor, Molnár Gyula. A győztes csapat 300 Ft jutalomban részesült.

A győztes csapat képviseli az Újhegyi Üzemet a vállalati középöntőn. A második lett a 13-as számú csapat, pontjainak száma 347. Tagjai: Márcz János, Tóth Tibor, Egyed János. A csapat tagjai fejenként 250 forint jutalmat kaptak.

Harmadik lett a 11-es számú csapat 348 ponttal. Tagjai: Tolnai János, Szili József, Farkas József 200—200 forint jutalomban részesültek.

A verseny végig izgalmas és színvonalas volt, elérte célját, mert a résztvevők alapos ismerői Lenin életének és szocialista hazánk történetének.

Markó Nándor

Mártírookra emlékeztünk

A történelem lapjaira a vértől piros betűkkel írják a hősök, a mártírok neveit. Azon hősök neveit, akik a történelem kerekének előreforgását segítették. Segítették a haladást. Küzdöttek, harcoltak egy boldogabb életért. Sokszor életüket áldozták az igazságért, a munkásság boldogulásáért.

Szinte minden városnak megvan a mártírja, akinek emlékét kegyelettel őrzik.

Ilyen mártírjai a mecseki szénmedencének: Feitig Imre, Hegedüs Mihály és Keller János. akiknek életét csendőrsortúzt oltotta ki 1937. február 24-én.

A vasasi Thomen-akna bányászai sztrájkot szerveztek, hogy bérkövetelésüket valóra váltsák. Az uralkodó rendszer a tárgyalások helyett gyilkos golyóval válaszolt. Így vesztettünk el három derek bányászt.

Az utókor nem marad hátlatlan. Mi fiatalok, akik életünket ebben a társadalmi rendben kezdtük, ápoljuk elődeink forradalmi hagyományait. A mártírokról tisztelettel emlékezünk meg. A Mecseki Szénbányák KISZ-bizottságához tartozó KISZ csúcsvezetőségek Vasasi I., Vasasi II. és Hosszúhetényi temetőjében helyezték el koszorút.

Zobák-bánya KISZ-csúcsvezetősége a hosszúhetényi temetőben lévő Keller János sírját koszorúzta meg. Az emlékünnepségen résztvettek a Mecseki Szénbányák KISZ-bizottsága, Zobák-bánya KISZ csúcsvezetősége és szakszervezeti bizottsága, a helyi úttörőcsapat és a közéleti tanács elnöke.

Az ünnepi megemlékezés után a résztvevők koszorút helyeztek el a Mecseki Szénbányák KISZ-bizottsága, Zobák-bánya KISZ csúcsvezetősége párt- és szakszervezeti bizottsága nevében.

Az ünnepi megemlékezés az Internacionálé hangjaival ért véget.

Hegedüs Miklós

1970. március 5—6.

Köszöntjük az üzemi lapszerkesztők országos értekezletét!

50 éves a Kodály-kórus

50 évvel ezelőtt, 1920. február 27-én Varajti Károly néptanító vezetésével 45 dal-szerető fiatalember megalakította és létrehozta a mai Kodály Zoltán bányász férfikart.

Alapító levelükben a következő olvasható:

„Alulírottak azon vágytól, hogy mi is megszerezzük Apolló kincstárának legalább egy parányi drágakövét, saját elhatározásunkból megalakítjuk egyesületünk kebelében a dalcsoporthoz. Ennek állandó fennállását azonban biztosítani óhajtjuk. Ezen célból ma ünnepélyes fogadalmat tesszünk, melynek ellenében férfiu becsületzavunkat adjuk, hogy fejlődését minden erőnkkel a törekvésünkkel előmozdítjuk és sikeres működését pontos megelégedéssel lehetővé tesszük.

Pécsszabolcstelep, 1920 február 27-én, 45 aláírás.”

Azóta 50 év telt el Tagjai közül 1—2 ember él már csak. A kórus megszaktítás nélkül fennmaradt és számos sikeres eredményt ért el a pécsi szénmedencének és a városnak. Ez év július 17—19 között ünneplik jubileumi évfordulójukat, mely országos rendezvényről részletesen fogunk beszámolni.

A kórus kiállításra is készül az 50 év anyagából. Kérjük mindezeket, akik az alapítástól kezdődően tagjai voltak a kórusnak és bármilyen dokumentummal, fényképpel rendelkeznek azt juttassák el a művelődési ház vezetőségének.

Ezúton is köszönjük segítségüket.

KÖNYVTÁR

A Bányai Ipari Dolgozók Szakszervezete Körzeti Könyvtára értesíti az Ifjúsági Könyvtár olvasóit, hogy kölcsönzési idejét megváltoztatta. Kölcsönzési idő: kedd, szerda, péntek de. 10—12 óráig, du. 2—6 óráig.

ÉVFORDULÓINK 25 JEGYÉBEN

A tanító jó mesternek bizonyul

Rab János közel tíz esztendőig dolgozott a Mecseki Tanbányánál, mint szakoktató. Az elméleti munkában kitűnőre vizsgázott. Amikor 1968 júliusában Béta-aknára került vajúrnak, mindenki sokat várt tőle.

Nos, azóta másfél év telt el és Rab János a gyakorlatban is bizonyított. Egy ideig fejtésekre járt — tartalékként.

— Az egyik műszak végén Kovács Lajos főbányamester és Várnagy Gyula körletvezető behivatott az irodába — emlékezik vissza. — Azt kérdezték tőlem: volna-e kedvem elővájásban dolgozni és egy csapatvezetői tisztséget is be kellene töltenem. Azt mondtam, hogy nem vállalom a megbízatást, a fejtesben otthonosabban érzem magam. Aztán mégis megbarátkoztam a gondolatokkal. Tavaly januárban újjáalakult a 17-es elővájó brigád.

Az eredmények tanúskodnak, hogy a tanító a gyakorlatban is megállja a helyét. Az általa vezetett munkacsapat bármely nagyobb elővájó brigáddal felveszi a versenyt. A jubileumi felajánlás kapcsán a kollektíva olyan kimagasló eredményt produkált, amelyre nagyon sokan büszkék az üzemenél.

— Hogy is történt ez? — kérdeztük a brigádvezetőtől.

— Egy fontos támadógurító kihajtását kaptuk feladatul január 5-én. Minden úgy ment, ahogy a „nagy-könyvben” meg van írva.

Január 31-én már termelt a fejtes. Közléssel együtt 227 fm-t csináltunk.

— Ez óriási teljesítmény! — mondotta Várnagy Gyula körletvezető. — Bebizonyították, hogy ők is képesek kimagasló eredményekre. Amikor a kollektív munkát dícsérem, nem kisebbíthetjük Rab János érdemeit. Nagyon jó csapatvezetőnek tartom. Rövid idő alatt összerázódott a gárda és hónapról hónapra növekedett a brigád teljesítménye. Januárban 130%-os eredménnyel hívták fel magukra a figyelmet — messze túlszámnyalva a jubileumra vállalat kötelezettséget.

A januári kimagasló termelési eredmények február közepén egyszerű keresetet biztosítottak.

— A tiszta keresetem 5751 forint volt. Az összkereset elérte a 6300 forintot. Félreértés ne essék: ebben benne van négy szabadszombat bére és a 10%-os csapatvezetői pótlék is.

— Volt már hasonló kereset?

— Ez volt az eddigi legjobb keresetem. Azt is elmondhatom: a csapat többi tagja is hasonlóan vélekedhet, ők sem kaptak még ennyit.

— Most már végleges helye lesz az elővájós?

— Őszintén szólva, még mindig szeretnék visszamenni a fejtesbe. Nem mintha ott könnyebb volna a munka, de a fejtesiek átlagban többet keresnek.

Rab János a csapat valamennyi tagját jó munkásnak tartja. A mások megbecsülése, a figyelmesség mindig jó hatással van. Mindhárom szak egyformán teljesít. Nem véletlen, hogy a brigádvezető a teljes névsor közlését kérte. Ime a csapat összetétele:

I. szak: Bernáth István (szakvezető vajúr), Palkó Ambrus, Lajkó János, Pálfi László, Aranyosi György.

II. szak: Rab János (szakvezető és csapatvezető vajúr), Marchauser Henrik, Hohmann János, Faluközi Menyhért, Illés Géza.

III. szak: Deák Ferenc (szakvezető), Gyuricza János, Baksa Péter, Bán József, Balogh Márton.

A 17-es elővájó csapat tulajdonképpen hat esztendővel ezelőtt alakult, de eddig alig-alig nyert valamilyen kitüntetést. A szocialista brigád címet is csak egy alkalommal nyerték el. Az 1969. évi eredmények alapján már nem volt vitás az oklevél odaítélése. A csapat több tagja a kiváló dolgozó jelvényt tulajdonosa. Legutóbb Rab János vehette át a megtisztelő jelvényt és a vele járó kétheti fizetést.

Vízhányó Imre

Az évfordulók jegyében

Zobák-bánya szállítókörlet KISZ-szervezete az évfordulók jegyében február 22-én sportnapot tartott.

A sportnapon szocialista brigádtagok, KISZ-tagok és szervezeten kívüli fiatalok mérték össze erejüket. Ez a sportnap része azon vállalás teljesítésének, melyet, mint szocialista brigádok vállaltak, valamint része a KISZ-alapszervezet 1970. évi akcióprogramjának.

Az asztalitenisz sportágban megrendezett nemes vetélkedőn elért helyezések:

I. helyezés
II. helyezés
III. helyezés

Nábob György
Galgóczy Lajos
Domonkos József

A kiváló sportteljesítményt a KISZ-alapszervezet ajándéktárggyal jutalmazta.

találtakat részleteiben is közöljük.

A művelődéspolitikai rész vizsgálva megállapíthatjuk, hogy az összeállításnál igen nagy súlyt fektettek az illetékesek a kettős jubileum jelentőségére. A Városi Tanács Művelődésügyi Osztálya a Május 1. Művelődési Ház a Körzeti Könyvtár, az iskolák, területi kultúrházak üzemi klubok és a város TIT-szervezet bevonásával mind szélesebb körben alkadják érvényesíteni a kulturális politikát. Arra törekednek, hogy a félév folyamán sorra kerülő ünnepek, nagyobb akciók mellett a mindennapi propaganda-munkában is megfelelő helyet kapjon a Szovjetunió és más szocialista országok népének élete politikai, kulturális, és ipar vívmányainak méltó bemutatása.

Május hónapban a „Magyar Népköztársaság 25 éve” című kiállítás szerepel a programban. Ezt a kiállításokat is bemutatják. 15 táblás vándorkiállítás „Leninre emlékezünk” címmel szintén eljut majd a város minden területére. Folyamatosan foglalkoznak a felszabadulás pályázatok népszerűsítésével. Nagy érdeklődésre tarthatnak majd számot az üzemekben, intézményekben bemutatásra kerülő, a jubileummal kapcsolatos dokumentumfilmek is.

Szabó Lajos

— Védekezés a vadkáró ellen. A hetvehelyi termelőszövetkezetnek évente nagy károkat okoz a közeli vadrezervátum vadállományának szintje állandóvá váltak a bírósági eljárások. A tsz és a rezervátum vezetői most megállapodást kötöttek, melynek értelmében a vadak károkozása ellen a tsz vállalja a teljes védekezés megszervezését és lebonyolítását.

Találkozás Leninnel

Vannak találkozások, amelyek kitörölhetetlen nyomot hagynak az ember szívében, még akkor is, ha pillanatokig tart. Az ilyen találkozások meghatározhatják az ember egész további életútját. Így történt ez az én esetemben is. Mint a Balti-flotta matróza — a forradalom egyszerű katonája —, több alkalommal is találkoztam Vlagyimir Iljicsel.

Feledhetetlen számomra 1917 júliusában, amikor a Pravda katonaklubban megtartották a Bolsevik Szervezetek Összoroszársági Konferenciáját. Választás alapján én egy vörösgárdista egységet képviseltem. Felszólalásomban elmondtam, amivel társaim megbíztak: készen állnak a fegyveres felkelésre a szovjethatalom kivívásáért.

Hozzászólásom felkeltette Lenin érdeklődését. A szünetben Nyevszkij elvtárs útján magához hívatott. Érdeklődött az egység harci szelleme, fegyverzete, a politikai munka, a személyi állomány összetétele stb. iránt. Búcsúzóskor kezemet erősen megszorítva kérte, mondjam meg a vörösgárdistáknak, hogy keményen tarítsák a fegyvereket, szigorúan ragaszkodjanak a forradalmi fegyveremhez, mert a fegyverem a győzelem záloga.

A párt a tömegeket felkészítette a fegyveres felkelésre. A viborgszki vörösgárdista-egység — amelyben szolgálattal teljesítettem —, egy másik katonai egységgel azt a feladatot kapta, hogy foglalja el a telefon- és a távíróközpontot.

Október 24-én este felkészültünk a harcra. Az éjszaka hideg és nyirkos volt. A parancs után hamarosan elfoglaltuk az épületet. A megrongált vezeték egy részét sikerült kijavítanunk. Október 25-én harci egységünk egy része elfoglalta a főpostát és a Nemzeti Bankot.

...A Téli palota ostroma után egységünket a Szmolnij őrzetere vezényelték. Ebben az időszakban naponta láttam Lenint és a forradalom vezetőit. Lenin elfoglaltsága ellenére mindig talált időt, hogy velünk, vörösgárdistákkal elbeszélgessem. Emlékszem, 1917. november 10-én vagy 11-én Lenin az egyik első emeleti szobába összehívta az őrség pihenőben lévő tagjait és a szovjethatalomról, a soron következő feladatokról beszélt nekünk. Szavai nyomán minden bonyolult kérdés világossá vált előttünk.

Egy alkalommal három munkást kísérttem Iljicshez. Amikor beléptünk a szobába, felugrott a helyéről és a kezfogás után a leghatékonyabb dolgokról kezdett beszélni. Minden érdekeltet, ami az egyszerű emberek életével volt kapcsolatos. A beszélgetés meglehetősen sokáig elhúzódott, a munkások is hamar magukra találtak. Amikor együtt távoztunk, az egyik munkás azt mondta nekem:

— Szinte hihetetlen, hogy Lenin beszélgetett velünk. Nagy ember, és mégis úgy ismeri az életünket, mintha maga is munkás lenne.

Lenint érdekelte a katonák, vörösgárdisták élete is. Egy

alkalommal az iratokkal tömött pánccsokról őriztem, amikor hozzám lépett:

— Matróz elvtárs, maga tudja, mire vigyáz? Egy kicsit zavarba jöttem, de azt válaszoltam, hogy tudom.

— Akkor miért engedte meg, hogy a közelben illetéktelenek járjanak?

Eszembe jutott, hogy pár perccel ezelőtt elment mellettem a Szmolnijban dolgozó egyik munkatárs, akit arcáról már jól ismertem. Nem kértem tőle igazolványt.

Vlagyimir Iljics elmondta, hogy ébernek kell lennünk, és a jövőben a szabályzat szerint járjak el. Beszélgetés közben észrevettem, hogy volgai tájszóval beszél, megjegyeztem: ő is volgai. Kikérdeztem a családról, megjegyeztem, hogy nem fog már sokáig a kapitalistáknál dolgozni, de, hogy felépítsük az új életet, sokat kell tanulni.

...A Lenini leckék emlékeit egy életre megőriztem. Büszke vagyok arra, hogy a Nagy Októberi Forradalom harcosa lehettem, és ahhoz a nemzedékhez tartozom, amelyik Lenin vezetésével megdöntötte a burzsoázia hatalmát, hozzákezdett az új élet építéséhez.

V. Mocsalov,
az SZKP tagja 1917-től
(APN)

Lenin ismét dolgozik

Vlagyimir Iljics 1922 szeptemberében, hosszas betegség után levelet írt a szakszervezetek Moszkvában megnyitott V. kongresszusához. Ezzel kapcsolatban az OKP Központi Bizottsága urall területi bizottságának lapjában, az Uralszkij Rábolesijban Kun Béla 1922. szeptember 21-én az alábbi vezércikket írta.

Hosszas betegség után Lenin elvtárs ismét csatasorba állt. Nehéz lenne megmondani, kinek volt hosszabb a betegsége, Leninnek, magának, a fizikai fájdalom elszakított a proletárforradalom javára végzett közvetlen munkától, vagy a munkásoktól, amelyet ez a betegség egy időre megfosztott vezetőjétől.

A szakszervezeti kongresszushoz intézett mindössze néhány soros levele egyszerűségében és világos tartalmában sajátosan találóan határozta meg az adott politikai helyzetben ránk váró feladatokat.

Néhány szóban értékelte a jelenlegi nemzetközi viszonyokat a szovjet állam helyzetét, meghatározta harci feladatainkat, módszereinket, Lenin elvtárs első szavai derűlátóan komoly harci felhívást tartalmaznak:

„Nem akarnak kölcsönt adni nekünk mindaddig, amíg vissza nem állítjuk a kapitalisták és a földesurak magántulajdonát, de ezt nem tehetjük és nem is tesszük meg.”

...Lenin történelmi jelentőségét nemcsak az a lelkes,

odaadó szeretet határozza meg, amelyet a világ minden kommunisztája, valamennyi becsületes munkása és parasztja érez. Személyisége a forradalom idején objektív történelmi tényezővé lett.

Valóban, ráillenek azok a szavak, amelyeket Plehanov, a személyiség történelmi szerepéről írt:

„A nagy ember nem azért nagy, mert egyénisége sajátos arculatot kölcsönöz a nagy történelmi eseményeknek, hanem azért, mert megvannak benne azok a tulajdonságok, amelyek módot adnak rá, hogy kora nagy társadalmi igényeit szolgálja. A nagy ember kezdeményező, másoknál messzebb lát és másoknál inkább akar. Megoldja azokat a tudományos feladatokat, amelyeket a társadalom korábbi szellemi fejlődése felvetett, rámutat az újabb társadalmi igényekre, amelyeket a társadalmi viszonyok megelőző fejlődés felvetett, rámutat az újabb társadalmi igényekre, amelyeket a társadalmi viszonyok megelőző fejlődése állított előtérbe, és magára vállalja azt a kezdeményezést, amely ezeknek az igényeknek a kielégítését szolgálja.”

A nagy ember hős. Nem ebben az értelemben, hogy megtudná állítani, vagy megtudná változtatni az események természetes menetét, vagy megtudná változtatni az eseményeket, hanem abban a tekintetben, hogy tevékenysége e szűkebb és ösztönös menetet tudatos és szabad kifejezése. Ebben rejlik a nagy ember jelentősége, egész ereje. Ez azonban rendkívül jelentős, óriási erő.”

Lenin felgyógyulása, visszatérése a harcoló proletáriátus élvonalába éppen azért olyan fontos a forradalom további menetére.

A világtörténelem minden tényezőjét, mindazt, amit a világ dolgozó állataknak, amiért küzdenek — mindazt Lenin, a nagy vezéregyéniség agya önti formába, értékeli, tudatossá teszi, szigorú rendszerbe foglalja.

Nagy erőt ad a történelmet formáló osztálynak annak tudata, hogy van vezetőnk, aki rendkívül pontosan meghatározta, miként változnak a társadalmi és a nemzetközi viszonyok, s ettől függően megszabja, mire kell a proletáriátusnak összpontosítania erőfeszítéseit.

Lenin egyszerűen és világosan kimondta, hogy amíg a felszabaduló dolgozó állama egyedül áll a kapitalista országok között, addig megkésztetett erővel kell vigyáznunk a hatalomra, és helyre kell állítanunk a népgazdaságot.

Lenin levele után pontosan tudjuk azt is, hogyan kell tökéletesíteni és szilárdítani az államapparátust, hogy javíthassunk a dolgozó életkörülményein és rekonstruálhassuk a népgazdaságot.

Lenin elvtárs levelet, hosszas betegsége utáni első sorait fel kell olvasnunk minden gyárban, faluban, a dolgozók gyűlésein. Ismertetnünk kell azt minden most megnyitott iskolában, meg kell vitatnunk minden alapszervezetben, hogy erőf és állhatatosságot mérítsünk belőle munkánkhoz. Erőt és határozottságot ad az a tudat, hogy Lenin elvtárs jár előttünk, hogy ismét ő vezet bennünket a munkában és a harcban.

Kun Béla
(APN)

Az anyagmozgatás mai gondjai

Fő feladat az automatizálás

A Mecseki Szénbányák jelenleg két központi és öt akna-fatérral rendelkeznek. A Központi Fátelenen tárolt fa: 25-35 ezer köbméter között változik. A meglehetősen nagy mennyiségű építőanyagot és vasanyaggal együtt, közel évi 200 ezer köbméter anyagot kell mozgatni a vállalat területén.

A központi anyagáról tereteken csak részben megoldott a faanyag gépi kirakása, átrakása és felrakása — gépi úton — kevés százalékarányban történik. A tároló — és feldolgozó állomások, valamint

a sorba kapcsolt feldolgozó állomások (főképp a műhelyek) közötti rakodás,

szállítás kérdése sem rendezett.

A vállalat külszíni fizikai dolgozóinak — a szén és meddő — szállítás kivételével — több mint 20 százaléka anyagmozgatással foglalkozik, ami a fentiekben túl önmagában is indokolja azt a törekvést, hogy szakembereink keressék a korszerű gépi anyagmozgatás komplex megoldási lehetőségeit.

Ezt szolgálta az a szovjetunióbeli tanulmányút, amelyet november 11-22. között bonyolított le egy négytagú magyar delegáció — Dull László elvtárs vezetésével. Annak idején erről hírt adtunk, most arra kértük az Anyagellátó Üzem vezetőjét, hogy foglalja össze a 12 napos út legfontosabb tapasztalatait.

— Miként történik az aknák faellátása?

— A bányüzem által használt csillék úrtartalma: 2,5 köbméter. E csillék úrtartalmához igazítják a bányafa kötegeket is. A távolabbi aknákat tehergépkocsikkal látják el, kötegeit faanyagot. A bányüzemnél és a bányában a csillékből a faanyagot kézi erővel szedik ki, de megvannak a konkrét terveik a csillék gépi ürítésére.

Regisztráló készülék

— Milyen tapasztalatot szereztek a bazsanovi bányajárás során?

— Rendkívül érdekesnek találtuk az emberek bányába való le- és felszállását regisztráló készüléket. Minden bányába leszálló embernek személyi órákatonja van, amelyen rögzíti a leszállás napját, óra-percét. Ezt a kartont bedobják egy készülékbe amely fotocellával van ellátva, s amely csatlakozik egy számlálóműhöz. Kiszállásnál ugyanezt a műveletet kell elvégezni és így ha valaki nem szállt fel az adott műszakban, úgy a karton alapján könyvnyomással meg lehet állapítani a hiányzó személy kilétét. Ez a módszer feleslegessé teszi a körülményes és nehézkesen használható márkarendszert.

— A tanulmányút alkalmával történt-e tapasztalatcsere?

— Igen. Küldöttségünk széleskörűen válaszolt a szovjet elvtársak kérdéseire. Ismertettük a mi rendszerünket, szervezésünket és az anyagmozgatás gépesítése vonatkozásában eddig elért eredményeinket. Vendéglátóinknak rendkívül tetszett, hogy pl. a Mecseki Szénbányánál az anyagszámlálási rendszert gépi úton oldjuk meg és az anyagfelhasználási, készletadatokról, továbbá minden mozgásról a gép olyan adattáblákat biztosít, amelynek birtokában, akár hónap közben is operatív intézkedések tehetők meg.

— A tapasztalatok összefoglalása után idehaza milyen javaslatot dolgoztak ki?

— Nyolc pontból álló előterjesztést készítettünk, amely foglalkozik bányaművelési eljárással, személyszállítással, anyagmozgatással és más hasznos kezdeményezéssel.

Vízványó Imre

Kábelforrasztás ezüsttel

(Tudósítónktól)

Az MSZ Villamos Üzem vegyész műhelyében GT 380 és GT 1 kV típusú vezeték (gumikábelek) összeforrasztását kezdték meg. A kábeleket ezüsttel, gázláng segítségével forrasztják. Az így összekötött erekre vulkanizált gumiréteg alig vastagabb az eredeti érszigetelésnél.

Evi tízezer folyóméter gumikábel összeforrasztása két-

százezer forint nyereséget hoz. Előzőleg ezeket a kábeleket a vállalatnál a MEH vette át, mint hulladékanyagot.

A kábeltoldás technológiáját Rajnai Imre vegyész mérnök dolgozta ki. A munka nagy részét Lendvai Sándor végzi. Az eddigi MEO vizsgálathoz minőségi kifogás nem merült fel.

BARNA TERÉZ

Köszönet és figyelmesség

A Béta-aknai felolvasóban egy levelezőlapot helyeztek el a hirdetőtáblán. Nem véletlenül került oda. Nem, mert a bányászokra mindig lehetett és lehet számítani. Most, amikor a szabad szombatokat adják fel, semmivel sem kisebb áldozatkészségük, mint egykoron, a széncsaták idején. Az elismerő szavak, a köszönet tehát jól esik. Ezért idézzük a levél szövegét:

„Tisztelt Bányászok!

Az iskolánkban tanultunk a bányászok nehéz, fáradtságos munkájáé. Az önök munkája nélkül nem termelnek a gyárak, erőművek, nem közlekednének a vonatok. A bányászok megfeszített munkájának köszönhetjük, hogy iskoláinkban, és otthonainkban meleg van. Hősies munkájukhoz jószerecséit kívánok! Banai Szilvia IV. b. o. Sásd.”

Az üzem vezetői — a figyelmesség jeléül — választ is küldtek a sásdi iskolába. „Örömmel olvastuk kedves hangú levelét. A bányáipari dolgozók nevében köszönjük! Igazad van, amikor azt írod, hogy sokszor megfeszített munkával dolgoznak a bányászok.

A bányamunka nehéz, hősies, a természet erőit legyőző, igazi férfias munka. Tudjuk azt, hogy népgazdaságunknak a szénre, mint energiahordozóra nagy szüksége van. Azt is tudjuk, hogy szénre még nagyobb mennyiségben volna szükség, melynek érdekében dolgozunk szabad szombati napokon is. E munkánk azt a célt is szolgálja, hogy a ti iskolátokban is jó meleg, tanulásra kelemes hőmérsékletet biztosítsanak.

Kívánunk neked jó egészséget, eredményes tanulást

Üdvözlettel:

a Béta-bányászoktól.

Az elmúlt napokban húsz budapesti képeslapot kézbesített vállalatunknak a posta. A képes üdvözlőlapok a Budapest, IX. kerület Lenhossék úti Koltói Anna Általános Iskola tanulói köszönik meg a bányászoknak, hogy a hideg télen, meleg kályha mellett ülhetnek. Ezekből a levelekből idézünk néhányat:

„Kedves bányász bácsi!

Nagyon szépen köszönjük, amit értünk tetszett tenni. A meleg szobában csak a bányászokra gondolunk, mert nagyon jól esik leülni egy kicsit a kályha mellé, ezt is csak a bányászoknak köszönhetjük. Jó szerencsét kíván Krityán Éva.”

„Kedves Bányász bácsi!

Köszönöm neked, és a többi munkatársadnak a jó minőségű szénét. Jó meleg szobánk van. Jó szerencsét kíván Nátházy Anikó.”

„En most a meleg szobában írok. Sokat gondolok rátok, ti hős bányászok. Jó szerencsét kívánok, Váradik Keresi.”

Kedves Balázs Erika, Czágler Emil, Horváth Ildikó, Horváth Mária, Kiss Attila, Kusinszky Bea, Lengyel Erika, Mátrai Csaba, Nádai Tamás, Polyák Laci, Radványi Miki és a többi lányok és fiúk sajnós valamennyitek levelét nem tudjuk közölni, de jókívánságjaitokat és üdvözlőiteket továbbítjuk a címzetteknek: a bányászoknak.

Minden bányász veletek örül, hogy a nagy hidegben meleg szobában és osztályban tanulhattok. Nagyon szépen köszönjük az üdvözlőlapokat, és sok szerencsét kívánunk mindannyitoknak a tanulásban.

Kutatóintézet, mint a gyakorlat segítője

— Mi volt az első szakterület, ahol részletes tanulmányt folytattak?

— Első munkanapunkon a Donyeci Bányászati Kutatóintézetet tekintettük meg — mondotta Dull elvtárs. — 1946-ban létrehozott DBK szakmai irányításával helyreállították, felszámolták a háború okozta károkat, rendezték a bányavágatokat. Ezt követően a fejtes gépesítése került sorra. Miután itt is elérték a kellő sikert, a továbbiakban ezek korszerűsítésére, a technológiai folyamatok finomítására irányítják figyelmüket.

— Változott-e az intézet profílija?

— Természetesen, 1956-tól a külszín gépesítésével is foglalkoznak, a fő cél ma is a jövesztés maximális gépesítése és a bányabéli technológiai folyamatok korszerűsítése.

— Úgy hallottuk, hogy fokozódott a tudományos eljárások alkalmazása.

— Igen. Új fejtési rendszereket dolgoznak ki, tudományos alapon — figyelemmel elsősorban a biztonságára. Fő feladat: a komplex gépesítés és automatizálás.

A tudomány a termelés szolgálatában

— Milyen osztályokra tagozódik az intézet?

— A kutatóintézet hét munkaterületen (géptervezés-kivitelezési, kémiai, külszíni gépesítési, bányabiztonsági, hírközlési, üzembiztonsági és üzemszervezési osztály) fejt ki tevékenységet — segítve a donyeci szénmedence 450 önálló bányáuzemét. Az egyik részleg 90 fővel dolgozik. Itt új gépeket terveznek, készítenek és kísérleteznek ki.

Figyelemreméltó, hogy a kutatóintézet szoros együttműködésben van a kombináttal, a trüszttökkel, illetve a bányavállalatokkal, üzemekkel. Az általuk megtervezett, megszerkesztett és kikísérletezett gépeket nemcsak ajánlják az egyes termelőüzemeknek, hanem azt a legjobb helyen beépítik és az üzem kívánóságára üzemeltetik — ha kell évekig is.

— Ezzel kapcsolatban mi a legfontosabb tanulságok?

— Tapasztalhattuk, hogy a fenti eljárással azt a célt szolgálják, hogy ne csak elméletben alkossák a gépeket és technológiát, hanem olyanokat tervezzenek és valósítsanak meg, ami a valóságban a gyakorlati termelést szolgálja. Mászóval: a tudományos kutatás — ma már termelő, de legalább a termelést elősegítő, hasznos tevékenység.

— Milyen az intézet szervezeti felépítése?

— A kutatóintézet létszáma 1754. Ebből 1116 tudományos munkatárs, 680-an rendelkeznek magasabb tudományos képesítéssel, 105 főnek tudományos fokozata van. Az intézetet 1968-ban I. kategóriába sorolták. Ez azt jelenti, hogy a DBK a Szovjetunióban kiemelt szerepet kap.

7000 kalóriás szén termelnek

— Melyik bányüzemnél szemlélték meg a gépesített fátelést?

— A Makejevugoly Trüszthöz tartozó Bazsanova aknában a gépesített fátelést megtekintése volt a fő feladatunk. Mindenekelőtt néhány jellemző adatot a termelésre vonatkozóan: az akna 4000 tonna napi kapacitása. 1957 óta üzemel, jelenleg 1012 méter mélységben dolgoznak, 0,6-1,3 méter vastag telepeket művelnek. Bányájuk kategórián felüli, gázveszélyes és szénporrobbanás veszélyes. Szovjet gyártmányú két-társas kombájnnokkal jövesztenek. Egyes fejtésekben már hidraulikus egyedi támoikkal biztosítanak. Fajlagos fafelhasználásuk: 23 köbméter/1000 tonna. Összteljesítményük: 2,2 t. 7000 kalóriás koksizható szén termelnek.

— Milyen rendszer alapján működik az akna fátelése?

— Normál nyomtávú vágány húzódik a fátér szelén, két azonos sínpályán mozgó,

32 méter feszítésválságú daruval felszerelve. Mind a két daru kísérleti jellegű. Egyiken a fülke hídírányú mozgást végez a futómackával együtt, a másik daru a kezelőfülké a daru lábán van elhelyezve, a daru két DEMAG-macska rendszerű 2x3 tonna teherbírási, párhuzamos működtetéssel. A daru horgán hidraulikus működtetésű, egyhengeres markoló van felszerelve.

— Milyen a fátér elosztása?

— Van egy állami tartalékterület, egy megmunkáló és egy osztályozóter. Az állami tartalék szabályosan kiképzett rakatokkal, rakatvegekkel, tűzvédelmi előírások betartásával biztosítja az anyagellátást. Ez a telep mintaszerrű. A megmunkáló tér a hosszoláshoz és kötegeléshez alkalmas rakodóállványokkal, láncpályás behordással rendelkezik. A harmadik részlegnél végzik az osztályzást, az anyagok bizonyos mértékű, további megmunkálását és a kötegelést.

HOBBY

Kedves meghívásnak tettem eleget, amikor ellátogattam Tresch Ádám lakására. Adí bácsi nagyon szép dologgal foglalkozik: nemes kanárimadarakat tenyészít. 1937 óta hódol nagy kitartással és hozzáértéssel a következő hobbijának. 1964-ben, mint aknást helyezték nyugdíjba, szilikózis betegséggel. Azóta szinte minden percét a kis énekesek között tölti.

— Milyen feladatai vannak egy kanáritenyészőnek?

— Bizony sok munkával jár ez a szenvedély — mondja Adí bácsi. Általában már hajnali 4 órakor talpon vagyok és etetem, gondozom a több száz madarat. Februártól júliusig adódik a legtöbb probléma, mert ez a tenyészidejük. Verseny előtt pedig trenírozni, azaz repültetni kell a sárga és zöld roller-, illetve csapperkanárikat.

— Milyen jelentős versenyeken vett részt eddig?

— Belföldi versenyt minden év decemberében rendeznek. 1965-ben az Ezüstkoszorús mester, 66-ban az Aranykoszorús mester címet nyertem el. 1968 januárjában egy nemzetközi versenyen vettem részt Bécsben, ahonnan több arany- és ezüstéremmel tértem haza. 1968. december 29-én kitüntettek az Aranykoszorús mester tenyészítő vándordíjjal és serleggel.

Beszélgésünk alatt állandó csivitelés hallatszik, olykor a saját hangomat sem értem. Adí bácsit és családját ez nem zavarja, ők már megszokták.

— Ilyen nagy méretekben űzi még valaki ezt a mesterséget Komlón?

— Hogye. Tizen vagyunk a Magyar Nemes Kanári Tenyészők Egyesületében, közülünk heten a bányában dolgoznak. Ami a nagy méretekkel illeti: ez sem kerül több pénzbe, mint bármilyen más hobby. Nagyon szeretjük a madarakat.

Megköszönöm a beszélgetést, hiszen némileg bepillantást nyerhetünk a kanáritenyészés fortélyáiba. Komlón sok bányász tart kanárit; ők gondoskodnak az egyéb madarak feltartásáról is. Tresch Ádám évtizedes tapasztalataival szívesen segíti ezeket a sporttársakat.

Vass Tamás

Pécsiek egymás közt

— Szép új cipője van.

— Meghiszem azt, magyar cipőipar terméké.

— Múlt hónapban másik cipő volt a lábán.

— Az is új volt.

— Ne vegye tolokodásnak, de magának feltűnően sűrűn van új cipője.

— Van bizony a magyar cipőipar jövőtől.

— Mondja, nem kerül ez túl sokba magának?

— Nem, hála a magyar cipőiparnak.

— Miért a cipőiparnak hála? Gondolom több cipő, több kiadás?

— Nem egészen.

— Ezt nem értem.

— Hát idefigyeljen, én megmagyarazom magának. Összel vettem egy pár cipőt, aminek három hét múlva levált a talpa. Visszavittem, kicserélték. Négy hét múlva felengedett a ragasztása, kicserélték egy harmadikra. Azt hordtam egy hó-

napig, egy hete cserélték ki erre, ami a lábamon van.

— Na de ez kifogástalan!

— Még jó, néhány hétig kihúzóam vele, de márciusban kicserélem egy szép világos tavaszra. Hála a magyar cipőiparnak.

Köves Imre

Népszava-ankét

Február 25-én az igazgatóság tanácstermében munkaértekezletre gyűltek össze az üzemi szakszervezeti bizottságok agit. prop. és kultúrfelelősei. Az ülésen a szocialista munkaverseny „élni” jelszavának elvi, gyakorlati és módszertani kérdéseit vitatták meg a jelenlévők.

A délelőtti tanácskozás folytatásaként 14 órakor Népszava-ankétot rendeztek, melyen az országos lapot Zele Ferenc főszerkesztő-helyettes, valamint Majlát Árpád rovatvezető képviselte. A szakszervezeti agit. prop. kultúrfelelősök mellett a KISZ-bizottság is képviseltette magát.

Elsőször Zele elvtárs ismertette a lap célkitűzéseit, majd a jelenlévők mondták el véleményüket és tettek hasznos észrevételeket az újság munkájával, színvonalával kapcsolatban. A főszerkesztő-helyettes elmondta, hogy mindig szívesen veszik az olvasók véleményét, hiszen a józan kritikák, észrevételek nagyban elősegítik a Népszava minél nívósabbá tételét.

NŐNAPI ÜNNEPÉSG A HŐERŐMŰBEN.

A Bányáipari Dolgozók Szakszervezete Körzeti Könyvtára és a komlói Hőerőmű Szakszervezeti Bizottsága színes műsorral kedveskedik március 6-án délután 14 óra 15 perckor a Hőerőmű nódolgozóinak a Nemzetközi Nőnap alkalmából. A műsorban közreműködnek: a városi Zenekola, a Gagarin úti iskola tanulója és a Bányász Irodalmi Színpad tagjai.

10+1 akció

Kedves Olvasó! Kiadunk — hasonlóan az elmúlt évekhez, ebben az évben is több olyan kiemelkedő művet jelentet meg, amelyek hozzájárulnak a tudomány, a kultúra, a politikai és gazdasági kérdések iránti érdeklődők ismereteinek bővítéséhez, — így kezdődik a Kossuth Könyvkiadó előfizetési csoportjának tájékoztatója.

A továbbiakban meg tudhatjuk, hogy ebben az évben is megrendezik a sikeres 10+1 akciót. Az akció lényege, hogy aki a kiadó által megjelentetett tíz könyvet megveszi, egy ajándékkönyvet kap. Az előfizetők kívánságára a továbbiakban is fenntartják az olvasók folyószámláját és egy-egy megjelent műről tájékoztatást küldenek az olvasóknak. Akik Lenin műveit vásárolják a továbbiakban is kapnak 10% árengedményt.

Bővebb felvilágosítást az érdeklődők az üzemi könyvtérterjesztőknél kaphatnak.

KISZ-esküvő Zobákon

Zobák-bánya KISZ-csúcsvezetősége az 1970. évben politikai nevelőmunkára igen nagy gondot fordít. Fő feladatnak tekinti a fiatalok ideológiai nevelését. Ezt a munkát az öt KISZ-alapszervezettel összehangolva, együttesen végzik. Az ideológiai munkának egyik területe a fiatalok marxista tudásának, ismereteinek fokozása. Az idealista szemlélet csökkentése, illetve megszüntetése.

A fenti elvekből indul ki a külszíni alapszervezet tag-sága, amikor elhatározta, hogy Énekes Ibolya, a KISZ-alapszervezet vezetőségi tagja esküvőjének megrendezését az alapszervezet vállalja.

Február 22-én került sor a nagy eseményre. A „Május 1” Művelődési Ház ízlésesen felszított klubhelyiségében foglaltak helyet a szülők, rokonok, az üzem gazdasági és politikai vezetői, valamint a menyasszony és vőlegény munkatársai.

A teremben ünnepélyes csend uralkodott, amikor a nászinduló zenéjére az úttörőkből alkotott sorfal között az ifjú pár megjelent és bevonult a terembe. A házasulandó fiatalokat úttörőkórus köszöntötte, majd a hivatalos kérdések elhangzása után őket Kertész Imre anyakönyvvezető házastársaknak nyilvánította.

Kalmár Istvánt és feleségét elsőnek a KISZ-alapszervezet titkára köszöntötte, majd a szülők, rokonok és munkatársak gratuláltak az ifjú párnak az új élet küszöbén.

Két fiatal, aki e naptól egy családot alkot, megküzdve az élet problémáival, elkezdte közös terveit megvalósítását. Nehézségeik megoldásában segít az üzem, hisz mindketten Zobák-bánya dolgozói. Segíti őket a KISZ, a munkatársak.

A családi ünnepeket így tudjuk igazán farsadalmivá tenni. Társadalmunk ismét gyarapodott egy sejttel, és ennek csak örülni lehet. A családi élet elkezdéséhez és sikeresebb folytatásához pedig szívből gratulálunk.

(Kömölő, 1970. február 25.)

Hegedűs Miklós

HÍREK

1300 ELŐFIZETŐ. A Mecseki Szénbányák üzeménél 1970-ben közel 1300 képes szovjet folyóiratot fizetnek elő a szocialista brigádok. Ezek között első helyen a „Szovjetunió” és a „Fáklya” című lapok állnak.

FIATALOK FIGYELMÉBE. A Puskin Művelődési Házban március 9-én fél 6 és fél 9 órai kezdettel fellép a METRÓ-együttes és a népszerű énekesnő, Zalatnay Sarolta. A műsort az Országos Rendező Iroda szervezi.

ÚJ ARANYEZŐRE BUKKANTAK. Új aranyezőre bukkantak a Tadzsiik köztársaság északi részében, a gyorsfolyású Zarafsan folyó vidékén. A köztársaság bányaiaparában ma már vezető helyet foglal el az aranybányászat. A feltárássra kerülő aranyezők még a híres szibériai aranyezőnél is gazdagabbak.

Lenin nyomában

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11					12				13
14				15			16		
17				18			19		20
21			22				23	24	25
	26				27		28	29	
	30			31		32		33	34
35	36			37		38	39		
40			41		42				43
44		45		46					47
48			49		50			51	
									52

Rejtvényünkben néhány olyan helységet, várost közlünk, ahol Lenin élt, dolgozott. Ezeket évszámokkal utalunk. Beküldendő az évszámokkal jelölt sorok megfejtése 1970. március 11-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

VIZSZINTES: 1. 1907. 11. Folyó Franciaországban. 12. E péksütemény. 14. 1912. 15. Személyes névmás. 16. Középen Magdus. 17. Időmérés. 18. Görög betű. 20. ... ta, északolasz város. 21. Kicsinyítő képző. 22. Női hangnem. 23. Elentétes kötőszó. 25. -ra párja. 26. Város az NSZK-ban. 28. Azonos mássalhangzók. 30. Növény. 31. Csomó. 33. Mesterség. 35. 1913. 38. Nem jó. 40. IO. 41. Szovjet politikus, volt partizánparancsnok. 43. Indok. 44. Bemélyedés. 46. Leszállított hangsor (ford.). 47. Mesterséges nyelv. 48. Észak-európai főváros. 50. IC. 51. Fej része. 52. 1906.

FÜGGŐLEGES: 2. Irány megjelölés. 3. Becézett női név. 4. Vonat jár rajta. 5. Európai nép. 6. 1895. 7. FB. 8. Mint vízsz. 17. 9. Város a Szovjetunióban. 10. Szálakat egyesít. 13. 1897. 14. 1887. 15. Létezett. 18. A-val a végén gyűmölcs. 19. Adományoz. 22. Fedőmag, névelővel. 24. Mássalhangzó kiejtve. 26. Város a Szovjetunióban. 27. Házifalat. 29. Nem 6. 31. Ismert labdarúgó szakemberünk. 32. Angol eredetű ital. 34. A hagyomány szerint mind három napig tart (főlős ékezet). 38. ... eau, francia író, filozófus. 37. KOZ. 39. Véd. 42. E mezőn szenvedett vereséget Lehel vezér. 45. Hangtalanul tolat. 47. Izmos eleje. 49. Azonos magánhangzók. 51. Sál hangzója. Juhász Károly

Koszorúzás a Vasas I. temetőben

1970. február 24-én a délelőtti órákban, a cseretűli csendőrszertűz egyik áldozatának, FEITIG IMRENE 33. évforduló alkalmából Szabolcs-bányai üzem politikai és gazdasági vezetése megkoszorúzta a Vasas I.-i temetőben.

A koszorúzási ünnepséget a Szabolcsbánya KISZ-csúcsvezetősége rendezte.

Kiss Ilona Szabolcsbánya tudósítója

Az irodalmi rejtvény megfejtése

Február 17-i számunkban közöltük a jubileumi irodalmi rejtvény pályázat 4. feladványát. Helyes megfejtések: Az 1. kérdésre: Bajcsy-Zsilinszky Endre, a 2. kérdésre: Bajcsy-Zsilinszky Endre, Derény Kocsis László, a 3. kérdésre: Kádár János, Apró Antal, Biszku Béla, Fehér

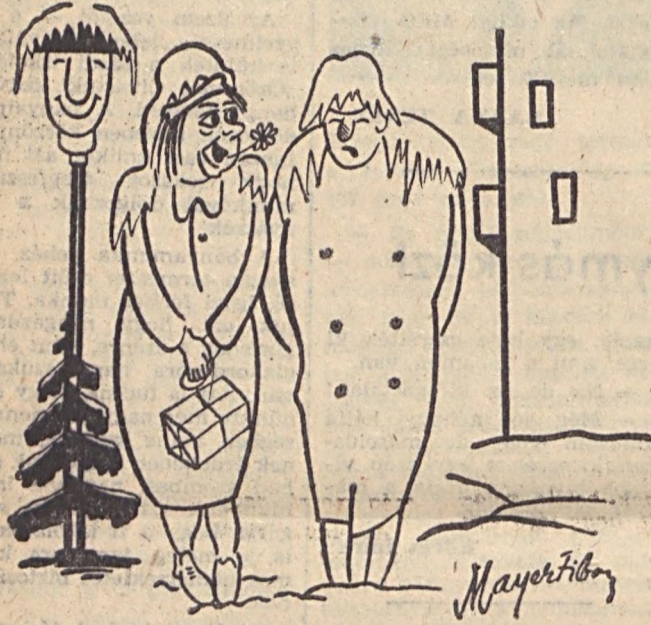
Lajos, Fock Jenő, Gáspár Sándor, Kállai Gyula, Komócsin Zoltán, Nemes Dezső, Nyers Rezső, Szirmai István. Póttagok: Ajtai Miklós, Czinege Lajos, Ilku Pál, Németh Károly. (Ezek közül a nevek közül kellett ötöt felsorolni.) A 4. kérdésre: „Az ellentmondások alkotásai-

ban” kezdetű idézet kipontozott részébe kellett beírni: Tolsztoj Lev. (Helyesnek fogadtuk el a Lev Tolsztoj beírást is.) Az 5. kérdésre: Vörös Újság.

A helyes megfejtések be- küldői közül — sorsolás útján az alábbiak nyertek ér-

tekes könyvjutalmakat: Szép Irma, Komló, Hunyadi u. 1. Nemes Ferenc, Pécs, Királyi utca 13. Solting Akos, Pécs, Kossuth L. u. 7/b. Hegedűs Gerzson, Vasas II., Tálly Géza, Pécs, Építők útja 17.

A könyveket postán küldték el.

Téli egyenruhák a pécsi buszmegállókban. (Mayer Tibor rajza)

Nincs béke az olajfák alatt

Dörögnek az ágyúk a Szezi-csatorna két oldalán. Lángoló olajtartályok sűrű füstje sötétíti el az eget. Egyiptomi MIG-gépek vívnak légi csatát izraeli Mirage-okkal, miközben a Keserő-tavaknál 1967 júniusa óta vesztegel kényszerű téltenségekben a csatornába rekedt tizennégy hajó. A biblikus hangzású Jordán-folyón éjszakánként vakmerő palesztin partizánalakulatok kelnek át — az izraeli légierő „megtorlásul” szíriai és jordániai célpontokat bombáznak.

Nincs béke az olajfák alatt. Két évtized alatt három véres háború pusztított a Közel-Keleten. S a feszültséget naponta kommentáló hírek szinte azt sugallják, hogy küszöbön áll egy negyedik összecsapás.

Felvetődik természetesen a miért? Első pillantásra úgy tűnhet, hogy Izrael és az arab országok konfliktusa az egyedüli ok, amely kirobbantotta a háborúkat és válságokat. Viszonyuk valóban súlyosan elmérgesedett, de észszerűen rendezni lehetett volna, ha nem avatkozik közbe a nemzetközi imperializmus. A közel-keleti ellentétek lényege az imperializmus, illetve a nemzeti függetlenség és a társadalmi haladás erői közötti küzdelem. A térség valamennyi államának magatartását aszerint kell mérlegelni tennünk, hogy ebben a nagy harcban melyik oldalon áll. Csakis ez a tényező lehet a megfelelő kiindulópont a sokszor bonyolult események elemzéséhez és értékeléséhez.

Tallózzunk a nyugati lapokban, — mit írnak ott. Az

„angolszász világ” két tekintélyes, nagy példányszámú világszerte ismert hetilapja: THE ECONOMIST. A borítón a Sínai-félsziget sziklás, homokos darabkája látható, éppen a Szezi-csatorna partjánál. A fekete alapra fehér nagybetűkkel nyomott címsor magyarul így szól: „Szezi: a háború amely egyre csak növekszik”.

NEWSWEEK. Borítójának fényképe feltehetően ugyan-ezen a terepen készült — valahol, az „elsőpórt tűzszüneti vonalon, amelyet immár állandó ágyútűz és bombardobálás szagát tovább és tovább”.

A borítólapon ez olvasható: „A Közep-Kelet — Háború, vég nélkül.”

Sem az angol The Economist, sem az amerikai Newsweek nem vádolható azzal, hogy a legcsekélyebb mértékben is Izrael-ellenes, vagy arab-barát álláspontra helyezkednek, ám mégis mindkét lap aggodalomtól fűtött hangú kommentárjait olyan címlapfotókkal vezeti be, amelyek izraeli erőket mutatnak be — támadó akció közben.

Bizonyos tényeket ugyanis sehogyan sem lehet kiforgatni, megmásmítani. Ilyen tény, hogy a Közel-Keleten Izrael állandó és egyre fokozódó agresszivitása, pökhendi, kihívó magatartása a politikai rendezés minden eszerült formájának és módjának elutasítása nem csupán az érintett térségben akadályozza a béke helyreállítását, hanem kiszámíthatatlan robbanás veszélyével is terhes.

KÜLPOLITIKAI KRÓNIKA

Az izraeli „hégják” a „nekünk senki és semmi se számít”, „mi senkivel se törődünk” jelszavak alapján „politizálnak”. S a nyelv a katonai eskaláció nyelve, az ágyúk és a bombák hangja.

Mint Tel Avivban mondogatják „ezen a nyelven kívánt Izrael üzenni” a Kairóban egymást követően összeült két, szűkebb körű arab csúcstörtekezletnek: a „frontállamok” ötös találkozójának (az EAK, Szíria és Jordánia képviselőin kívül a Jordániában katonai erővel a fronton álló Irak, s a Szezi-csatorna övezetében ugyancsak katonai erővel jelen levő Szudán magasrangú képviselői vettek részt, majd a nyomban ezután megkezdődött egyiptom-szudáni-líbiai államfői tanácskozásnak.

De a példátlanul kiélezett „katonai aktivitás”, elsősorban a barbár légiterror, az izraeli sajtó beismerése szerint „a nagyhatalmaknak is szól” — „válasz” mindenekelőtt arra az üzenetre, amelyet Kosszigin szovjet miniszterelnök intézett a három nyugati nagyhatalom állam-, illetve kormányfőjéhez. Ugyanakkor kihívó jellegű „alafestő zenének” is szánták Rogers amerikai külügyminiszternek éppen az eddig leginkább nyugatbarátként ismert két észak-afrikai arab országban, Marokkóban és Tunéziában megkezdett kül-

Amikor Heliopolisban, Kairó híres peremvárosában, megkezdődött az „ötös csúcstalálkozó”, az izraeli légi-erő Phantom-gépei Heluan ipari központot támadták, az egyiptomi fővárostól 22 kilométernyire. Bombák hulltak az El Nasr autógyárra.

A támadás célja világosan kiolvasható Raymond Anderson amerikai tudósítónak a New-York Times-ban megjelent jelentéséből:

„... Izrael a heliopolisi tanácskozás tudára akarta adni: kezében tartja a katonai kezdeményezést és ott csap le, ahol csak akar...”

Négy nappal később Skyhawk típusú, amerikai gyártmányú izraeli harci repülőgépek robbanógolyós, időzített bombákkal, valamint napalmmal támadták a Kairótól 15 kilométernyire északra levő Abu Zabal fémkohászati műveket.

70 munkás meghalt, 98 súlyosan megsebesült. Tel Aviv e gázott mértékétől és várható nemzetközi hatásától úgy látszik már maga is megrettent, s zavart magyarázkodásba kezdett, miszerint az izraeli gépek „műszaki tévedés miatt” bombázták a gyárat. Kijelölt célpontjuk ugyanis a szomszédos Al Khanka-i katonai tábor volt. Nem nehé azonban elhinni, hogy kora délelőtt, igen jó látási viszonyok közepette mélyrepülésben támadó gépek „összetéveszthettek” egy

számos jellegzetességgel rendelkező gyárat egy katonai táborral. S különösen így: először az El Nasr autógyár, majd az Abu Zabal fém-

Dajan tábornok, az izraeli hadügyminiszter alig néhány héttel előbb nyíltan kijelentette: az arab országok elleni „idegcsata és felőrölő háború” új fejezetbe kezdődik, „középpontban az egyiptomi iparra mérendő csapásokkal”.

Az Abu Zabal-gyár ellen intézett támadásra azután került sor, hogy Rogers amerikai külügyminiszter elhagyta azt a két arab országot, amelyet eddig az Egyesült Államok többé-kevésbé megbízható szövetségésének tartott: Marokkót és Tunéziát. Ennek ellenére Rogers mind Rabatban, mind Tunéziában „rendkívül éles és ellenséges közhangulattal” találkozott.

A „véletlenek” furcsa összjátéka hozta magával, hogy II. Hasszan marokkói király nyolcnapos franciaországi látogatásáról az „utolsó percben” érkezett vissza fővárosába, hogy tárgyalhasson Rogers-szel. Négy év óta most járt először a marokkói uralkodó a francia fővárosban. Jólismert, hogy Párizs közkeletű politikájára gyökeresen eltér az Egyesült Államok és Anglia magatartásától. Tunéziát illetően még keserűbb csalódás érte Nixon külügyminiszterét. Tunézia közvetlenül szomszédos Líbiával, ahol nemrégiben forradalmi rendszer váltotta fel a reakciós nyugatbarát monarchiát.

Ugyanakkor Tunézia a legszegényebb valamennyi észak-afrikai ország közül, s eddig a legnagyobb arányban részesült amerikai segélyekben. Washington arra számította, hogy a Burghiba elnök vezette tunéziai kormány révén „mérséklő hatást” gyakorolhat a Közel-Kelet arab államaira. Nos, ezúttal nemcsak tüntető tömegek fogadták hangos tiltakozással Rogers-t, de például Bahi Ladgham miniszterelnök a hivatalos tárgyaló asztalnál jelentette ki: „Az Egyesült Államok Izrael-barát politikája provokáció az egész arab világgal szemben...”

Feltehetően kínosan érintette Rogers-t, hogy éppen afrikai látogatásának első napjaiban robbantotta ki a New York Times a szenzációs: Nixon elnök titokban úgy döntött, haladéktalanul és határidő előtt megkezdi Izrael számára a Tel Aviv által kért Phantom harci repülőgépek szállítását. A dádógo washingtoni cáfolatát egyáltalán nem hangzottak meggyőződen. És Rogers nem tudta meggyőzni tárgyalópartnerreit, hogy „felreértik” az Egyesült Államok közkeletű és afrikai politikáját. Nem kétséges: Tel Aviv politikája egyáltalán nem mérésznélne a jelenlegi, bűnös utat követni Washington titkos és nyílt támogatása nélkül.

De hosszabb távon az agresszió, a „megfélemlítés”, a „katonai csapások” politikája nem vezethet célra.

Hortobágyi István

Katica, te az vagy még, aki voltál?

A jugoszláv partizánok fagatták így Katicát, hogy az e még aki volt, amikor 1945 tavaszán egy hónapra visszatért szülőföldjére, az Újvidék mellett Beocsinba. Katica akkor a Jugoszláviában tartózkodó magyar emigránsokért ment, később többször is visszatért szülőfalujába.

Özvegy Szórré Károlyné édesapja a beocsini cementgyárban dolgozott, és a szociáldemokrata párt helyi szervezetének volt a titkára. Családjában nagy hagyományai voltak a mozgalmi munkának. Bár 6 korán elkerült Magyarországra, továbbra is harcolt a munkás-emberek igazáért. Férje 1919-ben vörös katoná volt, majd a Tanácsköztársaság bukása után Jugoszláviában talált menedéket. Itt ismerkedett meg későbbi feleségével, Katicával.

Már több napja tartott a sztrájk a cementgyárban, és a munkásoknak az udvaronkon felállított kondérokban főztük az ebédet, mikor az egyik nap három ember jelent meg az udvaron. Azt mondták: magyar emigránsok és munkát szeretnének kapni. Mi akkor élelmet és a legényszálláson szállást adtuk nekik, később apám elhelyezte őket a közeli kőbányában. Közöttük volt a pécsi Szórré Károly is, aki később a férjem lett. Az első gyerekünk még kint született. Mikor hazajöttünk, Pécsre, férjem csak nagyon nehezen kapott munkát. Pécsbányán azzal csapták be előtte az ajtót, hogy vörös kutyát nem alkalmaznak. Így aztán kénytelen volt végigjárni Baranya szinte minden kőbányáját, hogy élni tudjunk.

A harmincas évek végén aztán ismét nehéz napok köszöntöttek ránk. Itt, Pécsen is egymást érték a sztrájkok. Férjem szinte állandóan a városban tartózkodott, mi, asszonyok pedig felosztottuk a családok között amink volt és amit falukról küldtek.

Bár a bányások nagyobb része összefogott, mégis akadtt mindig, aki kijátszva éberségünket, elment munkába. Ugyanis mi asszonyok kiálltunk az utcákra és lebeszéljük azokat, akik munkába mentek. Egyik alkalommal a saját szomszédommal kellett elbánnunk. A kertek alatt ment el a bányába, hogy mi ne vegyük észre. Hazafelé jövet azonban már vártuk. Minden asszony kezében kavics volt és mikor közel ért, elkezdtek dobálni. Véresen ment haza. Őt lekötötték Borbálára, helyébe pedig egy csendőrszolgálat jött lakni. Három hónap fogdára ítélték, de három évre felfüggesztették. Így aztán sokáig vigyáznom kellett.

A felszabadulást megelőzően sok szerb munkás-egység dolgozott a bányában. Valahogy tudomásukra jutott, hogy él itt a telepen egy asszony, aki lent született Jugoszláviában. Ugy jöttek hozzám, mintha csak a testvérük lettem volna. A rádiókon mindig Moszkvát hallgatták, egészen addig, míg az egyik figyelmeztetett, hogy valaki közülük elszólta magát, így a továbbiakban ne hallgassuk a moszkvai adót, mert figyelnek bennünket. En meg mint egy tudatlan fehérség, eldicsekedtem a házunk előtt állandóan cirkáló csendőröknek: tudok egy olyan adót fogni, ahol olyan szép zene van, amelyet még soha nem hallottak. Mikor van ez? — kérdezték. Este tízkor — mondtam. Oda is jöttek az ablakomhoz, én meg a legnagyobb hangerőre állítottam a készüléket. Így az egész környék velük együtt hallhatta az Internacionálét.

Az egyik szomszédunk nagy folkszabundista volt, és amikor bejötték a németek, odavetették magukhoz két tisztet. Minket is rá akartak beszélni, hogy fogadjunk be német katonákat. Először még csak ki tudtunk térni előlük, de később, amikor a front egyre közeledett, nyakunkra hoztak két német katonát. Kiűrittem az egyik szobánkat, csak két szalmazsákot hagytam benne. Amíg a szerbekkel Moszkvát hallgattuk, nekik még a saját adójukat sem engedtem meg. Tudták azok épp eléggé, hogy bajban vannak. Mondták is nem egyszer: mama, mama, mi ezt a háborút régen elvesztettük. Mi meg aztán nem vigasztaltuk őket. Az igazukra aztán nem is kellett sokáig várniuk. Az ablakrészen kukucskálva figyeltünk őket, amint menekültek Mecsekszabolcs felé.

Reggel aztán már orosz katonákkal találkoztunk az utcán. Kínáltam őket, hogy egyenek. Hurkát, kolbászt, kenyeret, meg bort vittem ki nekik, de szegények, nagyon bizalmatlanok voltak. Na erre aztán elmondtam nekik szerbül, hogy ki vagyok, hogy én segítettam a partizánokat is, a férjem pedig már 1919-ben vöröskatoná volt. Erre aztán nekiláttak az evésnek. Én meg futottam Karolinába, hogy előhívjam az oda rejtőzött szerb munkaszolgálatosokat. Jöttek is azok szegények, győztem őket tisztába rakni.

Később sem virradtak ránk nyugalmasabb napok. Felkértek, mennek vissza Jugoszláviába és hívjam haza a magyar emigránsokat. Egy hónapig voltam lent, akivel beszéltem, haza is jött. Később többször is vissza-vissza tértem. Pedig nem volt egyszerű dolog. Még vasút sem volt. Fene sokat szavalnak mostanában a stopposokról, akkor próbálták volna meg. Ott kellett igazán szemfülesnek lenni, amikor legfeljebb egy-egy harckocsival találkozhatott az ember. Még szerencse, hogy engem arra is ismertek. Régi partizán ismerőseim csak kérdez-

gették: Katica, te az vagy még, aki voltál? — Az az, hát mi az isten lennék — mondtam. Nem is volt problémám soha. Pedig akkor aztán sokféle ember csavargott a nagyvilágban.

Hazatérve Pécsre, itt sem vártak ránk boldogabb idők. Kevés volt a ruha, élelem. A szállodák és kávéházak pedig tele pénzes emberekkel. Na, akkor kezdődött csak a haccacaré. Vonultunk be a városba, s ha megláttunk valakit, aki nem tartott velünk, ugyancsak helybe-hagytuk. Vagy ha az ablakban pillantottuk meg, lent körülálltuk a házat, néhányan pedig fölmentünk az emeletre és jobb belátásra bírtuk. Kipakoltuk mi a Nádor szállót is, de még a hegyen levő Napkeletet is.

A külső ajtón kapognak, vendég érkezett. Bocsnánként néz rám. — Hozzám mindig jönnek — mondja mentegőzve. Kimegy, hogy beengedje a látogatót.

A pécsbányai autóbusszjáraton a kórházmegálló után, már csak nagy ritkán találkozik az ember idegennel. Így nem volt meglepő, hogy a völgyből Bazsó-felé kapaszkodó buszon, akitől csak érdeklődtem, mindenki útba tudott igazítani, hogy hol lakik Szórré néni. — Itt lakik mindjárt a buszmegálló mögött. Tessék csak hangosan kopogni, hátha még alszik — mondta barátságosan egy bácsi, miközben megemelte kalapját.

A hálódórból készült kerítésajtón akkor sem volt, és most sincs zár. A konyhaajtóig vezető utat, érkezésemkor még érintetlenül borító havon pedig megszapordítottak a lábnyomok. Szórré néni nemcsak sok embert ismer, de ő is nagyon sokan ismerik. Most, hogy nehezen tud járni, azok keresik fel, akik érdekében valamikor ő járt el. Katica, szívében most is az maradt, aki volt.

Kapu László

Március 8-a, a nemzetközi nőnap alkalmából

szeretettel köszöntjük a Mecseki Szénbányák bányáüzemében dolgozó asszonyokat, leányokat. Ezúton kívánunk valamennyiüknek ered tényekben gazdag esztendőt és családi életükben nagyon sok boldogságot.

SZERKESZTŐSÉG

Mosolygó asszonyarc

Aznap az asszony délutános volt. Későn, tizenegy óra felé ért haza. Felvette a rezsóra a vacsorát, és sietve a táskájáért nyúlt. Kivett belőle egy újságpapírba burkolt kis csomagot. Az asztalra tette, és leült eléje.

Kibontotta.

A csomagban néhány öklömnyi nagyságú palából készült asszonyfej volt, kiválasztotta az egyik fejet, és farigcsálni, alakítgatni kezdte. Mosolyt akart ráfaragni, de egyelőre hiába. Az arc változatlanul fájdalmat, gyötrelmet tükrözött; az alakítás legfeljebb csak keserűen-mosolygósá tette.

Az asszony faragott. Tudatában elmerült a konyha, a világ csak az öklömnyi kódarabot látta, és a kés hegyét.

Hirtelen feleszmélt. Felugrott, és a gőzölgő lábast lekapta a rezsóról. Az már annyira átforrósodott, hogy csaknem kiejtette a kezéből, miközben az asztalra emelte. Éhes és fáradt volt. Szeretett volna már enni és lefeküdni, de most várnia kellett. A babfőzelék nem ehetett meg olyan forróan. Viszont, hogy mégse kelljen tétlenül ülnie, ismét kezébe vette a szobrocskát. Faragta, kapirgálta, s egyszer-egyszer úgy tűnt neki, hogy mosolyog már. Eszre sem vette, mikor a fia belépett.

A fiú pizzamában megállt az ajtóban, és csodálkozva nézte az anyját.

— Szia!

Az asszony ijedten engedte le a kezét.

— Szia!

— Mit csinálsz? — Közelebb ment az asztalhoz, és kezébe vette az egyik fejet.

— Szép. Mikor csináltad?

— Ma — mondta az asszony, és magyarázni kezdett.

— Délután leálltak a gépek, mert nem volt szén. Leültünk. A kezembe akadt egy paladarab. Gondoltam faragok belőle valamit. Aztán olyan jól sikerült, hogy még egy darabot kerestem...

A fiú sorra a kezébe vette a fejeket.

— Az asszonyoknak is tetszetek — mondta büszkén az anyja.

— Szépek. Nem tőlem örökölted véletlenül a tehetségedet?

Nevettek.

— Nézd csak, — az asszony felvette azt a fejet, amelyiken az előbb dolgozott — mosolyog ez?

— Hát... nem nagyon. Inkább szenvedni látszik.

A TOLMÁCSNŐ

orosz, hogy anyám is keletre való és ezt bizony nem jó szemmel nézték. Krejcsi bácsinak köszönhetem, hogy még november huszonkilencedikén is ott dolgozhattam az élelmetárban. E nap különben is emlékezetes. Már előző este nagy ágyúzás volt. Ott laktam a Kriszt-telepen, két-három házzal a Budalvám fölött. Egyszer egy reggel látjuk, hogy özönlenek a szovjet tankok. S mind-egyik tank tetején, az ágyúcsövön vagy száz katoná, szinte fürtökben lógtak. Egész Meszes megmozdult. Ott álltak az emberek mind kint a kapuban. Az idősebb bányászok hozták a kis maradék dohányukat és tüzzel kinálták a holifáradt, fiatal katonákat, a felszabadítókat. Krejcsi bácsi a saját szakálára minden szovjet katonának, mert azok rengetegen voltak, átadott egy-egy készlet fehér alsóneműt. Nagy érték volt ez akkor. Tele volt az egész város ünneplő emberekkel, hiszen Pécs számára ezzel véget is ért a háború. A tereken, itt a Budalvámnál, meg a mai 48-as téren, fenyőfákat díszítettek fel a szovjetek, apró papír-galacsinokkal, szinte ünnepi díszbe öltöztették a várost. Így ünnepelték ők Pécs felszabadítását. Alig ocsúdttam fel, amikor fél tizenegykor jöttek értem az élelmetárba és közölték, hogy azonnal tolmácsra van szüksége a kapi-

tányak, Manahov Genegij Filipovics elvtársnak. Picit félttem, mert ekkora szerepem nem volt nekem azelőtt még. De e pillanattól kezdve szolgáltam szívvel-lélekkel az ő munkájukat...

A DGT igazgatóságán Boros Vladimir fogadta Manahov kapitányt, aki előzőleg Romániában, Bukarest városparancsnoki tisztét látta el. Manahov határozott egyéniségű, erőshangú ember volt. És jóindulatú, erről nagyon sokszor meggyőződhettem. Most rá háruult minden gondja a baranyai szénmedencének, és valamennyi nagyobb bányáüzemben volt egy megbízott katonai parancsnok, akik a termelést irányították. Emlékszem Mányokon Melkunov Alekszandrovics főhadnagy irányította a munkát. Kerestünk olyan embereket, akik beszéltek az orosz nyelvet. Nagy kincs volt ez abban az időben. Mázán Somogyvári Lajosné bízták meg a tolmácsi teendővel, Komlón nevelőapám, Papp Ferenc kőbányai aknafelügyező tolmácskodott... — meséli Monoszlai Istváné, majd megsárgult papírokat forgatunk. 1944. december elsején kelt az egyik, amelyben Farkas József, az MDP bányagazgatási alapszervezetének párttitkára és Varga Ferenc megyei káderes igazolja benne, hogy Iszajeva Tatjana mint orosz politikai tolmácsra van szüksége a kapi-

— Nagyon sok munkánk volt abban az időben. Manahov kapitány legfontosabb feladata a termelés irányítása volt, a termelés beindítása. Százával álltak a folyósón, akik meghallgatásra vártak egy-egy nap. A kapitány irodája a Déryné utca 9-ben volt, a földszinten az udvar felőli szobákban. Egyszer bejelentést kaptunk, hogy Szabolcsbányán nagyobb mennyiségű robbanóanyagot pecsételtek csillébe és lent van a föld alatt. A kapitány személyesen ment ki megnézni, én is vele mentem, de bizony a csillében nem volt más, mint Sillai bányavezető személyes, családi értékei. Más alkalommal meg mennyaszszonyi ruhát kellett a kapitány kiutalni, mert az akkor hiánycikk volt. Egy ízben Balaton környékére, Tolbuhin marsall főhadiszállására is elkísértem a kapitányt. Ejjel-nappal, megszakítás nélkül folytak a tárgyalások. Fárastó munka volt. Egyszer parancsba adta a kapitány, hogy a bányában csak olyan személyeket lehet alkalmazni, akik betöltötték a 16. életévet. Egy nap bejött egy leányke, rongyosan, éhesen. Mondta, hogy az apja meghalt, anyja beteges, sok apró gyermek van odahaza, szeretném dolgozni. En segíteni akartam rajta. Megkérdezte a kapitány hány éves, én azt mondtam 18, igenám, de annyit már értett a kapitány

is magyarul és nagyon-nagyon kikaptam, hogy nem voltam őszinte. E perctől soha meg sem próbáltam mást mondani mint az igazat. Manahov súlyos beteg volt, még Bukarestben lévőre. A pécsbányai kórházba vittük ahol Hegedűs sebész-doktor enyhítette fájdalmát. A bányászok, akik nagyon szeretnék emberi magatartásért, eljöttek a kórházhoz és ott a fák alatt, a pécsbányai és a szabolcsi fűvösök szerenádját adták az akkor már halálosan beteg embernek. Később megtudtuk, hogy Berlinben meghalt...

— Amikor a helyzet konszolidálódott, új szovjet gazdasági szakemberek érkeztek a bányagazgatóságra. Azok mellé új tolmácsok kerültek. Ginnál András és Herfurt Ernő látta el, nagy megelégedésre e feladatot. Engem később a bányagazgatóság kommunista párttitkárrá választottak. Ma gazdasági munkám mellett társadalmi munkában a Magyar Szovjet Baráti Társaság megyei elnökségének tagjaként, a Hazafias Népfőnt városi béke-munkabizottságának vezetőségi tagjaként, a szénbányáknál pedig a MSZBT aktivacsoporok vezetőjeként dolgozom. Sokszor gondolok vissza azokra a huszonöt év előtti lázas napokra, amikor rendkívül sokat tanultam a szovjet emberektől. S mindig vágyom arra, hogy ismét, így békés körülmények között, újra találkozhatnám azokkal, akikkel negyvenötben együtt dolgoztam...

Csóka Magda

Takács Ferenc

SPORT

Röplabdásaink az NB II-ben

A szombaton és vasárnap megrendezett röplabda osztályozón a Komló Bányász férfi röplabda csapata kilencvenötös a feljebb osztályba jutást.

A Radnai Panta, Löber, Rein, Baesky, Szabó, Veresvári, Varga összetételű együttes a kétnapos csatában csak a negyedik helyet tudta megszerezni, de ez is elégnék bizonyult a feljutáshoz.

A csapat különösen a döntőfontosságú Zalaegecszegi Dózsa elleni mérkőzésen nyújtott nagyszerű teljesítményt és a 3:1 arányú győzelem azt jelentette, hogy a PEAC férfi és női együttese mellett a bányász együttes is az NB II-ben szerepel Baranyától az 1970-es bajnoki évben.

Kotka Ferenc edző elmondta, hogy a csapat minden tagját dicséret illeti a szép teljesítményért. Egyéni szinten is kell említeni Radnai és Baesky nyújtott mélyjátékát, hiszen a fiatal játékos minden mérkőzésen kimagaslóan szerepelt. Különösen a mezőnyben volt elemében, szinte nem ismert elvesztett labdát. Panta mellett Radnai és Baesky nyújtott még jóval fiatalon felül.

Ami a jövőt illeti, a megkapaszkodás a cél. Reméljük, hogy a sportterület a továbbiakban is megkapja azt a támogatást, amit eddig és akkor úgy értem, a csapat megállta a helyét a felsőbb osztályban — emelte ki az edző.

Győzelmet szalasztott el a Komló

Komló Bányász—Rába ETO 2:2 (1:0). Komló 3000 néző, vezető: Kaposi.

Komló: Erdős — Kótai, Csordás I., Makray, Lazaridisz — Solymosi, Ficzó — Bordács, Juhász, Földi, Csordás II. (Móhásik, 12. perc).

Góllövők: Solymosi (32. perc), Juhász (49.), Nagy Gy. (83.), Glázer (84.).

Amikor vasárnap délelőtt Kossuth-bánya kulturterében 150 szurkoló megjelent és a szakvezetők beszámoltak a csapat felkészüléséről, a résztvevők egyetértéssel fejezték ki. Egyetértettek azzal, hogy a Komló Bányász csapatai elé szerény, elérhető, teljesíthető mércét kell állítani.

sokra, mind a szurkoló seregére. Kétségtelen: 2:0 után sokkal jobban is végződhetett volna a találkozó. Ne legyünk azonban türelmetlenek és túlzottan elégedetlenek. Egyelőre nem futotta többre erőnkől! Elvégre is a győri tizenegyet igen jó erőkből áll! A 2:0 után a közönség sem bízta, lelkesítette a gárdát és a fényes győzelem helyett meg kellett elégednünk a szerény

döntetlennel. Nos, ez sem rossz indulásnak. Annál szomorúbb, hogy a sok jó játékoskal felvunuló tartalék-együttesünk 2:1-es vereséggel hagyta el a küzdőtér.

Vasárnap a Diósgyőr fogadja a Komló Bányászt. Az előkészület jegyében Dombóváron szerdán, délután 3 órakor: DVSE—Komló Bányász edzőmérkőzés. (Vízihányó)

RAJT: GYŐZELEMEL

Pécsi Bányász—Várpalotai Bányász 2:0 (1:0)

Pécsi Bányász: Bogyai — Kelemen, Tallósi, Halasi, Györkő II., Palkovics I., Márton, Vessző, Bartal, Maklári, Bencsik (Vanics a 65. percben). Edző: Kovács József.

a kapu hosszú sarkába pörgette a labdát. Egy ellentámadás során a pécsi kapu került veszélybe, de Orbán I magasan fölé lött.

Csípős, hideg szél, kemény talaj fogadta a PEAC sporttelepen pályára lépő csapatokat. Nagy lendülettel vetették magukat játékba a játékosok. Amíg a pécsiek gyors előrevágott labdákkal kísérleteztek, a vendégek adogatással próbálták megközelíteni a hazaiak kapuját. Az első gólhelyzet a várpalotai kapu előtt adódott, de a csatárok kivetkelték a védőknek sikerült tisztázniuk. Nem kellett sokáig várni a gólrá. Az egyre többet támadó hazaiak Bartal révén szereztek meg a vezetést:

A második féldőben is csapatunk támadott veszélyesen. A sok elért szöglet bizonyította féltényünket. A 60. perc felé járt az óramutató, mikor megszületett a második gól.

Márton 30 méterről küldött, szélből támogatott szabadrúgásból lött labdája Palkovics elé pattant, aki lényosan továbbította a hálóba.

egy hozzáadott labdára a kapus későn mozdult ki, Bartal ellopta előle a labdát és az ellenkapuig sodródva, a védők feje fölött

Néhány perc múlva Bartal ugrott ki, de az üres kapura tartó lövévét a védőknek sikerült tisztázniuk.

K. L.

Eredmények

Labdarúgás

NB I 1. forduló: Komló Bányász—Rába ETO 2:2. Dunajváros—Bp. Honvéd 2:1. Videoton—MTK 3:0. Vasas—Tatabánya 1:0. Újpest—Diósgyőr 3:0. Szombathely—Csepel 1:0. Ferencváros—Salgótarján 2:1. Péc—Szeged 4:3.

NB I/B 1. forduló: Pécsi Bányász—Várpalota 2:0. MÁVDA—Egyetértés 1:1. Orosháza—Zalaegerszeg 2:0. Ganj—MÁVAG—PKV Előre 0:0. Bp. Spartacus—BVSC 2:1. Békéscsaba—Szolnok 2:1. Ózd—Kecskemét 2:0. Eger—Debrecen 2:1.

Atléтика

Nagyszerűen szerepeltek a komló atléták az idénnyitó mezőnyben. Ezenkívül Duda második, Homoki harmadik, Szabó negyedik és Fozarasi ötödik lett. Így 6k nyerték a felülről 5000 méter csapatversenyt. Az ifjúsági atléták László második lett. A 17 évesek versenyében Kispál szerezte meg a győzelmet. Farkas pedig 4. lett, ezzel övök lett a csapat-bajnokság is.

Ökölvívás

Szekszárdi Dózsa—Komló Bányász 15:7

A komlóiak 10 év után most léptek CSB-n színpadra. Győztesek: Bajusz (papírúlv), Balogh (nehélsúly), Haraszti (kisváltósúly), Szabó (félnehézsúly), az utóbbi döntetlenül végzett.

Sakk

NB II. Pécsi Bányász—Tatabányai Bányász 8.5:5.5

A teljes csapattal kiálló hazaiak megszerezték első győzelmüket. Különösen értékes volt Kovácsok győzelme a sokszor országos bajnok Lángos Józsa ellen. Győztesek: Reszler, Kovács, Havas, Csik, Szabó B., S. Bencsik, Török. Döntetlenül végzett: Vertényi, Gyura és Hátori.

Kosárlabda

Szombaton és vasárnap ismét megrendezték a hagyomány s kosárlabda Komló Kunát. A keleti iskola tornaterében lebonyolított mérkőzések sorozat jól szolgálta a tavaszi bajnokságra való felkészülést. A csapatok kifutó rendezés mellett mérték össze tudásukat. A férfiak mezőnyében a Pécsi P-stás, a nőknél a Szigetvár bizonyult a legjobbnak.

Férfiak: 1. P Postás, 2. Pécsi Tanárképző, 3. PEAC, 4. Komló Bányász, 5. Szigetvár, 6. PVSZ (junior). Nők: 1. Szigetvár, 2. NVTE I., 3. PVSZ, 4. Komló Bányász, 5. Tanárképző, 6. NVTE II.

Társasút

Az IBUSZ komló irodátja és az Állami Biztosító komló fiókja március 14-én ismét vezet egy felszabadulási túrát. A résztvevők Máriagyűd, Siklós, Villány történelmi nevezetességeit ismerhetik meg. Az egésznapos program első felében az Állami Biztosító látogatást tart az önszervező csoportok számára.

Rajnai József társadalmi elnök előterjesztését helyesléssel fogadta mindenki.

„Tiszta alapon, becsülettel helytállást vártunk szakosztályainktól, közösségi összefogással!” — ez volt az új elnök legelső mondanivalója. Rajnai elvtárs azt is kiemelte: — Az egyéni mellett a csapatmunka fontosságát is kiemelte. A labdarúgó-csapatra. Szükség lenne a „B”-közép határozottabb támogatására. Tervünk, hogy újraszervezzük a baráti kört és évi 120 forintot plusz hozzájárulással, külön igazolvánnyal a fővárosban, a „B”-szektorban adunk számukra helyet.

A szurkolóbankton számos bűns, a szakosztály munkáját érintő kérdésekről is szó esett. Többek között arról, hogy Zimányra és Bodaira továbbra is számít Lantos Mihály edző.

A labdarúgó-együttes játékosai vonatközlekedés a sportköri vezetők úgy nyilatkoztak, hogy a nyolcas mezőnyben a 4-5-ik helyre várják.

Ami azt illeti, az első bajnoki mérkőzésen sokáig védőknek látszott a Komló Bányász. A 20-ás percben utána azonban nagyot fordult a játék. A bizonyos győzelem iránti vágyakozás miatt komlóiak megmozdultak és a védők vérszemei kelettek. Fegyverrel nagy haraggal vágtak ki a pontszerző játékosok. Kalmatlanul hatott mind a játéko-

Három bajnokság a Kézilabda DNK-ban

Három bajnokságot szereztek a Pécsi Bányász kézilabda csapatai a Dunántúli Napló treme-kupában. Mindhárom együttes: női, férfi A, valamint a férfi ifjúságiak veretlenül lettek csoportosok. Különösen dicséretre érdemesnek a férfi A fiataljai, akik a döntő utolsó mérkőzésen nem kisebb ellenfelet kaptak kétvállra, mint a Dózsa-játékosokkal mérteszódott, és a találkozóig szintén veretlen Ercsbányász együttesét. A mérkőzésen végig vezető, nem vált biztos győzelme szereztek, és ezzel megnyerték a kupát.

A lányok már egy héttel korábban megszerezték az első helyet. Igy nyugodtan utazhattak az NDK-ba ahol két ellenféllel léptek pályára. A harmadik bajnok csapatunk a fű ifjúságiak lettek, akik éppenképp szerény anyagi gólt kaptak ellenfeleik bájójába, mint amennyit kaptak.

Nem volt szerencésük az utolsó fordulóban a komló csapataknak, bár minden mérkőzésükön esélyesek voltak, végül mégis győzelem nélkül tértek haza Pécsről.

Pécsi Bányász A—Ercsbányász A 15:13 (8:6)

I. osztályú férfi mérkőzés. Góllövők: Szász, Szegedi 5-5. Csalmi 3 Kiss és Molnár.

Siklósi Kesztölygár—Pécsi Bányász B 12:8 (4:4)

I. osztályú férfi mérkőzés. Góllövők: Fiegler, Konstanzer 2-2, Márcz és Szabó.

Pécsi Kesztölygár—Komló Bányász B: 17:13 (10:7)

I. osztályú férfi mérkőzés. A csere nélkül kiálló kék-fehéreket két sérülés is sújtotta. Így a második féldő nagyobb részét emberhátrányban kellett végigjátszanuk. Góllövők: Kitti 6, Jeszenszák 3, Pataki, Szalai 2-2.

Ercsbányász B—Komló Bányász A 16:14 (5:9)

I. osztályú férfi mérkőzés. Góllövők: Erdős 6, Zacomér 4, Herbert 3, Czedér.

Férfi II. osztály:
István-aknai Bányász B—Hird 24:12, Boly—Vasas II. Bányász 20:8, István-aknai Bányász—Ercsbányász C 8:7.

Ifjúsági fiúk:
Pécsi Bányász—Siklós 11:2, Ercsbányász—Komló Bányász 10:9.

Jubileumi irodalmi rejténypályázat

A Mecseki Bányász és a BDSZ körzeti könyvtár irodalmi rejténypályázatának 5. fordulója.

1. 1998-ban a Kossuthkiadó által kiadott könyv a Kommunista Párt megalakulásának 50. évfordulójára jelent meg. A könyv ismerteti a párt működésének körülményeit, a felszabaduláskor és az azt követő idők harcait. Mi a könyv címe?

2. Mi volt a neve a Lenin által létrehozott első marxista szervezetnek? Melyik városban működött?

3. Ki az a híres marxista költő filmesztéta, aki a „Népmozgalmak és nemzeti bizottságok 1918–1948” c. könyv szerzője, s egyben „A kékszakállú herceg vára” c. zenemű szövegkönyvének az írója is?

4. Ki írta és mi a vers címe?
„Ó volt a láng tegnapom katiánán hol fortyogott a soros is, Hazám! hogy lobogott s hogy világít ma is! tőle derül száz jövő század is. És hogy tűzlet! — örök parázs-halom! melenggett, városban, falvakon! Moszkva egén ó volt a tiszta jel, mit értett mind: tudj halni most, ha kell!”

5. Kossuth-díjas regényíró. 1908-ban a Nyugat munkatársa. Az első világháborút élte —, 1945-ben pedig megírta ostromélményeit:
„... Elvégeztetett Vége a háborúnak, vége a pincének, a hallgatásnak, a lapulásnak. Minek is van vége vajon? Kell, hogy vége legyen az eddig volt, ezer éve tartó világnak...”

Ki az író és mi a mű címe?
Beküldési határidő: március 11. Cím: Mecseki Bányász szerkesztősége, Pécs, Dérnyé u. 9.
A helyes megfejtéseket és a nyertesek nevét a március 17-i számunkban közöljük.

MOZI MŰSOR

PARK (Pécs): 26-4-ig: Valcerkirály. USA színes film. 5-8-ig: A hallgatag ember. USA színes film. 9-10-ig: Utazás a koponyám körül. Magyar színes film. Matiné, 8-án: Erkel. Magyar film. Előadások kezdete: fél 5, fél 7, fél 9 órakor. 5-8-ig 4, negyed 7, fél 9 órakor. Matiné: délelőtt 10 órakor.

JOSZERENCSET (Pécszabolcs): 2-3-ig: Flórián kapitány I. II. NDK színes film (dupla helyár). 5-6-ig: A rocheforti klisszonyok. Francia színes film. 7-8-ig: A lanfieri kolónia. Cseh film. 9-10-ig: Krebsz, az isten. Magyar színes film. Matiné 8-án: Tiltott terület. Két csemetés között. Előadások kezdete: hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7 órakor.

KOSSUTH (Pécs) délelőtt: 1-3-ig: Bábu. Lengyel színes szinkron film. 4-én: Az ismeretlen lány Szovjet szinkron film. 5-6-ig: Utazás a koponyám körül. Magyar színes film. 7-én: A hallgatag ember. USA színes film. 8-án: Vadászjelenetek Alsó-Bajországon. NSZK film (16 évtől). 9-én: Egy nehéz nap északja. Angol film 10-én: Bilincs és mosoly. USA színes film (16 évtől). Előadások kezdete: 10, 12 órakor.

PUSKIN (Vasas I.): 3-4-ig: Elátkozott hegyek farkasa. Jugoszláv színes film (16 évtől). 6-8-ig: Nagytás. Angol színes film (16 évtől). Kronstadt tengerészek. Szovjet film (ifjúsági előadás). 10-11-ig: A rocheforti klisszonyok. Francia színes film. Előadások kezdete: 6 órakor.

KOSSUTH (Pécs) délután: 26-4-ig: Bábu I. II. Lengyel színes szinkron film (dupla helyár). 5-8-ig: A bűntény majdnem sikerült. Olasz színes szinkron film. 9-11-ig: Egy nehéz nap északja. Angol film. Előadások kezdete: fél 3, fél 5 órakor.

MÁJUS I. (Vasas II.): 2-3-ig: Fehér farkasok. NDK színes szinkron film. 5-6-ig: A lanfieri kolónia. Cseh film. 7-8-ig: Mezők a parkban. USA színes szinkron film. 9-10-ig: Új meg, csak csokoli! Olasz színes szinkron film. Előadások kezdete: hétköznap 6, vasárnap 4, 6 órakor.

KOSSUTH (Pécs) este: 2-4-ig: Az ismeretlen lány. Szovjet szinkron film. 5-8-ig: Vadászjelenetek Alsó-Bajországon. NSZK film (16 évtől). 9-11-ig: Bilincs és mosoly. USA színes film (16 évtől). ART KINO. 9-én: Fényes szelek. Előadások kezdete 2-4-ig: 6, 8 órakor. 5-11-ig: fél 7, fél 9 órakor.

MÁJUS I. (Komló): 2-4-ig: A csendő nőül. Francia színes szinkron film. 5-8-ig: My Fair Lady I. II. USA színes film (dupla helyár). 9-11-ig: Vadászjelenetek Alsó-Bajországon. NSZK film (16 évtől). Matiné 8-án: A beszélő kőntés. Magyar színes film. Előadások kezdete: fél 4, fél 6, fél 8 órakor.

PETŐFI (Pécs): 26-4-ig: Valcerkirály. USA színes film. 5-8-ig: Utazás a koponyám körül. Magyar színes film. 9-11-ig: Tanár úrnak szeretettel. Angol színes szinkron film. Matiné 8-án: Erzelet. Olasz színes film. Előadások kezdete 26-4-ig: 4, 6, 8, 10 órakor. 5-11-ig: fél 5, fél 7, fél 9 órakor.

ZRINYI (Komló): 3-4-ig: Egy ember az örökkévalóságban. Angol színes film. 5-6-ig: 8-án: Három óra magánélet. Jugoszláv színes film (16 évtől). 10-11-ig: Az utolsó betyár. Bolgar szinkron film. Előadások kezdete: fél 4, fél 7 óra.

FEKETE GYÉMÁNT (Pécs-Gyárvaros): 2-3-ig: „Z” avagy egy politikai gyilkosság anatómiája. Francia színes szinkron film. 5-6-ig: Traianus oziopla I. II. Román-NSZK színes szinkron film. 7-8-ig: Dorelik jöni Olasz színes szinkron film. 9-10-ig: Fehér farkasok. NDK színes film. Előadások kezdete: hétköznap 6, szombat-vasárnap 4, 6 órakor.

MECSEKNÁDASD: 4-én: Az ismeretlen lány. Szovjet szinkron film. 7-8-ig: Bábafosok. Magyar színes film. 11-én: Kéz a katonakoromban. Szovjet szinkron film. Előadások kezdete: hétköznap 7, vasárnap 5, 7 órakor.

RAKÓCI (Pécs): 2-3-ig: Egy örült éjszaka. Magyar film. 5-6-ig: Fehér farkasok. NDK színes szinkron film. 7-8-ig: Célpont a híd. Jugoszláv színes film. 9-10-ig: A lanfieri kolónia. Cseh film. Matiné 8-án: Két csemetés között. Szovjet szinkron film. Tiltott terület. Magyar film. Előadások kezdete: hétköznap 5, vasárnap 3, 5, 7 órakor.

MÁNFA: 4-én: A bűntény majdnem sikerült. Olasz szinkron film. 7-8-ig: Új meg, csak csokoli. — Olasz szinkron film. 11-én: Egy falat kenyér. Szovjet film. Előadások kezdete: 7 órakor.

KEDEK. 9.00: Olvasás (ált. isk. 3. oszt.). 9.55: Történelem (ált. isk. 5. oszt.). 11.05: Kémia (ált. isk. 7. oszt.). 11.55: Fimészetiika középisk. I. oszt.). 14.00: Olvasás (ismétlés). 14.55: Történelem (ismétlés). 15.50: Kémia (ismétlés). 17.58: Hírek. 18.05: Sportmozgások fizikája. Román kisfilm. 18.15: A harmadik évszázad küszöbén. 18.45: Reklámműsor. 18.55: Esti mese. 19.10: Monitor. 20.00: TV-híradó. 20.20: Történelmi lecke, IV. rész. 21.15: Az örök primadonna. 22.15: TV-híradó — 2. kiadás.

ZENGŐ GYÖNGYE (Hosszúhény): 3-4-ig: Nagytás. Angol színes film (16 évtől). 7-8-ig: Fehér farkasok. NDK színes szinkron film. 10-11-ig: „Z” avagy egy politikai gyilkosság anatómiája. Francia színes szinkron film. Előadások kezdete: hétköznap 7, vasárnap 5, 7 órakor.

SZERDA. 9.00: Viktor Csernyov három napja (ismétlés). 10.40: Bohóc a városban. Szórakoztató riportfilm. 11.20: Történelmi lecke. IV. rész (ismétlés). 17.58: Hírek. 18.05: Vidám cirkuszműsor gyerekeknek. 18.30: Az olvasás művésze. Kb. 18.50: Naplópok, hetilapok 19.05: Esti mese. 19.15: Petrovics Emilj — A felszabadult melódiák sorozat előadása. 19.25: Aktuális riportműsor. 20.00: TV-híradó. 20.20: Pamír „69”. 2. rész. 20.50: Szembesítés. Ifjalt írók novellái. 22.00: A szerető innépe. — Riportfilm. 22.30: TV-híradó — 2. kiadás.

ZALKA MÁTE (Pécsbánya): 4-én: Crossbow akció. USA színes film 5 órakor.

CSÜTÖRTÖK. 8.10: Magyar irodalom (ált. isk. 6. oszt.). 9.00: Elővilág (ált. isk. 7. oszt.). 9.55: Magyar nyelvtan (ált. isk.). 10.50: Magyar nyelvtan (ált. isk. 5. oszt.). 11.55: Filmesztetika (középisk. I. oszt.). 13.10: Magyar irodalom. 14.00: Elővilág (ismétlés). 14.55: Magyar nyelvtan (ált. isk. 5. oszt.). 15.50: Magyar nyelvtan (ált. isk. 6. oszt.). 17.15: Irány az egyetem. IV. oszt. II. rész. 17.58: Hírek. 18.05: Melyiket az ötezerből? Pályaválasztási műsor. 18.40: Esti mese. 18.55: Reklámműsor. 19.00: Kompozíció 70. 19.25: Aktuális riportműsor. 20.00: TV-híradó. 20.20: Elvesztett illúziók. Magyarul beszélő francia tévéfilm-sorozat. V. rész. 21.15: Kézilabdavilágbajnokság. Az elődöntő közvetítése Pétrizból. 22.30: TV-híradó — 2. kiadás.

FRANKFURT. 8.23: Orosz nyelvtanfolyam haladóknak. 8.50: Felsőfokú matematika. 9.35: Francia nyelvtanfolyam haladóknak. 10.00: Arany János. Toldi. Országos magyar irodalom vetélkedő. 11.00: Hét. Halaszok. Daltanulás. 11.15: Francia a nagyvadak országában. 11.30: Pamír '69. 2. rész (ismétlés). 14.28: Előzáró meg. Riportműsor. 14.50: A Marie France tika. Magyarul beszélő francia bűnügyi film. II. rész. 15.40: Képes Kalendárium. 16.10: Reklámműsor. 16.15: Telesport. 17.50: A világ térképe előtt. 18.00: „Röplő páva”. Középdöntő. 19.20: Üzenet a jövőből. Mézga-család 9. Góllátó. 20.00: TV-híradó. 20.20: „Hóvirág helyett”. Vidám nönapi elmélkedés. 21.20: Vezényel: Herbert von Karajan. Koncertfilm. 21.50: TV-híradó — 2. kiadás.

PÉNTEK. 8.05: Matematika (ált. isk. 8. oszt.). 8.25: Angol nyelv

SZOMBAT. 9.30: Elvesztett illúziók. V. rész (ismétlés). 10.25: Nótaszó (ismétlés). 10.50: Kislílek. 14.38: Ki tud rá megoldást? 14.45: Reklámműsor. 14.55: Telesport. 16.50: Reklámműsor. 16.55: Hírek. 17.00: Nézőink kedvencei. Mondd a neved. TV-film (ismétlés). 18.15: Omega-együttes műsora. 18.45: A TV-jelenti 19.30: Cleavizió. 19.45: A költészet perce. 20.00: TV-híradó. 20.20: Tabl László ötperce. 20.25: Rémtűlet a színpadon Magyarul beszélő, amerikai film. 22.05: TV-híradó — 2. kiadás. 22.15: Kézilabda világbajnokság közvetítés. Párizsból. 23.30: Jó éjszakát felütnék! Mézga-család. 8. Agygyan (ismétlés).

VASÁRNAP. 8.23: Orosz nyelvtanfolyam haladóknak. 8.50: Felsőfokú matematika. 9.35: Francia nyelvtanfolyam haladóknak. 10.00: Arany János. Toldi. Országos magyar irodalom vetélkedő. 11.00: Hét. Halaszok. Daltanulás. 11.15: Francia a nagyvadak országában. 11.30: Pamír '69. 2. rész (ismétlés). 14.28: Előzáró meg. Riportműsor. 14.50: A Marie France tika. Magyarul beszélő francia bűnügyi film. II. rész. 15.40: Képes Kalendárium. 16.10: Reklámműsor. 16.15: Telesport. 17.50: A világ térképe előtt. 18.00: „Röplő páva”. Középdöntő. 19.20: Üzenet a jövőből. Mézga-család 9. Góllátó. 20.00: TV-híradó. 20.20: „Hóvirág helyett”. Vidám nönapi elmélkedés. 21.20: Vezényel: Herbert von Karajan. Koncertfilm. 21.50: TV-híradó — 2. kiadás.

MONDAG. 8.23: Orosz nyelvtanfolyam haladóknak. 8.50: Felsőfokú matematika. 9.35: Francia nyelvtanfolyam haladóknak. 10.00: Arany János. Toldi. Országos magyar irodalom vetélkedő. 11.00: Hét. Halaszok. Daltanulás. 11.15: Francia a nagyvadak országában. 11.30: Pamír '69. 2. rész (ismétlés). 14.28: Előzáró meg. Riportműsor. 14.50: A Marie France tika. Magyarul beszélő francia bűnügyi film. II. rész. 15.40: Képes Kalendárium. 16.10: Reklámműsor. 16.15: Telesport. 17.50: A világ térképe előtt. 18.00: „Röplő páva”. Középdöntő. 19.20: Üzenet a jövőből. Mézga-család 9. Góllátó. 20.00: TV-híradó. 20.20: „Hóvirág helyett”. Vidám nönapi elmélkedés. 21.20: Vezényel: Herbert von Karajan. Koncertfilm. 21.50: TV-híradó — 2. kiadás.

TUSDAY. 8.23: Orosz nyelvtanfolyam haladóknak. 8.50: Felsőfokú matematika. 9.35: Francia nyelvtanfolyam haladóknak. 10.00: Arany János. Toldi. Országos magyar irodalom vetélkedő. 11.00: Hét. Halaszok. Daltanulás. 11.15: Francia a nagyvadak országában. 11.30: Pamír '69. 2. rész (ismétlés). 14.28: Előzáró meg. Riportműsor. 14.50: A Marie France tika. Magyarul beszélő francia bűnügyi film. II. rész. 15.40: Képes Kalendárium. 16.10: Reklámműsor. 16.15: Telesport. 17.50: A világ térképe előtt. 18.00: „Röplő páva”. Középdöntő. 19.20: Üzenet a jövőből. Mézga-család 9. Góllátó. 20.00: TV-híradó. 20.20: „Hóvirág helyett”. Vidám nönapi elmélkedés. 21.20: Vezényel: Herbert von Karajan. Koncertfilm. 21.50: TV-híradó — 2. kiadás.

WEDNESDAY. 8.23: Orosz nyelvtanfolyam haladóknak. 8.50: Felsőfokú matematika. 9.35: Francia nyelvtanfolyam haladóknak. 10.00: Arany János. Toldi. Országos magyar irodalom vetélkedő. 11.00: Hét. Halaszok. Daltanulás. 11.15: Francia a nagyvadak országában. 11.30: Pamír '69. 2. rész (ismétlés). 14.28: Előzáró meg. Riportműsor. 14.50: A Marie France tika. Magyarul beszélő francia bűnügyi film. II. rész. 15.40: Képes Kalendárium. 16.10: Reklámműsor. 16.15: Telesport. 17.50: A világ térképe előtt. 18.00: „Röplő páva”. Középdöntő. 19.20: Üzenet a jövőből. Mézga-család 9. Góllátó. 20.00: TV-híradó. 20.20: „Hóvirág helyett”. Vidám nönapi elmélkedés. 21.20: Vezényel: Herbert von Karajan. Koncertfilm. 21.50: TV-híradó — 2. kiadás.

THURSDAY. 8.23: Orosz nyelvtanfolyam haladóknak. 8.50: Felsőfokú matematika. 9.35: Francia nyelvtanfolyam haladóknak. 10.00: Arany János. Toldi. Országos magyar irodalom vetélkedő. 11.00: Hét. Halaszok. Daltanulás. 11.15: Francia a nagyvadak országában. 11.30: Pamír '69. 2. rész (ismétlés). 14.28: Előzáró meg. Riportműsor. 14.50: A Marie France tika. Magyarul beszélő francia bűnügyi film. II. rész. 15.40: Képes Kalendárium. 16.10: Reklámműsor. 16.15: Telesport. 17.50: A világ térképe előtt. 18.00: „Röplő páva”. Középdöntő. 19.20: Üzenet a jövőből. Mézga-család 9. Góllátó. 20.00: TV-híradó. 20.20: „Hóvirág helyett”. Vidám nönapi elmélkedés. 21.20: Vezényel: Herbert von Karajan. Koncertfilm. 21.50: TV-híradó — 2. kiadás.

FRIDAY. 8.23: Orosz nyelvtanfolyam haladóknak. 8.50: Felsőfokú matematika. 9.35: Francia nyelvtanfolyam haladóknak. 10.00: Arany János. Toldi. Országos magyar irodalom vetélkedő. 11.00: Hét. Halaszok. Daltanulás.

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYASZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM.

ARA: 40 FILLÉR

KEDD, 1970. MÁRCIUS 10.

Igazgatói dicséret, kitüntető oklevél az élenjáróknak

Március 7-én, szombaton délelőtt bensőséges ünnepség színhelye volt a Mecseki Szénbányák Déryné utcai tanácsterme. Ünnepi fogadásra érkeztek ide a bányászati női munkavállalóinak képviselői, a mozgalmi szervek függetlenített női dolgozói. Az ünnepség elnökségében helyet foglalt Garamvölgyi János igazgató, Stier József, a pártbizottság titkára, Markwart Károly, a vállalati szakszervezeti bizottság titkára, Klepach Ottmár, a KISZ vállalati bizottságának titkára, Pintér József, a vállalat személyzeti osztályának vezetője. A megjelentek Garamvölgyi János köszöntötte a gazdasági és mozgalmi vezetők nevében és elismeréssel szövegezte a női munkavállalókról, akik a bányászati üzemeknél példamutatóan megállják helyüket. Hangsúlyozta, hogy nehézipari üzemekről lévén szó, csak alacsony százalékban tudnak nőknek munkalehetőséget biztosítani a vállalatnál, de mindezek ellenére csak a legnagyobb elismerés illeti a nehéz munkaterületen tevékenykedő asszonyokat és leányokat. A vállalat igazgatója a nemzetközi nőnap alkalmával igazgatói dicséretben és az ezzel járó pénzjutalomban részesítette Szekeres Sándornét és Szabó Péternét, Kossuth-bánya dolgozóit. A magyar szakszervezeti mozgalomban végzett eredményes munkásság elismerésül pedig Gáspár Sándornak, a SZOT főtitkárnak és Blaha Bélának, a SZOT elnökének aláírásával ellátott okleveleket nyújtott át Markwart Károly az élenjáróknak: Szabó Péternének, dr. Bertók Sándornak, Kovács Jánosnának, Kóré Ferencnének, Angyal Bélánénak, Balogh Imrénénak, és Somogyvári Lászlónak.

Március 7-én, szombaton délelőtt bensőséges ünnepség színhelye volt a Mecseki Szénbányák Déryné utcai tanácsterme. Ünnepi fogadásra érkeztek ide a bányászati női munkavállalóinak képviselői, a mozgalmi szervek függetlenített női dolgozói. Az ünnepség elnökségében helyet foglalt Garamvölgyi János igazgató, Stier József, a pártbizottság titkára, Markwart Károly, a vállalati szakszervezeti bizottság titkára, Klepach Ottmár, a KISZ vállalati bizottságának titkára, Pintér József, a vállalat személyzeti osztályának vezetője. A megjelentek Garamvölgyi János köszöntötte a gazdasági és mozgalmi vezetők nevében és elismeréssel szövegezte a női munkavállalókról, akik a bányászati üzemeknél példamutatóan megállják helyüket. Hangsúlyozta, hogy nehézipari üzemekről lévén szó, csak alacsony százalékban tudnak nőknek munkalehetőséget biztosítani a vállalatnál, de mindezek ellenére csak a legnagyobb elismerés illeti a nehéz munkaterületen tevékenykedő asszonyokat és leányokat. A vállalat igazgatója a nemzetközi nőnap alkalmával igazgatói dicséretben és az ezzel járó pénzjutalomban részesítette Szekeres Sándornét és Szabó Péternét, Kossuth-bánya dolgozóit. A magyar szakszervezeti mozgalomban végzett eredményes munkásság elismerésül pedig Gáspár Sándornak, a SZOT főtitkárnak és Blaha Bélának, a SZOT elnökének aláírásával ellátott okleveleket nyújtott át Markwart Károly az élenjáróknak: Szabó Péternének, dr. Bertók Sándornak, Kovács Jánosnának, Kóré Ferencnének, Angyal Bélánénak, Balogh Imrénénak, és Somogyvári Lászlónak.

Ezután Stier József kért szót, aki a nemzetközi nőmozgalomról beszélt, kiemelve a KMP-ben, az SZDP-ben és a bányászszakszervezetben évtizedeken át tevékenykedő nők eredményes munkáját. Részletesen szövegezte a második világháború utáni hősi korszakról, felszabadulásunk történelmi szakaszairól, amikor a nők mindig ott haladtak, a férfikkal karöltve, az első sorokban. Elharcosai voltak az újjáépítésnek, a termelésnek, a termelőszövetkezeti mozgalom szervezésének, a szocializmus építésének. Emlékeztet a bányászati asszonyok huszonöt évvel ezelőtti életére, amikor a telepi élemtáráknál a sarga és a fehér hitelkönyvecskékkal álltak nap mint nap hosszú sorokban, a betevő falatért. És örömmel nyugtázta a csinos asszonyoknak és leányoknak a jelenlétét, akik most a nemzetközi nőmozgalom hatvanadik évfordulóján képviselték a tizennyolcezer fős bányavállalat asszonyait. Befejezésül békés, nyugodt termelőmunkát, családi életükben sok boldogságot és jószerecséket kívánt a jelenlévőkön keresztül a Mecseki Szénbányáknál dolgozó valamennyi női munkavállalónak. Az ünnepi megemlékezés után a vendégek fehérszál mellett beszélgettek életükről, terveikről, a nőmozgalomról.

Néhány nőnap eseményről alább részletesebben beszámolunk olvasóinknak.

Nőnap fogadás Pécssett

ÚJHEGYEN 6-án délután két órakor a tanácsteremben 130 nőt köszöntöttek a vezetők. Farkas János SZB titkár mondott köszöntőt, a fehér-hegyi iskola úttörői pedig kedves szóval üdvözölték az újhegyi asszonyokat és leányokat. Márcz János elmondta Gábor Andor Megverték egy asszonyt című versét, majd pedig Kárpáti Ferenc üzemvezető harmonikaszólojja mellett szórakoztak a résztvevők.

Március 6-án délután ünnepi díszbe öltözött Kossuth-bánya kultúrterme. Adószegi Károlynak, a kulturbizottság elnökének megnyitó szavai után Honvári

Rudolf vezetőkönyvelő mondott ünnepi beszédet. Beszédében kiemelte: „A felszabadulás óta eltelt 25. év küzdelmei és történelmi eredményei azt a lenini igazságot bizonyítják, hogy a proletárium nem vívhatja ki a teljes szabadságot, ha nem vívja ki a nők teljes szabadságát.” Az ünnepi beszéd után Weisz József üzemvezető elvtárs átadta: „Hazánk felszabadulásának 25. évfordulója alkalmából a nőmozgalomban végzett kiemelkedő munkásságért” c. emléklapot. Emléklapot kaptak: Szőke Ferencné, Deli Andrásné, Mituk Elekné, Kunszt Antalné, Marosi Istvánné, Horváth Jánosné, Kollár Dénesné, Szabó Péterné, Goldberg Ferencné.

Másfél évtized a zenekultúráért

Március 9-én múlt 15 esztendője, hogy Komlón megkezdte munkáját az Erkel Ferenc Zeneiskola. Az intézet igazgatója Horváth Gyula, aki egyben Európa-szerte ismert karnagy (e munkássága elismeréséért kapott miniszteri kitüntetés) az alapítás óta fardhatatlanul dolgozik — szorgos tanáraival együtt. Spineth Ferencné ugyancsak a kezdet kezdetétől a zeneiskolában tanít. Nemcsak Komló, de megyénk szövegező kultúrájának egyik megteremtője. Lukovics Teréz, Radovics József, és Bornemissa Géza tanárok is hosszú évek óta tevékenykednek — eredményesen.

Elsősorban az ő munkájukat méltatta dr. Varga János népművelési felügyelő, amikor a Zrínyi ifjúsági klubban tartott vasárnapi fogadáson megköszönte az igaz-

gatóság és tantestület fáradozásait.

Több mint négyezer növendék, zömmel bányászgyerekek végeztek itta a 15 év alatt. Eljutottak innen az ország legmagasabb komolyzenei fórumáig: az Állami Operaházig és más neves intézetéig, vagy éppen a könnyűzenei pályát választották. Persze a rang kivívása nem volt könnyű, hiszen az alap megteremtése, a zeneirodalom művelése — hat szakon tanítanak — még ma is olyan körülmények között történik, ami régen kinőtte az ideiglenes kereteket.

Szerencsére már belátható közelségben van az új zeneiskola. A terv szerint jövőre kezdik meg építését és 1972-ben készül el.

Az utóbbi években sok segítséget adnak a város vezetői — mondotta Horváth Gyula. — Az épülő zeneiskola ténye önmagáért beszél.

Miként ítéli meg a 15 év munkáját?

Harcos évek állnak mögöttünk. Rengeteg munka, öröm, bosszúság — mindez természetes velejárója egy fiatal iskolának. Az a törekvésünk, hogy Komlón is fejlett zenekultúra legyen. Növendékeink megismerjék és megszeressék a zeneirodalom sok-sok remekművét. Örülök annak, hogy a nálunk végzett fiatalok szívesen jönnek vissza közénk. Így volt ez most is, amikor a 15 éves jubileumon két koncertet adhattunk — egykori tanítványaink közreműködésével.

A komlói zeneiskola vasárnap is jól vizsgázott. A dél-dunántúli Bartók zongoraversenyre három tanulót küldött és közülük kettő (Bóta Erika és Horváth Csaba, tanáruk: Apagyi Mária) bejutott a döntőbe.

A végzetek közül sokan a könnyűzenei pályára léptek. Így van ez Vörös József esetében is, két szakon végzett és ma a komlói Mecsek étterem közkedvelt tánczenekarának vezetője.

Városszépítési akcióprogram szervezése

hazánk felszabadulásának 25 éves évfordulója alkalmából

Az elmúlt 25 esztendőben épült fel városunk, — szorgalmas népének munkája eredményeként. Pártunk és kormányunk minden erőt megfeszítve gondoskodott arról, hogy a bányászok és a város egyéb dolgozói kényelmes, jó lakásban élhessenek. Több ezer lakást építettünk és még tovább építünk: fontos létesítményekkel együtt.

Megteremtettük a feltételeit annak, hogy városunkat szocialista bányavárosnak nevezhetjük. Igen sok külföldi és hazai vendégünk elismeréssel nyilatkozik az eddigi végzett munkáról.

Szeretnénk, ha a jubileumi évfordulóra Komlóra érkező, — még nagyobb számú — vendégsereg, olyan benyomással távozna, hogy rendezett, szép, tiszta a mi városunk.

Ehhez kérjük a város minden lakójának segítségét. A 25 éves évforduló közelebb bennünket, hogy a társadalmi munkával is hozzájáruljunk a város szépítéséhez. A jubileumi ünnepséget gondos előkészületnek kell megelőzni. Tegyük széppé, virágossá a várost, hogy méltóképpen ünnepelhessünk.

„Ma már a népfrentbizottságok és a tanácsok szinte mindenütt a lakosság széleskörű bevonásával szépítik, gazdagítják, gyarapítják a lakóhelyüket, s ez a község-és városfejlesztés egyik fontos, országos százmilliókat érő forrása.

Megérték a feltételeit, hogy a felszabadulás 25. évfordulója alkalmából, megemlékezve együtt a tanácsok két évtizedes tevékenységéről, a városokat, községeket szépítő, gyarapító társadalmi munka demonstratív megmozdulással, szocialista hazánk iránti hitvallással, a nép teremtő erejének kifejezőjévé váljék.”

Minden ház, minden üzem, minden intézmény csinosabban, szebben lépjen át a következő negyedszázad küszöbén. Szépüljön meg minden városrésztünk a külterületekkel együtt: gyarapodjon, gazdagodjon még a legkisebb település is, hogy a közös nagy összefogás eredményeként szebb környezetben, kényelmesebben élhessünk. — Járda, út, játszótér, park és sok más épület létesülhet a szükségletnek, az igénynek megfelelően, a lehetőségeket figyelembe véve, a tanácsfejlesztési terve alapján azt megnevelve és túlteljesítve az összefogás nagy fizikai, anyagi és szellemi erejével.

Intézkedési terv:

A Hazafias Népfrent és a Városi Tanács végrehajtó bizottsága felhívással fordul Komló minden lakójához, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan vegyen részt a parkosításban, a lakóházak környeinek csinosításában!

Szorgalmas munka eredményeként egyre gyorsabban épül városunk. A külső képet nemcsak az épületek modernsége, hanem az utcák, terek, parkok, játszótérek szépsége együttesen alkotja. Nem mindegy, hogy lakóházainkból kilépve milyen kép tárul elénk. A fásítás, a virágok ültetése, a füves terület kiképzése, az erkélyek növényesítése mind, — mind hozzájárul környezetünk otthonosabbá tételéhez.

Városi viszonylatban mindegy nagy terület. A parkosítás, a virágok gondozása minden jóérzésű embernek kötelessége.

Munkánk csak akkor lesz eredményes, ha valamennyien összefogunk.

A társadalmi munkából vegye ki részét minden népfrent, nőtanács és vöröskeresztes aktív, valamennyi tanácsos, KISZ és úttörő fiatal, nyugdíjas, minden szervezet, vállalat, üzem, szocialista brigádok tagjai, iskolák, egyszóval a lakosság fiatalja, öregje egyaránt.

Az egyöntetű parkosítás díszesebb városunknak. Rendezzük azokat a területeket is, ahol állami erőből erre nem futotta. Újítsuk fel a már meglévő parkjainkat. — Gondoskodjunk arról, hogy lépcsőházaink, ablakaink, erkélyeink virágosak legyenek.

Ha az időjárás megengedi, takarítsuk el házaink környékéről a felesleges heverő anyagokat. Irtssuk ki a gyomot és az oda nem illő növényeket.

Ez év tavaszán mindinkább törekedjünk arra, hogy a jó ízlésnek megfelelően, minél nagyobb területet fűvesítsünk, s a házakba való bejáratnál 50–60 cm területen széles virágágyakat készítsünk.

Induljon verseny a lakóterületek között a rendezett és csinos városszépítésért! A Városgazdálkodási Vállalat és a Városi Tanács Építési-Közelkedési osztályának szakemberei most is segítséget nyújtanak.

Közreműködésükkel egy bizottságot hozunk létre, amely részletes fásítási és parkosítási tervet dolgoz ki.

A lakosságot sajtón, tanácsosokon, valamint a népfrent aktívokon keresztül tájékoztatjuk a fontosabb intézkedésekről, a munka szervezéséről.

Területenként egy-egy szakember ad tanácsokat a társadalmi munkásoknak. — A szükséghez mérten szerszámokat is kölcsönöznek.

Kérjük a város valamennyi lakóját: vegyen részt a mozgalomban, hiszen minél nagyobb mérvű lesz a társadalmi megmozdulás, városunk annál szebb, tisztább és csinosabb lesz.

Az egész város lakosságának bevonásával a jubileumi évforduló tiszteletére az alábbi nagyobb mérvű munkákat tervezzük a fentiek kivételével.

Szilvási jubileumi park (arborétum I. ütem 1970.): II. félévben tervezzük a park földmunkáinak, valamint a fásítások kivitelezésének indítását. A jubileumi park I. üteme a szilvási talajstabilizáció területét foglalja magába.

A parkban sétányok, kispályák, pihenőhelyek építését, különleges facsemeték ültetését tervezzük.

A munkálatok nagy volumenű koncentrált erőfeszítést és irányítást igényel.

A Bányászpark építésénél kialakult technológia szerint a beépítésre kerülő területet vállalatokra, intézményekre kell szakaszolni a területen dolgozó szocialista brigádoknak átadva kiviteli tervekkel és szakirányítással.

Hazafias Népfrent Komló Városi Bizottsága

Üzemi lapszerkesztők továbbképző tanácskozása Pécssett

(Tudósítás a 2. oldalon)

Újhegy a „szocialista üzem” címért

Nem kisebb feladatot tűzött célul maga elé az újhegyi üzem kollektívája az 1969-es évre, mint a szocialista üzem cím elnyerését.

Gazdasági és műszaki feladatok

1. A szénelőkészítő üzemben a tervezett 1 855 000 tonna szénellátás szemben 1 950 402 tonna szénét készítették elő, ami 105,1 százalékos teljesítménynek felel meg és ami 95 402 tonna terven felüli szénét jelent. Ezen belül 118 584 tonna komló szénét dolgoztak fel és segítettek a komló szénelőkészítő üzemnek a nagyobb árbevételhez, valamint az önköltség csökkentéséhez. Az iszaptavakból 221 430 tonna iszapszénét termeltek ki, és ezzel többet árbevételhez segítettek a vállalatot.

2. Árbevételi tervüket, amely 525 080 eFt volt, 3,4

százalékkal teljesítették túl, így 542 704 eFt árbevételt értek el, ez 17 624 eFt többletbevételt jelent.

3. Önköltség: A tervezett 40,88 Ft/tonna önköltséggel szemben a tényleges önköltség 37,80 Ft/tonna, ami 3,08 Ft tonnánkénti megtakarítást jelent.

4. Áramfelhasználás. A tervezett 15 504 mWó-val szemben 13 698 mWó-at használtak fel, ez 1808 mWó megtakarítást jelent. A tervezett áramköltség 6 719 eFt helyett a tényleges áramköltség 6 025 eFt volt, ami 694 eFt megtakarítást jelent.

Szocialista tudatformálás Szakmai továbbképzés

Az 1968/69. oktatási évben a következő politikai oktatásformák voltak az üzemben, és azokon a következő létszám vizsgázott:

1. Marxizmus—leninizmus esti középiskola egy tanfolyamán, huszonötön. 2. Gazdaságpolitikai szeminárium ipari igazgat, egy tanfolyamán, tizenhatan. 3. Közgazdasági alapismeretekből szakkilencvenen. 4. Előadásos propaganda (munkahelyi oktatás) tíz tanfolyamán 363-an. 5. A KISZ politikai vitákór két tanfolyamán, harmincketten. 6. A szakszervezet szervezésében „Időszzerű kérdések” négy tanfolyamán, nyolcvannégyen. — Összesen huszonhat tanfolyam 710 fő vizsgázott a tervezett 656 fővel szemben.

Az 1969/70. oktatási évben a következő politikai oktatásokat szervezték:

Marxizmus—leninizmus esti középiskola egy tanfolyamát 22 fővel Magyar Párt-történet két tanfolyamát 48 fővel. Közgazdasági alapismeret nyolc tanfolyamán 158 fővel. KISZ politikai oktatását két tanfolyamán 35 fővel. Szakszervezeti időszzerű politikai oktatás három tanfolyamát 54 fővel. Előadásos propaganda öt tanfolyamát

360 fővel. Összesen 677 résztvevő.

A szakmai továbbképzés terén a beindított hét tanfolyamon a következő volt a látogatottság:

1. Az iszapvíztelenítő üzemben az izotópus berendezést kezelők részére beindított sugárvédelmi tanfolyamot harman. 2. Gázpalack raktározási és szállítási tanfolyamot ketten. 3. Baleset-elhárítási tanfolyamot fizikai dolgozók részére szanycvanketten, műszaki dolgozók részére indított tanfolyamot pedig hatvanhároman. 4. Vasúti szaktanfolyam üzemvasúti dolgozóknak; harmincan. 5. VII. általános osztály elvégzését a tervezett 15 helyett 21-en. 6. Darukézelői és kötöző tanfolyamot negyvenen. 7. Gépkocsi karbantartó és szállítási tanfolyamot százhuszan. Összesen 461 fő.

A munkafegyelm terén a vállalt 0,1 százalékos igazolatlan mulasztás csökkentést az egész évben fennálló létszámlány miatt nem tudták teljesíteni. Nagyban befolyásolta ezt a nagyfokú munkakerülővándorlás, ugyanis a felvett új dolgozók 1—2 műszak teljesítése után 7—8 műszakot mulasztottak igazolatlanul.

Kulturális és sportvállalások

1. A „Ki tud többet üzemről” vetélkedőt június 8-án 10 csapat (30 fő) részvételével tartották meg.

2. Október 9-én, író-olvasó találkozó keretében Kende Sándor író és Pákolitz István „József Attila”-díjas költőt látták vendégül.

3. December 8-án, TIT ismeretterjesztő előadás keretében a Reálbér, reáljövődlem címmel hangzott el előadás. Előadó: Vincze Ferenc, a Beruházási Bank osztályvezetője volt.

4. Március és május hónapban több orvosi előadás hangzott el főleg a női dolgozók részére.

5. A kispályás labdarúgó-bajnokság tavaszi-ősz fordulóiban 10 csapatban, hetvenen vettek részt.

6. A „Bánki Donát” lakatos-brigád családostól természetjáró kiránduláson vett részt a Mecseken.

7. A KISZ szervezésében június 5—6-án, 30 fő balatonfenyvesi kiránduláson vett részt. A „Zrínyi Miklós” szénelőkészítő brigád kétnapos Balaton körüli kirándulás volt családtagjaikkal együtt. A „Petőfi Sándor” szénelőkészítő brigád mohácsi, illetve dunaszekcsői kiránduláson vett részt. A pályafenntartó brigád Szigetvárra látogatott. A „Tóth Imre” gépkocsivezető brigád Belvárdgyulán járt autóbusszal. A KISZ szervezésében ötvenen vettek részt a Harkány—Drávaszabolcs kiránduláson.

Egyéb vállalások

A vállalt 1500 társadalmi munkaórával szemben 12 905 társadalmi munkaórát teljesítettek a brigádok a Pécsi Bányász Sportkör és a tanács részére. Az önkéntes rendőrök és munkások teljesítették társadalmi óráikat. A baleseti helyzet is kedvezően alakult, mert az 1968. év gyakorisági és súlyossági mutató 415-ös számával szemben 1969-ben ez a szám 268,2, a javulás 35,4 százalék.

A mártírok emlékműve körül a rózsák gandozása egész éven át megtörtént.

— Megkezdte idei kulturális szereplését a szentlőrinci ÁFÉSZ színjátszó csoportja. Elsőként Szigetvárot, a megye művelődési házában igazgatói részére tartottak bemutatót. Ezt bemutató előadás követte Szilágyon, ahol Fehér Klára: Csak egy telefon című darabját vitték színre.

A májusi „Tisztasági hónap” keretében az egész üzem területén nagytakarítás volt. A szocialista brigádok az összegyűjtött vashulladékot adagolhatóvá tették. Az előírt 400 tonna ócskavassal szemben 524 tonna ócskavasat adtak át a MÉR-nek.

A felsorolt eredményeken kívül az általános műveltség növelésére is nagy gondot fordítottak. Az üzemben már három éve működik a kihegyezett általános iskola. Az elmúlt időszakban összesen 27-en fejezték itt be az általános iskola VII—VIII. osztályát. Középközponti gimnáziumi, illetve temchnikum tanulmányt 22-en folytatnak, illetve fejeznek be. Felsőfokú műszaki technikumot ketten végeznek. Marxista—Leninista Esti Egyetemen harman, jogi egyetemen egy fő tanuló.

A szocialista munkaverseny keretében 19 brigád 415 fővel nyerte el a „Szocialista Brigád” címet. Hat üzemrészben a „Szocialista Üzemrész” címet is elnyerték.

Üzemi lapszerkesztők továbbképző tanácskozása Pécsen

A Magyar Újságírók Országos Szövetsége Oktatási Központja, a szövetség üzemi lapok szakosztálya és a Mecseki Bányász szerkesztősége Pécsen rendezte meg az üzemi lapszerkesztők továbbképző tanácskozását március 5-én és 6-án.

A továbbképzésre az üzemi lapszerkesztők módszertani tagozata előadássorozatának keretében került sor.

Jelen voltak a továbbképző tanácskozáson az üzemi lapok szerkesztői közül 56-an. Részt vettek az első napi foglalkozásokon a párt Központi Bizottságának munkatársai, a budapesti és a megyei lapkiadó vállalat vezetői, a Mecseki Szénbányák pártbizottságának, Szakszervezeti Bizottságának és KISZ Bizottságának vezetői, a Dunántúli Napló főszerkesztője és munkatársai közül néhányan, valamint a testvérlapok szerkesztői, munkatársai, valamint az egyetemi és főiskolai lapok szerkesztői.

Dr. Gyevi Károlynak, a Mecseki Bányász szerkesztőjének megnyitóját után Agoston László, az MSZMP Központi Bizottságának munkatársa tartott előadást az üzemi lap helyéről és szerepéről a gyári közvélemény formálásában.

A tömegkommunikációs kutatások eredményeiről és azok hasznosításáról az üzemi lapok szerkesztésében, Jakab Zoltán elvtárs, a Tömegkommunikációs Kutató Központ munkatársa tartott előadást.

Az igazgatóság meszesi székházának tanácstermében lefolyt tanácskozáson sokoldalú és élénk vita bontakozott ki az üzemi újságírás időszéri kérdéseiről. A vitában felszólalt Schwarcz József elvtárs, a vállalati pártbizottság propaganda és művelődési osztályának vezetője is.

Másnap, március 6-án a szerkesztők ellátogattak Zobák aknára, ahol Rocskár Bálint elvtárs, az üzemi pártbizottság titkára kalauzolta a vendégeket. Ismertette a bányaüzem történetét, bemutatta a külszíni létesítményeket, elmondta hogyan élnek a bányászok Zobák aknában.

Utána Pécsen, az igazgatóság Déryné utcai kultúrtermében Garamvölgyi János, a Mecseki Szénbányák igazgatója tartott sajtótájékoztatót.

Ismertette a Mecseken dolgozó bányászok munkáját, változó életkörülményeiket, kereseti viszonyait, szólott a bányászatnak, mint szakmának szépségeiről, a termelési eredményekről és kereskedelmi kapcsolatainkról.

Igen nagy érdeklődés kísérte az igazgató tájékoztatóját, több kérdés hangzott el, amelyekre válaszul Garamvölgyi elvtárs további részleteket mondott el a mecseki szénbányászat múltjából és változó a szénipárral kapcsolatos tennivalókat. A lapszerkesztők élénk érdeklődése érhető volt, a bányászok munkájáról hiteles forrásból, közvetlenül értesülhettek a tájékoztatóból. Többen elhatározták, hogy ennek alapján lapjukban írják majd a mecseki bányászok életét.

Információt kaptak a szerkesztők az eszperantó szövetség munkájáról is Bercei Bélának, az Eszperantó Szövetség főtájkárának előadásából. Ugy véljük, sikerült felkeltetnie az érdeklődést a szerkesztők körében az eszperantó nyelv iránt.

A Pécsen rendezett szerkesztői továbbképzés sikeres volt, alkalmat adott arra is, hogy testvérlapjaink szerkesztői megismerkedjenek bányászatunk e jelentős központjával.

Gy. K.

Jubileum a zeneiskolában

1970. március 8-án a Komló „Erkel Ferenc” Állami Zeneiskola megkezdte ünnepi műsorát. Rác Sándor a Művelődési Osztály vezetője nyitotta meg az iskola jubileumi kiállítását. Az érdeklődők itt tájékozódhatnak a tanárok és növendékek munkájáról. Plakátok hirdetik a múlt sikeres rendezvényeit. Külön tablón szerepelnek az iskolában végzett és zenei pályát választott diákok.

Horváth Gyula igazgató tájékoztatót minket a színes programról:

— Még márciusban kerül sor a „Meggzóal a múlt”-ra. Ennek keretében diplomás, vagy arra váró volt hallgatóink hangversenyeknek. Így például Till Mária és Marosán Gizella tanárnok, Hetesi Antal az Állami Operaház tagja, Pápai István és Tamás B. János tanárjelöltek, Mátrai Mária és László János tanárképzősök, Visnyei Tibor és Kovács László a Pécsi Nemzeti Színház tagjai, Szofrán János, Makra Ildikó szakiskolai növendékek, valamint a szórakoztató zenész Vörös család.

— Külföldi vendégzereplőket fogadnak?

— Igen. Egy közös előadást terveztünk az osztrák Eisenstadti Zeneiskolával március 11-ére.

— Milyen a további jubileumi program?

— Lenin születésének 100. éves évfordulója tiszteletére a „Zenélő tavasz Komlón” keretében rendezük meg a forradalmi és mozgalmi dalok fesztiválját. Április hónapban lesz zeneiskolánk tanárainak hangversenye. A Zrínyi klubban tartjuk a déldunántúli Jeunesse Musicale csoportok vetélkedőjét. Ezen kívül

különböző hangversenyeket szervezünk mind zenekarral, mind kórusokkal. Egy alkalommal Dr. Kodály Zoltánét is vendégül látjuk.

— Bányászgyerekek is tanulnak Komlón zenét?

— Kevés kivétellel csupa bányász szülő gyermekkel kapunk nálunk képzést. Egy éves „alapozás” után kezdik el a hatéves hangverseny oktatást. Több bányász származású növendékünk maradt zenei pályán, így pl. Pápai István és Tamás B. János.

A műsorfüzetben olvastunk a „Jövő reményei”-nek előadásáról. Karádi Judit és Gyulá Erika az iskola büszkeségei.

— Judit, te mitóta énekelisz és mit a terveid?

— Öt éve énekelek. Érettségi után szeretnék továbbtanulni a Zeneakadémia opera tanszakán. Egyébként zongorázom és nagyon szeretem a verseket is.

— Erika?

— Kilenc éve hegedülök. Jelenleg harmadikos gimnazista vagyok. Jó lenne később a zenei pályán maradni.

Egy utolsó kérdés az igazgató elvtárhoz:

— A Zeneiskola székhelye továbbra is a Zrínyiben lesz?

— Remélem, hogy nem. Majdan a kultúrpalotában szeretnénk folytatni munkánkat.

A 15 éves Komló Zeneiskola megérdemli, hogy fontos tevékenységét minden technikai és esztétikai adottság mellett gyakorolja. Eredményeik ideálisabb környezetben még magasabbra ívelnének.

Vass Tamás

Lenin és a tömegek

Leninnel folytatott beszélgetéseim során volt egy dolog, ami az idők folyamán megmaradt bennem és mindig eszembe jut, ha ezekre a beszélgetésekre emlékezem. Arra a mély együttérzésre gondolok, amelyet Lenin tanúsított a dolgozó tömegek — különösen a munkások és parasztiok iránt.

Rendkívül fájdalmas volt számára a néptömegek nélkülözésének tudata. Jól látta, hogy minden egyes epizód mögött, amelyről tudomást szerzett, százezer hasonló szerencsétlenség vár orvoslásra. 1920 novemberében így mesélt nekem nemrég nála járt gyalogosan vándorló parasztemberekéről:

— Rongyokba voltak öltözve, a lábukon is rongy volt, még bocskor. Ebben az esős időben! Lábak teljesen átázott, összefagyott, megkékült. Természetesen adtam nekik lábbelit a katonai raktárból, de talán ez segít? Munkások és parasztiok ezrei, tízezei járnak manapság felszedett lábbal. Lehetetlen mindegyiküknek államköltségen lábbelit adni. A pokolnak milyen szörnyű mélységeiből kell szegény népkörmöknek felemelkednie! Sokkal nehezebb számára a felszabadulás felé vezető út, mint a maga német népének. De én hiszek a nép hősiességében.

Tudom, mennyire tűrök a nélkülözéseket ezek a szerencsétlenek. Szörnyű dolog, hogy a szovjethatalom nem tud rajtuk segíteni. Először a létünkért folytatott harcot kell megvívniuk. Ez a harc hatalmas áldozatokat követel.

Bármennyire is erős volt Leninben az együttérzés a szegény néptömegekkel, ezzel még nem merült ki hozzájuk fűződő viszonya. Nem pusztá könnyhullatás sajnálattal szemlélte a tömegeket, hanem mint történelmet formáló forradalmi erőre, számított rájuk. A régi elnyomó és kizsákmányoló rendszer szétzúzása a tömegek szabad, kizsákmányolámentes társadalomvárása miatt tartotta szükségesnek.

Leninnek nem egyszerűen a tömegekre volt szüksége, akiket egy-két főember is könnyen irányíthat. A harcra kiváló tömegekben ő az emberiség leghatalmasabb, felfelé törekvő részét látta, jobb életre vágyó személyek csoportját. Fel kell ébreszteni ezen emberek tudatát, felszínre kell hozni proletár öntudatukat és maximálisan szervezett aktív tömeggé kell formálni őket — vallotta Lenin, aki a tömegek kérdésében Marxhoz hasonlóan vélekedett, természetesen igen nagy jelentőséget tulajdonított az egyszerű emberek sokoldalú kulturális fejlődésének.

— Vörös Október — mondta egyszer nekem — hatalmas méretű kulturális forradalom kezdetét is jelent, amely a

már megindult gazdasági forradalom talaján megy majd végbe, azzal szoros összeköttetésben. Képzeld el a különböző nemzetiségű és fajú, más és más kulturális színvonalon álló embermilliókat, amint egyszerre előrelendülnek egy új, jobb élet felé! Hatalmas feladatok állnak a szovjethatalom előtt. Évek vagy évtizedek alatt kell behoznia évszázadok mulasztásait. A tanácsi oktatási szerveken és intézményeken kívül tudósok, művészek és pedagógusok számos egyesülete is tevékenykedik a tömegek kulturális haladása érdekében. Hatalmas kulturális munkát végeznek az üzemekben a szakszervezetek és a falvakban a termelősövetkezetek. Eredményeink nagyok, — összehasonlítva az eddigi helyzettel, de rendkívül kicsinyeknek tűnnek, ha az előttünk álló tennivalókra gondolunk. Nálunk a kultúrforradalom még csak a kezdetén van.

Lenin véletlenül szóba hozta a Moszkvai Nagyszínház egyik nagyszerű balettjét.

— Igen — jegyezte meg mosolygva — a balett, a színház, az opera, az új és legújabb festészet és szobrászat kiállításai külföldön sok ember számára annak a bizonyítására szolgálnak, hogy mi bolsevikok egyáltalán nem vagyunk olyan barbárok, mint ahogy azt ők elképzelték. Én természetesen értékelem a társadalmi kultúra ilyen és ehhez hasonló megnyilvánulásait, egyáltalán nem becslöm le őket. Mégis el kell ismernem, hogy jobban örülök két-három, eldugott faluban létrehozott általános iskolának, mint a legcsodálatosabb képnek, vagy szobornak egy kiállításon. A tömegek általános kulturális színvonalának felemelése hozza majd létre azt az egészséges talajt, amelyen kimeríthetetlen erőf teremnek majd a művészet, a tudomány és a technika fejlesztésére. Nálunk szokatlanul intenzíven folyik a kultúra művelése és terjesztése. El kell ismerni, hogy ez együtt jár bizonyos kísérletezéssel, amelyben sok komoly, de nemegyszer éretlen és anyagi áldozatokat is igénylő kezdeményezés is születik. De szemmel láthatóan az alkotás nemcsak a természetben jár tékozlással, hanem a társadalomban is. A proletariátus hatalomátvétele óta a legfontosabb tényező már sikerült felszínra hozni — nevezetesen a néptömegek hallatlan tudásvágyát. Új emberek nőnek, akiket az új társadalmi rend hozott létre, és akik maguk hívják életre ezt a társadalmat...

KLARA ZETKIN (APN)

TÁJÉKOZTATÓ

A MECSEKI SZÉNÁNYÁK IGAZGATÓSÁGA MŰSZAKI-GAZDASÁGI-SZERVEZÉSI TÁJÉKOZTATÓJA

III. ÉVFOLYAM
3.
SZÁM

Szénelőkészítésünk jelene és közeljövője

A Mecseki Szénbányák valamennyi dolgozójában kialakulófében van az az új szemlélet, hogy fő tevékenységünk nem csak a szén kitermelésében merül ki, hanem magában foglalja azt is, hogy termékeinket el kell adnunk fogyasztóinknak. Az is egyre közismertebbé válik, hogy a termelés és az eladás között még egy igen fontos tevékenység folyik, nevezetesen a szénelőkészítés, amely a vevő szemszögéből nézve majdnem értéktelen anyagból, — a nyersszénből, — a mecseki szén egyre közkezdvelebbé váló kereskedelmi szénfajtát hozza létre.

Közismert, hogy vállalatunknak két előkészítőműve van: az egyik Pécsújhegyen, a másik Komlón. Olvasóink lapunk hasábjain keresztül egyre gyakrabban értesülnek mosóüzemeinknek az utóbbi években bekövetkezett nagyszabású átépítéséről, rekonstrukciójáról.

Mostani ismertetőnkben arról szeretnénk tájékoztatást adni, mit tudnak üzemünk a mai állapotukban produkálni és melyek azok a problémák, amelyek még megoldásra várnak.

A pécsi mosó az elmúlt években végrehajtott átépítések után alkalmas arra, hogy

1. a nyersszén 10 mm-nél durvább részéből bármilyen hamutartalmú, azaz a pillanatnyi igényeknek megfelelő minőségű durvaszénat, —
2. a 0,5–10 mm-es szemmagyságú aprószénből két fajta minőségben, párhuzamos üzemeltetésben, tetszés szerinti minőségű (hamufű) tiszta szén, —
3. a durva és az aprószén mosó melléktermékeként erőművi kazánszén, —
4. a 0,5 mm alatti széniszapok mechanikus úton való víztelenítésével háztartási és kazántüzelésre alkalmas iszapszén

állítson elő.

A komlói szénelőkészítőmű az elmúlt év negyedik negyedévére elkészült rekonstrukciója után

1. a nyersszén 8 mm-nél durvább szemmagyságú anyagból bármely jelentkező igénynek megfelelő mosott durvaszénfeléseket, —
2. a durvaszén minőségétől függő meddőt, —
3. a 3 mm alatti aprószénből a nyers aprószén hamujánál 5–8 százalékkal kisebb hamutartalmú dúsított szén, —
4. az utóbbi melléktermékeként erőművi kazánszén tud előállítani.

A csak felsorolászerűen ismertetett széntermékek alkalmasak arra, hogy mai piacunkat minőségi szempontból kedvezően kielégítsük. Szénmosóink korszerűnek mondhatók, a nehézszenzenzióval működő egységek elenyészően kis tiszta-szén veszteséggel állítják elő a mosott termékeket. Az alkalmazott technológia eléggé rugalmas. Ha a követelmények akár hamu, akár szemmagyság változtatást tennének szükségessé, azt a mosó egyszerű eszközökkel és könnyen követni tudná.

Azt persze most is ki kell hangsúlyoznunk, hogy minden minőség- és szemcseosztályból csak olyan mennyiség állítható elő, amennyi ebből a kibányászott nyersszénben cleve benne van.

Mosóink nagy rekonstrukciója nagyjából elkészült. Természetesen a technika fejlődése napról napra újabb, gazdaságosabb megoldásokat tesz lehetővé. Most vannak elterjedőben olyan új típusú osztályozó berendezések, melyek igen finom szemmagyságnál, elfogadható határfokkal és nagy teljesítménnyel tudják a különféle nyersanyagokat porlanítani.

A nedves szénelőkészítés egyik igen kellemetlen velejárója az, hogy a szénpor bevezesedik. Ezt pedig csak igen költséges és energiaigényes eljárással lehet újra vízteleníteni.

Legközelebbi tennivalónk szénelőkészítőműveinkben az lesz, hogy a fentemlített eljárást bevezetjük. Ezzel azt kívánjuk elérni, hogy a legfinomabb pornak nagy részét szárazon kiszitáljuk, még mielőtt a szén bevezesznénk. Az így nyert finom port brikettgyártási célra hasznosíthatjuk. Ezzel olcsóbbá válik a szénelőkészítés is: egyrészt, mert elmarad ennek a terméknek a víztelenítésére fordítandó költség, másrészt pedig a nagy nedvességű és ezért alacsony fűtőértékű iszap helyett nagy fűtőértékű, brikettgyártásra kiválóan alkalmas alapanyagot tudunk előállítani.

Ezt az eljárást a jövő esztendő elejére szeretnénk bevezetni üzemünkben.

A Mecseki Szénbányák a múltban is igyekezett a fogyasztói igényeket az általa termelt nyersszénből fakadó lehetőségek maximális kihasználásával kielégíteni és ez a szándéka a jövőt illetően is. Szilárd meggyőződésünk, hogy a jövőben is, akár az igény-oldal változtatást, akár a technikai fejlődés hoz új lehetőségeket, azt vállalatunk gyorsan és rugalmasan alkalmazni fogja.

Szénértékesítési osztály

A koksziprobléma

Az egész világon koksziprobléma van. Ilyen helyzet közepeztette kormányok és a bányászat óvna e helyzet „dramatizálásától”. Ez önmagában véve helyes, mert a szállítási nehézségek hangoztatása pszichikailag oda vezetett, hogy a felhasználók még fokozottabb rohanásba kezdtek a hiánycikknek számító koksziprobléma után, ami csak méginkább kiélezte a helyzetet. Egyébként a háztüzelési szektorban áttérhetnek más szilárd tüzelőanyagokra.

Tehát semmiféle dramatizálása a helyzetnek nem szükséges. De még kevesebb az alapunk a helyzet alakulásának bagatelizálására. Nem lehet az ügyet vállrándításal elintézni még akkor sem, ha három évvel ezelőtt még többmillió tonna koksziprobléma hánnyokon hevert. Ma minden állam acélpára koksziprobléma. Mi a háttere ennek a hirtelen konjunktúraemelkedésnek és miként lehetne biztosítani, hogy a jövőben lehetőleg elkerüljük az ellátás szűk keresztmetszetét?

Az ugrásszerűen keletkezett koksziprobléma kiváltó momentuma természetesen az acélpára előre nem látott és tartós fellendülése minden ipari államban. Amíg „normális” időkben a kereslet terén előny élveztek a földrajzilag közel fekvő és olcsón koksziprobléma szállítók, addig ma az ár másodlagos a beszerzési lehetőségek mögött. A szűk keresztmetszetet súlyosbította az is, hogy a földgázra való átállás folyamatában — legalábbis Nyugat-Európában — több helyi gázgyár bezárt, ami egy bizonyos mennyiségű gázkoksziprobléma kiesését jelentette. Leállításra kerültek azonban koksziprobléma üzemek is, mivel az önköltséghez képest alacsonyok voltak az eladási árak, s a koksziprobléma szarmazó melléktermékek, mint benzol és ammóniák, csak veszteséggel voltak eladhatók.

E gazdasági háttérhez kapcsolódnak azonban — s ezt az illetékes helyeken természetesen nem hallják szívesen — téves prognózisok és tervezési hibák. Mindez beleágyazva az utóbbi 10 év szénellenes kampányába. Jellemző módon ma már egészen lehalkult az „olcsó energiát” divatjelige. A világ minden széntermelő államának energiapolitikája rövid-, közép- és hosszútávú terveinek összeállításakor nem zárkozhat el annak belátása elől, hogy a szén — amely a Föld összes öskori energiahordozóinak 88%-át teszi ki — mint energia és nyersanyag a jövőben még nélkülözhetetlenebb lesz mint ma. De e földi kincs jövőbeni hasznosítása megköveteli, hogy legalább a mai állagát a jövőben is megtartsa. Uralkodni annyit jelent többek között; előrelátni és előre tervezni. (Bergfreiherr, 1969/9).

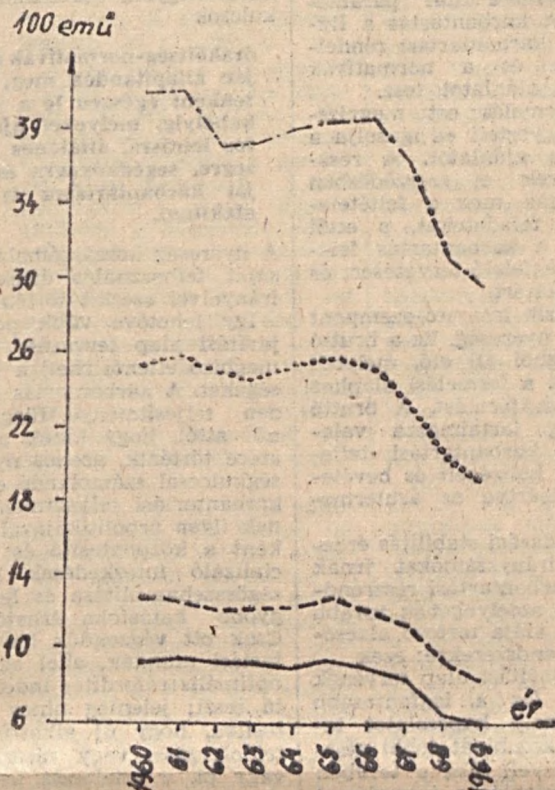
Brazil vasérc Japánnak

A braziliai Mineralecos bányatársaság és a japán Fuji Iron and Steel Co. acéltársaság között 15 évre szóló szerződés jött létre, melynek értelmében Brazília 1973-tól 100 millió tonna vasércet szállít Japánba. A szerződő felek ércbányák közös létesítését is tervezik Braziliában. (Glückauf, 1970/3)

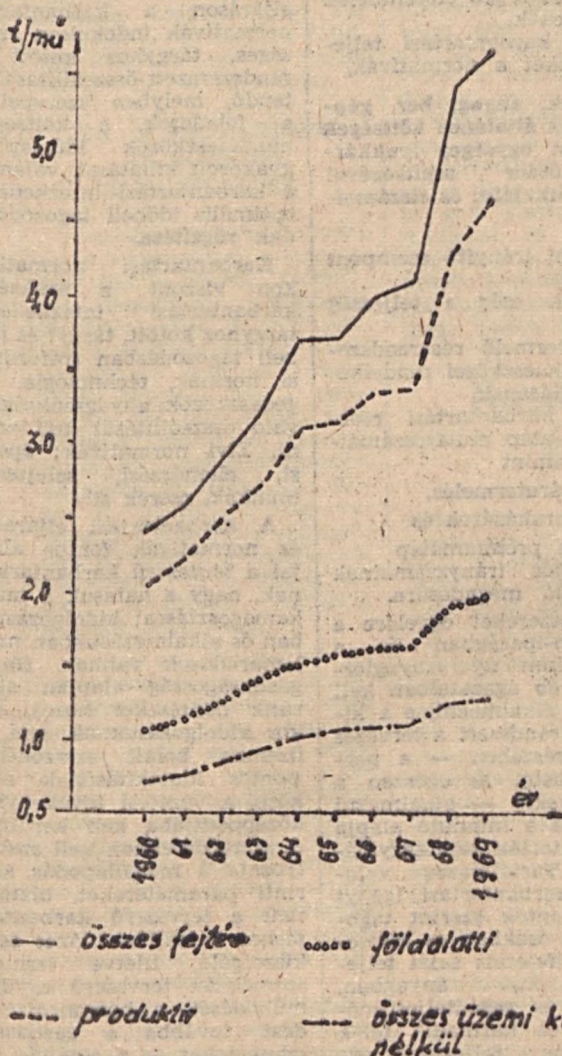
Műszakgazdálkodás, teljesítmények alakulása a Mecseki Szénbányáknál.

1960 - 1969

1. Műszakgazdálkodás.

2. Teljesítmények.

A műszakgazdálkodásnál mind a négy görbe lefutásának jellege azonos. Örvendetesek a csökkenések, melyek rendre a következők (index 1960): Összes fejtes műszak 34,75%, produktív műszak 35,9%, földalatti műszak 24,2%, összes üzemi műszak 23,7%. Nem nevezhető kedvezőnek a produktív terület több mint 10%-kal nagyobb csökkenése, az összes üzemi műszakkal összehasonlítva.

A teljesítményeknél is kedvezően ítéhető meg az összes fejtes teljesítmény 10 év alatt elért 135,5%-os és a produktív teljesítmény 128,3%-os növekedése, melyektől jelentősen elmarad a földalatti teljesítmény (85%) és az összes üzemi teljesítmény növekedése (83,8%).

Terveztály

Lapszemle

ÚJ BANYÁK LENGYELORSZÁGBAN

A lengyel széntermelés mennyiségének biztosításához a jövőben csak hosszútávú export-szerződések köthetők. Ezen kívül, az importáló államok nyújtsanak hitelt az új bányászati létesítéséhez, melynek keretében a hitel és a kamat vissza-, illetve megfizetése szénexportmennyiségekkel történik. Ezek a megfontolások képezik alapját a japán acélpárral folytatott tárgyalásoknak. Állandóan növekvő acélpára számára Japánnak jelenleg több mint 30 millió tonna koksziprobléma van szüksége évente. E mennyiségből Japán saját országában csak 10%-ot tud előállítani, a fennmaradó tömeget főként az USA-ból, Ausztráliából, Kanadából és Lengyelországból kell pótolnia, illetve behoznia. Egy 5 évre kötött szerződés értelmében Lengyelország évi 1 millió tonna koksziprobléma szállít Japánnak, s ezt a szén a tengerpart-hoz közeli üzemekben koksziprobléma szénként szállítják. Jelenleg tárgyalások folynak a meglévő szerződések meghosszabbításáról és a szállítandó mennyiség évente 5 millió tonnára való növeléséről. Az 1972-ben életbelépő szerződés szerint a szénárak ab Danzig 13 és 14 USA-dollár/tonna között lesznek. A danzig rakodókapacitásokat figyelembe véve feltehető, hogy a fuvarára Lengyelország—Japán vonalon valamelyest meghaladhatja majd a 6,5 USA-dollár/tonna értékét. Ilyenképpen a lengyel szén teljes kereskedelmi ára Japánba szállítva 20 USA-dollár körül mozog. (Glückauf, 1970/2)

SPANYOLORSZÁG LENGYEL KÖSZENET IMPORTÁL

Lengyelország ajánlatot tett Spanyolországnak 300 000 tonna kocsziprobléma szállítására; ezt a mennyiséget a lengyelek már 1968-ban is szállították Spanyolországnak. Spanyolország kohászata rá van utalva angol, vagy lengyel szénbehozatalra, mivel a spanyol szén rossz kocsziprobléma tulajdonságokkal rendelkezik. (Glückauf, 1970/2)

HAMIS ENERGIA-PROGNÓZISOK

Energiatermelési és felhasználási előrejelzések nélkülözhetetlenek mind az energiapolitika mind az energiapár számára. Annak vizsgálata azonban, mennyiben válnak be legalább megközelítően ezek a prognózisok, elképesztő eredményre vezet: Erre illetékes gazdasági szervezetek (ECE, OECD, EKGS, EWG és EURATOM) az 1953 és 1960 közötti években energiaprognózt adtak Nyugat-Európára vonatkozóan 1965-re. Az előrejelzett és a tényleges adatok közötti eltérés elképesztően nagy. Az átlagos „tévedés” 26%-os. Az egyes energiahordozók vonatkozásában az alábbi átlagos tévelesi quóták fordultak elő: kocsziprobléma 4,2%, barnaszén 31,3%, folyékony tüzelőanyagoknál 41,3%, földgáznál 37,9%, vízierőnél 10,9%, atomenergiánál 43,8% és az összes primerenergiákra vonatkozóan 13,1%. (Bergbau, 1969/11.)

A tájékoztatót készítette a Mecseki Szénbányák szervezési osztálya

A világ szénfelhasználása 1980-ig változatlan marad

A világ összenergiafelhasználása 1967 és 1980 között valószínűleg megduplázódik. Az évi növekedési ráta 4,8% körül fog mozogni. Az egész energiaellátásban a szén részaránya előreláthatólag az 1967 évi 37%-ról 1980-ban 20%-ra esik, de a szénfel-

használás abszolút mennyisége változatlan marad. Ezt az előrejelzést a Varsóban tanácskozott ENSZ Gazdasági Bizottság Szénbizottsága titkárságának jelentése tartalmazza. (Bergbau, 1969/11.)

A karbantartás kérdései az NDK bányászatában

A népgazdaság fejlődése megkívánja a szocializmus gazdasági törvényének következetes alkalmazását. Szilárd folyamatossággal kell fejlődnie a szocialista állam gazdasági, politikai, szociális, ideológiai és katonai erejének; ezért 1975-ig az NDK-ban nemcsak ki kell dolgozni, de a gyakorlatba is be kell vezetni az említett törvényt.

Ez az új célkitűzés a népgazdaság minden területén, tehát a karbantartásnál is megfelelő rendszabályokat követel, melyek a jelenlegi elmaradottságot felszámolják és a követelményeknek megfelelően. Ezt igazolja, hogy ma a végterméknél a karbantartási költség 20 százalékkal, a bérköltségeknél 30 százalékkal jelentkezik.

A jövőben a nagyobb teljesítményű, fokozatosan mechanizált és utomatizált termelési egységeknél a karbantartás költség- és időráfordítása még nagyobb népgazdasági jelentőségű lesz. Ez szükségessé teszi, hogy a tervszerű karbantartás rendszerének műszaki-gazdasági és szervezeti kiépítésénél alkalmazzák a kibernetikát, a rendszer- és operációkutatást és az elektronikus adatfeldolgozást. Az egyes feladatok mindig a karbantartási „Részrendszer”-nek megfelelően tűzendők ki. Ez így hangzik: A végtermék költségeinek minimalása a karbantartás

élő és holt munkaráfordítása részarányának csökkentése útján, azáltal, hogy a munkaeszközök népgazdasági és nemzetközi síkon optimálisan használjuk ki.

Ez megkívánja a karbantartás messzemenően gazdaságossá tételét.

Az energiagazdálkodás területére vonatkozó tervezési és irányítási modellek kidolgozása és megvalósítása a feladat megoldásának lényeges előfeltétele. Valamely kombinát összrendszere ultrastabil tulajdonságokkal rendelkező részrendszerekből áll, melyek a kombinát központi tervezésétől irányításokat kapnak és felelősek saját újratermelési folyamatukért. A részrendszerek kapcsolataikat üzemen belüli szerződéses szabályozzák. A karbantartási részrendszer felelősségét az intézkedésekért, amelyek a munkaeszközök üzemképességének fenntartására és helyreállítására vonatkoznak. Ez megkívánja a tartalékok feltárását és minden erő mozgósítását, ami főként a kiszolgáló személyzetre vonatkozik.

Tapasztalat szerint ezek: — az állandó ápolás és ellenőrzés,

— együttműködés meghatározott „állandóan visszafutó” karbantartási munkáknál.

A nehézség az, hogy a karbantartás gazdaságilag értékelhető eredményeit sem a „karbantartási részrendszer”-en belül, sem a „kombinátrendszer”-ben nem lehet megállítani és kimutatni. Ezért általában nem sikerült a centralizáció és specializáció előnyeit gazdaságilag igazolni s megdőnteni az ezt vitató állításokat. Ez pontos költségszámításon és elemzésen alapuló gazdasági számvetéssel történik.

Fentiek felismerése alapján tözték ki ezt a feladatot 1968-ban a Freibergi Tüzelőanyag Intézetnek. Mint első és legfontosabb problémát a „karbantartási tervfejezet” munkairányvonalait dolgozták ki, továbbá az általános számvetési és statisztikai rendszeren belül a karbantartás tervezését és elszámolását. Mindkettő a költségek költségfajták, költségjelölés és költségviselés szerinti tervezésének, meghatározásának, elszámolásának és elemzésének elvől indult ki.

A karbantartási tervfejezet feltételezi irányszámok kiadását a karbantartási rész-

rendszer részére és módszert jelöl meg a karbantartási igény

tervezési segédesszközök felhasználására. Kapcsolati mérlegeket tartalmaz, mely utasítást ad és utal a normatívák és irányszámok alkalmazására.

Az irányvonalak meghatározzák a javítási alap készítését, felhasználását és lehatárolását, valamint elszámolási és értékelési módszereket tartalmaznak.

A jelenlegi feltételek mellett az eljárás a következő:

A „termelési részrendszer” ajánlatot kér a „karbantartási részrendszer”-től a beállított állóeszközök fenntartására; ehhez megadja a munkaeszközök „teljesítmény- és rendelkezésre állás” paramétereit. A karbantartás a fixárak, a karbantartási rendelkezések és a normatívák alapján ajánlatot tesz.

A termelési ezt megvizsgálja, egyeztet és igazolja a végleges ajánlatot. A részrendszerek e szerződésben határozzák meg a feltételeket és feladatokat, s ettől kezdve a karbantartás felelős a megfelelő tervezésért és elszámolásért.

A másik irányító szempont a nettó nyereség. Ez a bruttó nyereségből áll elő, melyből levonják a termelési alaphoz való hozzájárulást. A bruttó nyereség tartalmazza valamennyi karbantartási teljesítmény költségeit és bevételeit, beleértve az árutermelést is.

A gazdasági stabilitás érdekében irányszámokat írnak elő a karbantartási részrendszernek, amelyeket az tovább bont az alá tartozó alacsonyabb rendszerekre: ezek — a javítási alap tervének értéke (ez a legfontosabb szám, mely kapcsolatot teremt a kombinát többi részrendszerével). Ezt a tervben a karbantartás a termeléssel együtt tervezi, mérlegel és számolja el. Egyeztetni kell ezeket a kapcsolatokat modellezni, hogy a javítási alap pontos, műszakilag-gazdaságilag megalapozott tervezéséhez a szükséges előfeltételek meglegyenek.

— A karbantartási teljesítményeket a normatívák,

leírások, anyag, bér, gép-órák és általános költségek alapján egységes lyukkártyarendszer segítségével kell kalkulálni és elszámolni.

További irányító szempont a beralap.

Utunk még a teljesség kedvéért

— a termelő részrendszerek munkaeszközei rendelkezésére állásának,

— a karbantartási részrendszer alap mutatószámainak, valamint

— az árutermelés,

— a beruházások és

— és a prémiumalap információi irányszámok előre való megadására.

E módszereket egyelőre a barnaszén-iparágban és a minisztérium nyersanyagtermelő egyéb ágazataiban kell 1969-ben alkalmazni, s a kialakított rendszert a tervezés minden részében — a perspektivikustól le egészen a havi tervéig — alkalmazni kell és ez a kiinduló alapja a karbantartás tervtárgyalásainak. Tartalmazza valamennyi karbantartási igényt és szempontot szerint tagozódik, pl. órákban és költségekben kifejezett saját teljesítményekben, anyagban, szállítási és segédtejesítményekben és harmadik felek kooperációs teljesítményeiben.

E tervezési és mérlegelő rendszer hatékonysága csak a teljesítményeknek az elszámolás elve alapján történő teljes felmérése és azonos teljesítmények egységes gazdasági értékelése után válik meghatározhatóvá. A modellben valamennyi segédtejesítményt minden szinten azonos áron, azonos nyereségtel való kalkulációval kell értékelni.

Az elszámolással és eredményképzéssel kapcsolatban a jelenlegi, az átlagos műhelyóra-költségen alapuló értékelés nem felel meg az új gazdasági rendszer követelményeinek.

A teljesítmények elszámolását fixárrakkal kell végezni. Első feladatként a saját karbantartási teljesítmények legalább 70 százalékára ki kell alakítani a következőképpen: „munkaelemenkénti munkaidőfelhasználás szorozva az egyéni óraelszámolási kulccsal + anyagráfordítás + nyereség”.

A munkaráfordítás megállapításánál haladó normatívákat kell alkalmazni. Az előmunka-ráfordítás szükséges mértékét a teljesítő költség helyek szerint kell bontani. Az egyéni óraelszámolási kulcsok

óraköltség-normatívák alapján állapítandók meg, esetenként egészen le a munkahelyig, melyeket ajánlatok leírásra, általános költségre, segédanyagra és saját karbantartásra is kialakítani.

A nyereség hozzászámolása a saját felhasználás értékelési irányelvei szerint történik.

Igy lehetővé válik pontos javítási alap tervezése és a megbízó ellenőrizheti a költségeket. A karbantartás minden teljesítménye, függetlenül attól, hogy kinek a részére történik, azonos nyereségkulccsal számolandó el. A karbantartási teljesítményeknek ilyen árpolitikájával, főként a központosító és specializáló intézkedések költségösszehasonlítása és legnagyobb hatásfoka érhető el. Csak ott végződnek karbantartási munkák, ahol azt az optimális ráfordítás indokolta teszi; jelenleg nincs biztosítva, hogy új alkatrészek feldolgozása, vagy vásárlása, vagy pl. a selejtezés kérdésében optimálisan döntenek-e vagy járnak-e el.

A fixárok műszaki-gazdasági megalapozása függ a kidolgozás alatt álló karbantartási eljárásoktól, de nem kizárólagosan. Karbantartási eljárásokon a karbantartási normatívák indokoltan szükséges, tárgyhoz kötött és rendszerezett összeállításra értendő, melyben szerepelnek a feladatok, a költségek, munkaeszközök időalapjára gyakorolt kihatásai, valamint a karbantartási intézkedések optimális időbeli tagozódásának rögzítése.

Karbantartási normatívákon viszont a szükséges karbantartási intézkedések tárgyhoz kötött, tárgyi és időbeli tagozódásban (ráfordítási normák, technológia, segédesszközök, anyagszükséglet) való összeállítását kell érteni. Elvi normatívák: ápolási, ellenőrzési, selejtezési munkák, cserék stb.

A karbantartási eljárások és normatívák fontos alapjai a tervszerű karbantartásnak, nagy a hatásuk a munkamegosztásra; kidolgozásukban és alkalmazásukban nagy lemaradások vannak. Ha a gazdaságosság alapján akarunk döntéseket hozni, akkor kidolgozásuknak, ami az üzemen belüli szerződések pontos kialakításának esz-köze, a vezetési tevékenység középpontjába kell kerülnie. A szerződéseknek kell szabályoznia a megállapodás szerinti paramétereit, „biztosítani a tervszerű karbantartáshoz a leállási időket és a kiszolgáló, illetve termelő személyzet tervszerű együttműködését, a haszonrészese-dést, továbbá a gazdasági szankciókat és a jótállási és garanciális kötelezettségeket.

A barnaszénkombinátokban vannak ugyan ilyen megállapodások, de csak műszaki-szervezési téren; a gazdaságossági hatás csak a marxista-leninista szervezettudomány széleskörű alkalmazásával válik lehetségessé, mely megköveteli a kibernetika, a rendszer- és operációkutatás és az elektronikus adatfeldolgozás igénybevé-

Több szakutód szerint a tudományos alapon nyugvó vezetési tevékenység kialakítási munkájának át kell törnie az eddigi korlátokat; e munkára minden erőt aktivizálni kell. A karbantartási rendszer, a karbantartás tervezése és elszámolása az elektronikus adatfeldolgozás teljes igénybevételével oldandó meg, mert csak ez biztosít jobb minőséget. S ha így világgá válik a feladat, lehet csak az erőket idő- és ráfordítási veszteség nélkül koncentrálni.

Eddig a Freibergi Intézet 1968-ban egységes számozási rendszert dolgozott ki, mely alapja lesz az előkészítésnek, a kivitelezésnek és az elszámolásnak mind a munkahelyek, mind a központi intézmények számára.

A technológiai előkészületek

fokozottabb mértékben kell kiterjednie új technológiai eljárásokra és mentesülnie kell a rutinszerű munkáktól. Biztosítani kell minden azonos vagy hasonló munkaeszköz, csoport vagy részleg feltárását, rendjét és összefogását, azonos technológiai eljárások alkalmazását valamennyi karbantartási tárgyra, a hasonló feladatok összevonását egy közös megrendelésbe.

Gondoskodni kell a gépi elrendezésről és csoportosításról. A számszempont legyen dinamikus és legyen képes követni a fejlődést. Fontos az egységes fogalmi meghatározás és megnevezés. Meg kell szüntetni a reszortsovinizmusban gyökerező eltérő meghatározásokat.

Az újratermelés tervezése és irányítása rendszerének gazdasági modelljeit kibernetikai-matematikai modellek segítségével a gyakorlatba kell átültetni, azaz a karbantartás összmodelljét kell kidolgozni. Ebben szerepel a kiesések, javítások, ellenőrzés kiszolgálás kérdései. Ez lényegében a „karbantartási részrendszer” alapmodellje, mely a tényhelyzetet tartalmazza, de szerepelnek benne még a karbantartási rendtartások, a segédberendezések, a ráfordítási fedezetek részmodelljei, valamint cél-és kapcsolati modellek.

Módszereket kell kidolgozni a főberendezések leállási költségnormatíváinak egységes meghatározására. Ki kell fejleszteni a gazdasági ösztönzők rendszerét is ki kell alakítani kapcsolatukat a vezetési feladatokkal. Ehhez szükséges az irányszámok megfelelő rögzítése a karbantartásnál, az értékelés egységes módszereinek kidolgozása, az üzemen belüli szerződéses kapcsolatok gazdasági kialakítása, a személyes anyagi érdekeltég formáinak meghatározása.

E kérdés 1969-ben oldandó meg és 1971-ben általános bevezetésre kerül.

Vizsgálni kell az állóeszközökkel való gazdálkodást, melyben a döntéseknak tartalmaznia kell az állóeszköz-fenntartást és növekedést, továbbá a részleges pótlást is. Csak így lehet optimális eredményt elérni. Az állóeszközökkel való helyes gazdálkodás az eszközök saját erőből való kigazdálkodása rendszerben fokozott jelentőségű.

Fontos a feladatok optimális teljesítésénél a munkamegosztás gazdaságilag értékelte rendszerének kidolgozása és megvalósítása, melyet központilag, egységes ismervek szerint kell megoldani.

Első lépés, mellynél megvannak hiányosságok, a karbantartási tervezési és elszámolási rendszer következetes megvalósítása, a fixárképzés és a megrendelés-elszámolás útján. Az eredményeket 1969-ben tudományosan értékelik ki és 1971-ben alkal-

mazzák a rendszer szabályozásánál. Ebe bevonandó az elektronikus adatfeldolgozás.

E téren szerzett tapasztalatokat ismertetni kell, a felismerések azonnali hasznosításával, annak tudatában, hogy a megoldás csak a szocialista közösségi munkában lehetséges. A feladatok átfogó koordinálása szükséges, mely feltételezi a tény-helyzet elemzését.

Szükséges a karbantartási erőinek hosszúlejárati előkészítése a feladatokra. Az üzemi részlegre széles bevonása és aktivítása szükséges ahhoz, hogy a kérdések megoldásához hozzájáruljunk a szocializmus fejlettebb társadalmi rendszerének kialakításához.

(Bányai gazdasági tájékoztató 1969/4.)

LAPSZEMLE

A szén olcsóbb a magenergiánál

Az USA Atomipari-Fóruma által a közelmúltban kibocsátott áttekintés arról tanúsít, hogy az összesen 7500 mW kapacitást képviselő 34 atomerőmű építése jelentősen elhúzódik, több esetben egy évnél tovább. Szakértők az atomerőművek és szén-erőművek között fennálló árkülönbséget 280 DM/kW beépített kapacitásra becsülik a szén-erőművek javára. Az egy 800

mW atomerőmű vonatkozásában ez az eltérés 100 DM/kW kapacitás. Még ha a szénbányászatonál a levegőtisztántartására fordítandó költségeket is felszámítjuk, még mindig előnyben vannak a szén-erőművek. Ezidélgi az USA-ban 1969-ben az atomerőműépítéssel foglalkozó négy társaságnál csupán két megbízás futott be. (Bergbau, 1969/11.)

Japán szénimportja emelkedik

Az 1969. év első nyolc hónapjában Japán szénimportja csaknem 29 millió tonnára nőtt, ami 25%-os emelkedést jelent az előző év hasonló időszakával szemben. Az 1969 augusztus végéig Japánba szállított szénből 13,6 millió tonna, vagyis 48,6% az USA-

ból, 10,7 mt., vagyis 38,1% Ausztráliából származik. A behozatal fennmaradó részét Japán Kanadából, Kinából, Koreából, Lengyelországból, a Szovjetunióból és Dél-Amerikából kapta. (Glückauf, 1970/1)

A szén jövője a Szovjetunióban biztosítva van

A szovjet szénbányászati miniszter, Boris Bratscenko, a közelmúltban kijelentette, hogy osztja a szakértők véleményét, mely szerint a szénfelhasználás az egész világon belátható időn belül újra emelkedni fog. Már tervbe vették a SZU szénbányászatiának hatalmas expanzióját. Így például, a most feltárás alatt levő külfejtésekből évente több mint 150

millió tonnát fognak termelni. A modernizált üzemi kapacitását 80 millió tonnával emelik. A SZU az utóbbi évtizedben a világ legnagyobb széntermelő állama, 1969-ben túllépte a 800 millió tonna/év határt. A jövőszítésben elérhető költségsökkenés további bizalmat szavaz a bányászatnak. (Glückauf, 1970/3)

Csehszlovákia kokszenet szállít Ausztriának

Csehszlovákia és Ausztria Prágában egy hat évre szóló szállítási szerződést írt alá, mely szerint a CSSR az Ostava-Karvini medencéből

kokszenet szállít Ausztriának acélipara számára. A szállítandó mennyiség 1980-ig 80 ezer tonna kokszenet tesz ki.

Az NSZK szén- és kokszenbehozatala 1969. I. félévében, szocialista államokból

	1968. I.	1969. I.
	et.	et.
CSSR	600	610
Lengyelország	170	266
Szovjetunió	7	21
Magyarország	—	7
NSZK		
összbehozatala	3485	3832

Ebből a szocialista államok részaránya 22,3% 23,6%. Az 1969. I. félévében a szocialista államokból importált szén és koks értéke 21 millió DM volt. Ebből USSR 12,9 millió DM, LNK 12,5 millió DM, a SZU 0,9 millió DM, MINK 0,7 millió DM értékben részesült. (Bergbauwissenschaften 1969/11)

A barnaszén hozzájárul a koksziány pótlásához

A Kölnben székelő Rajnai Barnaszénüzemek RT. brikettgyárai arra rendezkedtek be, hogy a normális igényen túlmenően további barnaszénbrikettmennyiséget szállítsanak, hogy ezáltal pótolják a háztartások koksziányában mutatkozó szűk keresztmetszetet. A vállalat adatai szerint évente 800 000

tonna barnaszénbrikettet tudnak el háztartási tüzelőberendezésekben. A Rajnai Barnaszénművek brikettgyárainak pótszállításaival teljes mértékben biztosítottak lehetnek a német háztartások szilárd tüzelőanyaggal való ellátottsága. (Glückauf, 1969/20)

ÉVFORDULÓINK 25 JEGYÉBEN

Tóth Antal műszaki csapata — a szabolcsbányai jubileumi vetélkedő győztese

1970. február 28-án, szombaton a pécsszabolcsi Puskin Művelődési Ház nagytermében Szabolcsbánya politikai, társadalmi és gazdasági vezetősége jubileumi vetélkedőt rendezett „Ki tud többet a szocializmust építő Magyarországról és Lenin munkásságáról” címmel.

A vetélkedőn Szabolcsbánya valamennyi üzemrésze képviseltette magát egy-egy három tagú csapattal. A gépészet részéről Koritnik Károly, a szeszkezelés részéről Kozmann Lajos, az előkészítők Bugyák István, a szállítástól Kovács Péter és Kolda Gyula, a műszakiak részéről Tóth Antal, a mérnököktől Poór Jenő, a Kutatási Osztálytól pedig Tóth László voltak a „csapatkapitányok”.

A vetélkedőt Pető Géza bányamérnök vezette le.

A zsüri elnöke Győző Jenő PB-titkár, tagjai: Kálmán

Endre főmérnök, Bakó Mátyás alapszervi titkár, Kiss József, az MSZBT üzemi titkára, és Ujvári István, a KISZ csúcsvezetője — biztosította az igazságos döntéseket. A vetélkedő lebonyolításában oroszlanrészt vállalt az SZB részéről Moór Ferenc, aki a vetélkedő technikai lebonyolítását végezte.

Mintha a budapesti kerületek vetélkedőjét láttuk volna, úgy perogtak a vilámkérdések és a helyes válaszok. A versenyzők csapatai nagy felkészültséggel és ismeretekkel tettek tanúbizonyságot, ezért a továbbjutott öt csapat között a végső helyezésekért igen szoros küzdelem alakult ki. Az első helyezést és az 500 forint jutalmat végül is Tóth Antal műszaki csapata szerezte meg, és ezzel jogot nyert a vállalati elődöntőn való részvételre. A 400 fo-

rinttal járó II. helyezést a gépészet, a 300 forintos és így a harmadik helyet a Kutatási Osztály csapata szerezte meg, amelynek különösen meg kell említeni a lelkes szurkológárdáját. A IV. és V. helyen holtverseny alakult ki a szeszkezelés és a mérnökök csapata között. Ezek a csapatok 200, illetve 100 forint jutalmat találtak maguknak. A holtversenyt a kiadott pótkérdéssel a szeszkezelés billettette saját javára.

A zsüri elnöke a vetélkedő befejezése után méltatta a versenyzők felkészültségét, a vetélkedő jelentőségét, amely kifejezője a lenini centenáriumnak kapcsolatos ünnepségeknél. Befejezésül Kálmán Endre főmérnök osztotta ki a jutalmakat és sok sikert kívánt a vállalati elődöntőn résztvevő csapatoknak.

Kiss Iлона

Szocialista brigádgyűlés Kossuth-aknán

Kossuth Bánya Üzemgépészeti Akna-körlet Vlagyimir Komarov szocialista brigádjának vasárnap ünnepi megemlékezést tartott. Bálint István párttitkár — aki egyben brigádtag is — beszédében foglalkozott a Lenin-centenáriumnal és a felszabadulás után eltelt 25 év lényeges momentumaiival. „Büszkén tekintünk vissza erre az időre, hiszen a semmiből építettük fel mindazt, ami most a miénk. Erdemes volt ezért a 25 évet dolgozni” — mondta Bálint elvtárs.

Jubileumi versenyszerveződésként figyelemreméltó. A társadalmi munkavégzés időtartamát felemelték: a tavalyi 600 óra helyett idén 700—750 órára teljesítenek. Bálint István kérdésünkre elmondotta, hogy ezt nem a hagyományos módon teszik. Így nemcsak az üzem területén, hanem máshol is dolgoznak. Például Mára vár renoválásának lakatos munkáit vállalták magukra. A jubileum jegyében patronálják továbbra a Gordisai Általános Iskolát, ahová ezer forintos hozzájárulással már televíziót küldtek. A Mecseki Tanbányát is támogatják gépkocsiszállítással, valamint szakmai vonatkozású tanácsadással. Kulturális vonalon fő tervük, hogy minden brigádot elvegye a nyolc általános, a marxista középiskola tanfolyamot pedig az eddigirel még többet. Egyik legfőbb célkitűzésük a tavalyi kiérdemelt „Szocialista körlet” cím megtartása. A versenyszerveződések végén található idézet mindent megmagyaráz: „A ma egyszerű munkái a holnap nagyszerű tetteivé válnak.”

Amíg eddig írtunk, a Komarov-brigád jelene és jövője. Úgy érezzük, hogy a múlttal is feltétlenül foglalkozni kell. Az „Ezüstszoros brigád” 1964. januárjában alakult meg 14 fővel; ma a létszám 72 fő. A brigádvezetőség tagjai: Czéder Károly brigádvezető, Motil József brigádvezetőhelyettes, Csábi Pál brigádvezetőhelyettes, Pozsonyi Ferenc gazdasági vezető, Prech József kultúros, Gálósi Imre propagandista,

Puskás Ede naplóvezető, Karlovcsesz József műszaki patronáló és Kovács József műszaki patronáló. 1969-ben kiváló munkájukért első helyezést és 3000 forint jutalmat kaptak. A munkahelyi rend 100%-ra alakult; a baleseti mutató is javult. Tizenhat forciher motort újítottak fel, így hosszú időre biztosították ezek üzemeltetését. Vértáradáson a brigád tagjainak 20%-a vett részt. Szép kezdeményezése a betegek látogatása, megajándékozása és a nyugdíjasok életének figyelemmel kísérése, segítése. A mozgalmi munkában való aktivitás jó, a kollektív szellem kitűnő. És még valami: a brigádnapló szépen van vezetve, fényképekkel, rajzokkal illusztrálva, — ezzel hű tükrö a brigád munkájának.

A múlt után ismét vissza-

térünk a jelenbe. A helyiségnek, melyben a jubileumi megemlékezést tartották, története van. Régi romos ház volt ez addig, amíg a brigádtagok társadalmi munkában ottihont nem varázsoltak belőle. Mégis csak más fehér asztal mellett összejönni, mint a munkapadoknál. Záró akuszként névadó ünnepségre került sor: a helyiség ezután „Petőfi munkás-kulturterem” elnevezéssel működik.

Nagyon ideillett — ahogy Bálint elvtárs felolvasta — Juhász Gyula: A munkásotthon homlokára című versének utolsó négy sora: „Dolgozni föl, mind lankadatlán, Amíg az élet fénye ég! Hirdessük: itt nem boldogul más, Csak aki alkot, aki munkás!”

Vass Tamás

Baráti találkozó

1970. február 13-án a Mecseki Szénbányák Villamos Üzemének Ságvári Endre KISZ-alapszervezet baráti találkozót rendezett a Petőfi-laktanya kiváló századának katonáival és a Tanárképző Főiskola hallgatóival.

A halászlét Horánszki Mátyás százados mérte, és katonái szolgálták fel. A jó hangulatot a pécsbányai KISZ-szervezet SIROKKÓ zenekara fokozta.

A találkozón részt vett a Villamos Üzem vezetését képviselő Hoffer Gyula vezetőkönyvelő, a pártszervezet képviselőiben Sárdi István alapszervezeti titkár, az SZB képviselőiben Mezőlaki László vezetőbizalmi.

Meglepetésként Süle Éva magyar ének-zene szakos főiskolai hallgató gitáron és elektromos orgonán játszott, valamint énekszámokkal szórakoztatta a jelenlévőket. (Tervei között szerepel egy lányokból álló beat-zenekar alapítása.)

A jól sikerült rendezvény Kovács Lajos alapszervezeti titkár szervező munkáját dicséri.

B. T.

Felszabadulási túra

Munkás-paraszt találkozóra kerül sor a komlói bányászok, illetve a mágyocsi és bikali gazdaságok dolgozóival. Március 19-én a bikaliak és a mágyocsiak jönnek a bányavárosba. A találkozó rendezője a Hazafias Népfőnt, a lebonyolító pedig az IBUSZ komlói irodája. A gazdaságok dolgozó bá-

nyalátogatáson is részt vesznek. A program második felében megtekintik a Május 1. Ruhagyárt, és az Elektromosüzem Ktsz komlói üzemét. A városnézést követően a belvárosi énekkar műsorral kedveskedik. Március 21-én a bányászok tekintik meg az állami gazdaságot és a termelőszövetkezetet.

A felszabadulási évforduló és a lenini centenárium köszöntése a nőnapon

Bensőséges ünnepség keretében fogadta a város asszonyait, lányait a Hazafias Népfőnt Komló Városi Bizottsága és a Városi Nótanács a pénteki központi ünnepségen. A Zrínyi-ben tartott nőnap nagygyűlés elnökségében helyet foglalt Neubauer József, a Városi Pártbizottság titkára, Gallusz József, a Városi Tanács VB-elnöke, Kádár Németh Béláné, a Hazafias Népfőnt Városi titkára, Gregor Sándorné, a Megyei Nótanács titkárhelyettese, Tatai Jánosné, a Városi Nótanács titkára, Kiss István, a városi népfőntbizottság elnöke. Az elnökségben találhattuk a nőmozgalom és a helyi üzemek legjobb női aktíváit is.

A nagygyűlés alkalmával Gallusz József elvtárs mondott ünnepi beszédet. Kiemelte: — A nők kezdeményezésére született a gondolat, hogy március 8-a a nők nemzetközi ünnepe legyen. 1910-ben a szocialista érzelmű asszonyok nemzetközi konferenciáján Clara Zetkin javasolta, hogy avassák ezt a napot — a világ első női sztrájkjának emlékére — világszerte a nők harci napjává. Korántsem következik ebből, hogy a szocialista gondolkodású asszonyok valamiféle elkülönült ünnepről álmodoztak.

Hatvan év óta sokat változott a világ. Két háború söpört végig a Földön, emberek tízmilliói pusztultak el és felbecsülhetetlen értékű anyagi javak semmisültek meg. A Nagy Októberi Szocialista Forradalomban megszületett a világ első szocialista állama, a Szovjetunió, amely az évek során legyőzhetetlenné növekedett és az emberiség jövőjének reményévé vált. A második világháború után létrejöttek a szocialista államok és kialakult a szocialista világrendszer. A hajdani gyarmatrendszer összeomlott. A nemrég önállóvá vált fiatal államok közül nagyon sok elvetette a kapitalista fejlődés útját és egy új típusú társadalmat kíván építeni.

MA IS ÉRVÉNYESEK AZ EGYKORI CÉLKITÜZÉSEK

A koppenhágai konferencia óta a nőmozgalom a nemzetközi élet és politika alakulását jelentősen befolyásoló tényezővé vált. A nőmozgalom a világmértekekben vívott osztályharc szerves része. Olyan tényező, amely hatékonyan és tevékenyen működik a nemzetközi béke és biztonság megszilárdításáért folytatott küzdelemben. Ennek tulajdonítható, hogy valamennyi kontinens országában létrejöttek a haladó nőszervezetek és e mozgalmat nagy nemzetközi tekintélyű központ fogja össze.

A hatvan év óta végbement változások új körülményeket teremtettek a világ helyzetében. Ha azonban Clara Zetkin szavaira emlékezünk, a nők harcára a békeért, a népek együttműködéséért, társadalmi egyenjogúságuk kivívásáért, biztonságuk megőrzéséért, a nemzetközi nőnap eredeti eszméi megváltozott körülmények között ugyan, de ma is éppen olyan időszerűek, mint évtizedekkel ezelőtt.

Gallusz elvtárs előadásában méltatta a lenini centenárium jelentőségét. Rámutatott: az idén lesz 100 esztendője, hogy megszületett Lenin, századunk legkiemelkedőbb gondolkodója, Marx és Engels művének zseniális folytatója, a nagy internacionalista forradalmár, a szovjet állam megalapítója. Lenin élete és életműve generációknak szolgál példát: lankadatlán, megalkuvás nélkül, minden veszélyen és akadályon áttörő, a céltudatosság ezernyi példáját mutató forradalmár élete. Lenin

tanításai és eszméinek győzelme új fellendülést és gazdagabb tartalmat adott a nemzetközi nőmozgalomnak, és konkrét programot ahhoz: hogyan kell a nők társadalmi helyzetét rendezni a szocializmust építő rendszerekben.

AZ IDEI NEMZETKÖZI NŐNAP TÖRTÉNELMI JELENTŐSÉGE

Az ünnepi szónok elmondta azt is: — Az idei nemzetközi nőnap alkalmat ad arra, hogy egy másik történelmi jelentőségű évfordulóról is megemlékezzünk: most huszonöt éve szabadították fel hazánkat a szovjet hadsereg csapatai a hitlerista megszállás alól. A felszabadult Magyarország huszonöt év alatt többet haladt előre a társadalmi, anyagi és kulturális fejlődés útján, mint azelőtt egy évszázad alatt.

Gallusz elvtárs előadásában bemutatta azt a jelentős változást, amely a nők foglalkoztatottsága tekintetében vége ment a legutóbbi évtizedekben. 1950 és 1959 között négyszer annyi nő lépett munkába, mint az azt megelőzően 25—30 év alatt. Napjainkban közel kétféle milliárd nő és asszony dolgozik és vesz részt a nemzeti jövedelem előállításában.

Az előadó hangsúlyozta azt is, hogy a nők egyenjogúságának valamennyi gyakorlati problémája még nem oldódott meg. Az országban nem minden vidéken sikerült munka lehetőséget teremteni a dolgozni vágyó nőknek. Komlóban ilyen vonatkozásban az utóbbi tíz évben nagyon sokat tettek — új üzemek létrehozásával, fővárosi üzemek kihelyezésével.

A Városi Tanács elnöke a nemzetközi politikai helyzetéről is átfogó jelentést adott. Ezt követően méltatta: — Clara Zetkin hatvan évvel ezelőtt meghirdetett programja ma is érvényes tartalommal tölti meg a haladó nőmozgalomokat. Harc a békeért, mert a háború a nőkre zúdítja a legtöbb szenvedést. Harc a népek együttműködéséért, mert a béke áldása a nők válláról veszi le a legsúlyosabb terheket. Harc a társadalmi egyenjogúság teljes kivívásáért, mert senki sem alacsonyabbrendű a másikkal, és az emberi értékek a legkevésbé sem a nemek szerinti megosztás fejezi ki, hanem az, hogy a maga boldogulását ki hogyan

egyeztetni össze a társadalom közös érdekeivel.

Gallusz elvtárs végül a Városi Pártbizottság, a Városi Tanács vezetőségének nevében szeretettel köszöntötte a résztvevőket és a megjelenteken keresztül Komló valamennyi lányát, asszonyát.

AZ ELHARCOSOK KITÜNTETÉSE

A nagygyűlést követően a Városi Pártbizottság és a Városi Tanács vezetői fogadást adtak 30 asszony tiszteletére, akiknek a „Komló Városért Emlék Plakett” aranyfokozattal adományozták. Köztük találhattuk a nőmozgalom helyi szervezőit, a legjobb társadalmi aktívákat. A kitüntetés után bensőséges, baráti beszélgetésen esetenként fel az 1945-ös, 1946-os időköt, az MNSZ, komlói szervezetének létrehozását. Az egykori zászlóvivők munkássága, eredményes tevékenysége ma is példakép.

Hogy kik a komlóai alapítók, arra a régi jegyzőkönyvek, dokumentumok adnak választ. Fűredi Miklósné, Kutas Mártonné, Kovács Ferencné, Rein Istvánné, Csizmazia Gyuláné, Bíró Jánosné, Neidling Jánosné, Nagy Ferencné és Babel Lászlóné neve éppúgy a legjobbak között szerepel, mint a későbbi utódoké: Stemler Józsefné, Csordás Antalné, Galambos Pálné, Smidt Edéné, Tatai Jánosné, Lovász Józsefné, Czukor Józsefné, Deák Ferencné, Szabó Gyuláné, Kutnyánszky Józsefné, vagy Spineth Ferencné.

A nőmozgalom helyi szervezete az egykori bányász községben 1945 áprilisában alakult. Az első titkár Kutas Mártonné, majd Deák Ferencné volt. A szervezőtitkár tisztségét Fűredi Miklósné viselte az első hét esztendőben. A mozgalmi tevékenységük nem kisebb feladatra vállalkozott, mint az élelemgyűjtése és szállítása a pécsi klinikára, az árvaházba, a rászorult gyermekek ruhával, élelemmel való ellátása, az MNSZ alapszervezeteinek megszervezése — Komlóban kívül Mecsekfalva, Mecsekjános, Mecsekpölöske, Kisbattyán, Bikal és Mucsfa községekben. A következő évek feladata sem volt könnyebb: a nép-nevelés, a színjátszó, az énekkar és a táncsoport megszervezése, műsorának kidolgozása.

V. I.

Hazánk szocialista fejlődése és Lenin munkássága

Zobák-bányász pártbizottsága az ünnepi évfordulók megfelelő előkészítése és méltó megünneplése érdekében operatív bizottságot hozott létre. Ez a bizottság már 1969. novemberében megkezdte munkáját. E sokrétű munkának egyik mozzanata volt az, hogy a párt-, KISZ- és szakszervezet meghirdette a „Ki tud többet a szocializmust építő Magyarországról és Lenin munkásságáról” vetélkedőt.

A különböző szervektől 3 fős csapatok neveztek a vetélkedőre. A felkészülés közel négy hónapot vett igénybe. A versenyzők áttanulmányozták a párt-, KISZ- és szakszervezet 1969/70. évi politikai oktatási anyagát, a fenti szervek legutóbbi kongresszusának jegyzőkönyveit, valamint azokat a könyvtár által rendelkezésre bocsátott könyveket, melyek Lenin munkásságával és hazánk 25 éves fejlődésével foglalkoznak.

A vetélkedő megrendezésére február 28-án került sor Zobák-bánya tanácskozó termében. A megnyitót Gaál György Zobák-bánya KISZ csúcsvezetőségének titkára tartotta, majd a Kun Béla Gimnázium II. d. osztályának KISZ-szervezete adott ünnepi műsort. A műsorban időrendi sorrendben állították össze Lenin munkásságát, valamint hazánk felszabadulását és 25 éves fejlődését. Igen színessé és kedvessé tette a vetélkedőt az ünnepi műsorba beiktatott forradalmi

dalok eléneklése és forradalmi versek elmondása.

A vetélkedő I. fordulójának nagy izgalmat váltott ki, mert a csapatok eredményei között csak néhány pontkülönbség volt. A második forduló kérdései művészet és sport területéről tevődtek össze. Végeredményben az első helyezést kimagasló 68. ponttal Hamvas Antal, Kerekes Attila és Pál István összetételű csapat nyerte. Ez a csapat képviseli Zobák-bányát a vállalati vetélkedőn.

A politikai szervek vezetői és a gazdasági vezetők nagyraértékelték a vetélkedő sikeres megrendezését. Ezt anyagilag is kifejezésre juttatták, mivel az I. csapat tagjai 500—500 forintot, a II. csapat tagjai 300—300 forintot, a III. csapat tagjai 200—200 forintot kaptak készpénzben. A IV. helyezést elért csapat tagjai 100—100 forint értékű könyvjutalmat kaptak.

HEGEDÜS MIKLÓS
Zobák-bányász tudósítója

SPORT

A döntetlen igazságosabb lett volna!

Diósgyőr — Komlói Bányász 1:0 (0:0)

A szardai dombóvári edzőmérkőzés is sárgaságos volt, csakúgy, mint vasárnap a diósgyőri bajnoki találkozó.

Lvovi labdarúgók Komlón

A Lvovi Kárpátia labdarúgó együttese Komlón kezdte az április 11-én kezdődő szovjet bajnokságra. A 27 tagú sportkötözet a múlt hét végén érkezett a bányavárosba Lev Nyikityenko vezetésével. Juszt Ernő, a magyar származású Lvovi edző elmondta, hogy több edzőmérkőzést terveznek itt tartózkodásuk alatt. Március 17-én a Pécsi Bányászal, 19-én pedig a Komlóval mérkőzött össze tudásukat. Legközelebb szerdán a Pécsi Dózsa látja vendégül a szovjet csapatot.

A Lvoviak a legnagyobb elismerésüket fejezték ki a komlói vendéglátásért. A testvérváros labdarúgói különben nem ismeretlenek Baranyában. Tavaly már szerepeltek Komlón és Pécsen. Az NB I-es csapatok ellen 3:1 arányú vereséget szenvedtek. 1969. júliusában viszont a Pécsi Bányász labdarúgói jártak Lvovban, s ott a házigazdák nyertek 2:1-re.

A sportkötözet a 12 ezer főt számláló Lvovi Televíziógyárat képviseli. Nemcsak a televíziógyártás kapcsán szerettek hírnevet a kárpátiaiak, (63 országba exportálnak), de a labdarúgók révén is. Tavaly a II. ligában a 6. helyen végeztek és — nem kis meglepetésre — megnyerték a szovjet kupát.

Következik

Labdarúgás

NB I. 3. forduló: Vasas — Komlói Bányász, Újpest — Tatabánya, MTK — Rába ETO, Diósgyőr — Videoton.

NB I. B. 3. forduló: Székesfehérvári MÁV — Pécsi Bányász, MÁV-DAC — BKV Előre, Ganz-MÁVAG — Varpalota, Egyetértés — Zalaegerszegi TE.

NB II. 1. forduló: Maza-Szászvári Bányász — Kaposvári Rákóczi SC, Győri Dózsa — Pécsi BTC, Kaposvári Tánács — Pécsi Erőszakosok.

NB III. 1. forduló: Nagymányoki Brikett — Látinka SE.

Sakk

NB II. 4. forduló: Veszprém — Pécsi Bányász.

Makray öngólja eldöntötte a mérkőzés sorsát

A komlói gárdát tehát nem érte váratlanul a rossztalajú pálya. Együttesünk otthonosan mozgott, s a 2x45 perc alatt becsülettel teljesítette azt a taktikai feladatot, amit Lantos Mihály edző megadott.

Mindenki tudta, hogy a DVTK jobb erőt képvisel — saját pályáján. Ennek megfelelően alakult a küzdelem is. Vendéglátóink sokak szerint hosszú évek óta most küzdöttek ilyen becsúgygyal! Azt is meg kell mondani:

a mieink önfeláldozása sem volt kisebb,

dehát a futballt gólról játsszák, s az nyer, aki legalább egyszer betalál az ellenfél hálójába. A sors különös játéka, hogy ezúttal mi szereztük a gólt és mégis mi kaptunk ki. Vagyis: a 86. percig bevehetetlennek bizonyuló komlói védelem hibázott. Hajas, a Diósgyőr fedezetjátékosa szabadrúgást ívelt Erdősi kapuja elé.

A nagy tumultusban Makray ugrott fel a legmagasabbra és egyensúlyát elvesztve, fejéről a már elmozduló kapuvédő mellett, a jobb sarokba hullott a labda, 1:0 a DVTK javára.

(A lelátóról úgy tűnt, mintha Makrayt elkölték volna. Ezt abból is következtetni lehet-

tett, hogy az egyébként is bizonytalankodó Vadas György játékvezető egy pillanatra habozott, s csak a hazaiak ovációja közepette mutatott közre.)

A két pont tehát Diósgyőrben maradt. A DVTK bátrabb, kezdeményezőbb, kapurátörőbb játékot vonultatott fel és a szerencséivel sem állt hadiállásban.

Csapatunk teljesítményén még mindig érződik, hogy nincs kellő formában, az újak és a régié még mindig nem szögtak össze.

Negatív előjellel ez érződött a tartalékok összecsapásán, amikor 2:1 arányban alulmaradt másodikvonalbeli gárdánk.

A komlói Bányász összeállítás: Erdősi — Kótai, Csordás I., Makray, Lazaridis — Solymosi, Ficzko — Bordács (Bodai 71. p.), Földi (Egri I. 46. p.), Juhász, Mohácsik.

AZ NB I.

A. CSOPORTJANAK ÁLLÁSA:			
1. Vasas	2	2	4:0 4
2. U. Dózsa	2	2	8:2 4
3. Videoton	2	1	1:5 2
4. Diósgyőr	2	1	1:3 2
5. Komló	2	1	2:3 1
6. Rába ETO	2	1	1:2 1
7. Tatabánya	2	1	0:1 1
8. MTK	2	1	0:3 1

Győzelem Budapesten is

Pécsi Bányász — Egyetértés 2:1 (0:0)

NB I. B. mérkőzés, vezette: Marton.

Pécsi Bányász: Bogyal — Kelemen, Tallósi, Györök, Márton, Halasi, Maklári, Vessző, Palkovics, Mérel, Bencsik. Edző: Kovács József.

A sikertelen győri rajtot, hazai pályán kívánták feledtetni az Egyetértés játékosok, hogy ez nem sikerülhetett nekik, abban a bányászfiúk voltak a „ludasak”. Nagy lendülettel kezdtek a hazaiak, amit védelmünknek sikerült lefekezni, sőt az első tíz perc elteltével veszélyes ellentámadásba lendülni, melynek végén Mérel akár a vezetést is megszerezhetné volna. Újabb tíz perc elteltével Bogyal kapuja forgott veszélyben. Majd ismét Mérel előtt nyílt gólszerzési lehetőség, a csatárnak azonban ismét nem sikerült betalálni a hálóba.

A második félidő is Egyetértés támadással kezdődött, de a bányászfiúk jól állt a lábán.

Az előrevágott labdával Mérel szöktette Bencsiket, aki Maklárhoz továbbított, aki fekvő is a hálóba tudta lógni a labdát.

Elkeseredetten küzdött az egyenlítésért a fővárosi csapat, ami végül is szabadrúgásból született meg. Siklósi mintegy húsz méterről lökte a pécsi kapuba. A kezdés után akár a vezetést is

megszerezhették volna a hazaiak. Halápi azonban mellé lökté. Továbbra is jól állt a lábán védelmünk, míg a csatárnak sikerült nem egyszer zavart kelteni a hazaiak védelmi falában.

A 90. perc felé járt az óramutató, mikor együttesünk megszerezte a győzelmet jelképező gólt. Bencsik lövését a kapus kiejtette és a jól érkező Palkovics a kapuba vezette a labdát.

Amire senki nem számított: megtörtént. Az eddigi Egyetértés elleni találkozókban, mindig a fővárosiak győztek, így kétszeres öröm az otthonukban szerzett két pont. Védelmünk nagyszerűen állt a lábán, míg a csatárnak pontos adogatással, meglepetésszerű, gyors kiugrással közelítették meg az ellenfél kapuját.

A csapat minden tagja dicséretet érdemel.

K. L.

AZ NB I. B.

A. CSOPORTJANAK ÁLLÁSA:			
1. Pécsi B.	2	2	4:1 4
2. Oroszlány	2	1	3:1 3
3. BKV Előre	2	2	1:1 2
4. Zalaeg. TE	2	1	1:2 2
5. Váralota	2	1	1:3 2
6. G.-MÁVAG	1	1	0:0 1
7. Egyetértés	2	1	2:3 1
8. MÁV DAC	2	1	1:2 1
9. Szfv. MÁV	1	1	2:3 1

Kézilabda:

Bányász-lányok az NDK-ban

A hazai terembajnokság megnyerése után, az NDK-ban töltött egy hetet a Pécsi Bányász NB I-es női kézilabda csapata.

Újja szervezett együttesünk két alkalommal lépett pályára. Gerában a helyi másodosztályú Gera Lokomotív ellen 20:6 arányú győzelmet arattak. Külön öröm, hogy a húsz pécsi gólból kilencet az újra játéka jelentkezett — és a terembajnokság utolsó fordulóján már játszott — Kőréné lött.

A második mérkőzésre Hallóban került sor. Itt a nagyszámú magyar szurkoló biztatása ellenére is 13:6 arányú vereséget szenvedtek lányaink a vendéglátó Portschritt Weissenfels együttesétől. Nem szabad azonban elfeledni, hogy lányaink ellenfele a magas színvonalat képviselő NDK kézilabda első ligájának a tagja és ott jelenleg a 7. helyen áll.

Csapatunk ezen a túrán játszott először abban az összeállításban, ahogy tavaszszal Zákányi edző a pályára kívánja küldeni őket. A két mérkőzés nem csak próbára tette a fiatal együttest, de nagyban hozzájárult mielőbbi kialakulásához is.

Ökölvívás

Az 1970-es bajnokság második fordulójára készülnek a Komlói Bányász NB II-es ökölvívói.

Mint Farkas Béla edzőtől megtudtuk, az első fordulóban a székszárdi Dózsától eszenvedett vereség nem szögte kedvét a fiatal bányász-ökölvívőknek.

Szeretnénk jól bemutatkozni itthon. Tudjuk azt, hogy március 15-i ellenfelünk a Kaposvári Dózsa jó erőkből áll. Ebben az évben az NB I. B. osztályba jutást tűzték célul maguk elé, éppen ezért várakozó mérkőzést a bányász tornacsarnokban — emelte ki az edző.

A délután 2 órakor szorítóba lépő csapat a Haraszt, Sipos, Szávic, Bajusz, Balogh, Rádi, Szabó, Major, Szarvas és Fikó keretből kerül majd ki.

Hosszú évek után tehát ismét lesz bajnoki ökölvívó-mérkőzés Komlón. Reméljük, a bányászváros ökölvívást kedvelő sportbarátai, szurkolói jó mérkőzéseket, izgalmas csatákat láthatnak majd az első komlói találkozón.

Természetjárás

A Komlói Bányász természetjárói március 13-án Komló — Szerencsenyhegy — Kövesztető — Mávár — Komló útvonalon túrártak. A mintegy 15 kilométeres túra vezetője Luca Erzsébet lesz. Indulás hét órakor a Magyarregy felé induló buszállomáson. A természetjáró szakosztály vendégeket is szívesen lát.

Még egy érdekes hír a természetjáróktól. Ebben az évben is rendeznek külföldi túrát. Az idén Szász Svájcs festsői környékére látogatnak majd el. Összes költség ütleveit stb., de étkezés nélkül: 700 forint. Részletes tájékoztatást minden szerdán 18-20 óra között kaphatnak az érdeklődők a Május 1. Művelődési Ház kislőadói termében. Jelenkezési határidő: április 1.

MOZI MŰSOR

Park (Pécs): 9-10-ig. Utazás a koponyám körül. Magyar színes film. 12-15-ig. Grisa örmester. NDK színes film. 16-18-ig. A japán feleség. Olasz színes színes film. Matiné: 15-én. Az Angyal lézen. Francia színes film. Előadások kezdete: fél 5, fél 7, fél 9 órakor. 12-15-ig 4, fél 7, 9 órakor. Matiné: délelőtt 10 órakor.

Kossuth (Pécs): délelőtt: 10-én. Bilincs és mosoly. USA színes film. (16 évtől). 11-én. Tanár úrnak szeretettel. Angol színes színes film. 12-13-ig. Grisa örmester. NDK színes film. 14-16-ig. A japán feleség. Olasz színes színes film. 17-én. Kezdő katonakoromban. Szovjet színes film. Előadások kezdete: 10, 12 órakor.

Kossuth (Pécs) délután: 9-11-ig. Egy nehéz nap északaján. Angol film. 12-13-ig. A kalandor csödéje. Szovjet film. 16-18-ig. Kezdő katonakoromban. Szovjet színes film. Előadások kezdete: fél 3, fél 5 órakor.

Kossuth (Pécs) este: 9-11-ig. Bilincs és mosoly. USA színes film. (16 évtől). 12-15-ig. A hullaegető Cseh film. (18 évtől). 16-18-ig. A csodá I., II. Szovjet film. (dupla helyár). ART KINO: 16-án. Feldobott kő. Előadások kezdete: fél 7, fél 9 órakor.

Petőfi (Pécs): 9-11-ig. Tanár úrnak szeretettel. Angol színes színes film. 12-18-ig. A japán feleség. Olasz színes színes film. Matiné: 15-én. A köztív ember fia I., II. Magyar színes film. (dupla helyár). Előadások kezdete: fél 5, fél 7, fél 9 órakor. Matiné: délelőtt 10 órakor.

Fekete Gyémánt (Pécs-Gyárvaros): 9-10-ig. Fehér farkasok. NDK színes film. 12-13-ig. Szemüvegese. Magyar film. — 14-15-ig. Mint a bagoly nappal. Olasz színes színes film. 16-17-ig. Krebs, az isten. Magyar színes film. Előadások kezdete: hétköznap 6, szombat, vasárnap 4, 6 órakor.

Rákóczi (Pécs-Mecsekfalja): 9-10-ig. A lanfieri kolónia. Cseh film. 12-13-ig. Gyöngyvirágtól lombhullásig. Magyar színes film. 14-15-ig. A magányos villa titka. Angol színes film. 16-17-ig. Tíz kicsi indián. Angol színes film. Matiné: 15-én. Az oroszian ugrani készűl. Magyar színes film. — Erkel. Magyar film. Előadások kezdete: hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7 órakor.

8.05: Orosz nyelv (ált. isk. 6. oszt.). 9.00: Környezetismeret (ált. isk. 3. oszt.). 9.25: „25 esztendő”. Népi demokratikus forradalom Magyarországon. 9.55: Fizika (ált. isk. 6. oszt.). 11.05: Történelem (ált. isk. 6. oszt.). 11.55: Számításmértan (ált. isk. 7. oszt.). 13.10: Orosz nyelv (ismétlés). 14.00: Környezetismeret (ismétlés). 14.55: Fizika (ismétlés). 15.50: Történelem (ismétlés). 16.40: Számításmértan (ismétlés). 17.50: Hírek. 18.05: Kukantó. 18.50: Reklámműsor. 18.55: Esti mese. 19.10: Midridi fesztivál III. rész. 19.35: Parabola. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Mérimée: A művésznő hintája. Játék egy felvonásban. 21.15: Csillagszóró. Az interjú szórakoztató műsora. 22.05: Tv-híradó — 2. kiadás.

9.30: Szembesítés. Fiatal írónovellái (ismétlés). 10.40: Parabola (ismétlés). 11.00: Csillagszóró. Az interjú szórakoztató műsora (ismétlés). 16.50: Nyugdíjasok. — Riptorműsor. 18.00: Hírek. 18.05: Muzsikáló képek. 18.25: Könyvzetén Kedvelők Klubja. 19.10: Esti mese. 19.20: Mit lenne én az én helyemben? 21.00: Magyarország — Svédország asztalitenisz. Európa Liga kiegészítés. 21.40: Halál a halála. Sántha Ferenc három novellája. Tévéfilm (ismétlés). 22.20: Tv-híradó — 2. kiadás.

9.30: Elvesztett illúziók. 6. rész (ismétlés). 10.25: Nótászó (ismétlés). 10.45: „Mit tud már a baba?” (ismétlés). 11.15: A Kaspi-tóól az Altájig. Szovjet kisfilm (ismétlés). 11.35: Emberek vagyunk. Riptorműsor (ismétlés). 15.35: Nemzetközi Mezőgazdasági Magazin. 16.05: Mindenki közlekedik... 16.45: Reklámműsor. 16.50: Hírek. 16.55: Antenna. 17.40: V. fedett pályás Atlétikai Európa Bajnokság közvetítése. 18.25: A Tv-jelentés. Aktuális riportműsor. 19.20: Ciacivói... 19.35: Lapok Petőfi Sándor naplójából. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Shaker-peare: Tévéderek vigyátka. Vigjáték két részben. 22.05: Tv-híradó — 2. kiadás. 22.15: San Remo 1970. Az olasz táncdal-fesztivál döntője. 22.25: Jó éjszaka, felnőttek. Mérga-család. 9. rész (ismétlés).

9.30: Alapfokú angol nyelvtanfolyam. 9.55: Sakk-matt. Sakkfeladvány gyermekeknek. 10.15: Hémérőföldes kamera. 10.30: Pamír „69”. 3. Nyeregbe szállunk (ismétlés). 11.00: Márciusi köntö. 11.10: Ünnepi megemlékezés az 1848. március 15-i forradalom évfordulójára alkalmából. 12.23: A képzőművészet története 16. rész. (ismétlés). 14.55: Reklámműsor. 15.00: A Marie Paule titka. Magyarul beszélő francia bűnügyi film. III. rész. 16.00: A világ térképe előtt. 16.10: Reklámműsor. 16.15: Delta. Tudományos híradó. 16.40: V. Fedett pályás Atlétikai Európa Bajnokság közvetítése. 18.25: Röpülj páva. 2. középpont. 19.45: Esti mese. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Mérga-család. 10. Időközvetítés. 10.45: Örjárat az égen. Tv-filmsorozat. I. rész. 21.40: Fischer Anni: A Felszabadult melódiák sorozat adása. 22.55: Tv-híradó — 2. kiadás.

8.25: Orosz nyelv (középsk. I. oszt.). 9.00: Orosz nyelv (ált. isk. 5. oszt.). 9.55: Számításmértan (ált. isk. 6. oszt.). 11.05: Kénda (ált. isk. 6. oszt.). 13.10: Földrajz (ismétlés). 14.00: Környezetismeret (ismétlés). 14.55: Számításmértan (ismétlés). 15.50: Kénda (ismétlés). 17.15: Irány az egyetem! III. rész. 17.50: Hírek. 18.05: Reklámműsor. 18.10: Disputa. Ipari vitámműsor. 18.40: Irók könyvek. Irítikusok. 18.50: Esti mese. 19.00: Mit tud már a baba? Nők tájékoztatója. 19.30: Reklámműsor. 19.35: 63-as járőr. Riptorműsor. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Pamír „69”. 3. Nyeregbe szállunk. 20.50: Elvesztett illúziók. 6. rész. 21.45: A Tóvá Galériája. 22.25: Tv-híradó — 2. kiadás.

8.25: Orosz nyelv (középsk. I. oszt.). 9.00: Orosz nyelv (ált. isk. 5. oszt.). 9.55: Számításmértan (ált. isk. 6. oszt.). 11.05: Kénda (ált. isk. 6. oszt.). 13.10: Földrajz (ismétlés). 14.00: Környezetismeret (ismétlés). 14.55: Számításmértan (ismétlés). 15.50: Kénda (ismétlés). 17.15: Irány az egyetem! III. rész. 17.50: Hírek. 18.05: Reklámműsor. 18.10: Disputa. Ipari vitámműsor. 18.40: Irók könyvek. Irítikusok. 18.50: Esti mese. 19.00: Mit tud már a baba? Nők tájékoztatója. 19.30: Reklámműsor. 19.35: 63-as járőr. Riptorműsor. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Pamír „69”. 3. Nyeregbe szállunk. 20.50: Elvesztett illúziók. 6. rész. 21.45: A Tóvá Galériája. 22.25: Tv-híradó — 2. kiadás.

8.25: Orosz nyelv (középsk. I. oszt.). 9.00: Orosz nyelv (ált. isk. 5. oszt.). 9.55: Számításmértan (ált. isk. 6. oszt.). 11.05: Kénda (ált. isk. 6. oszt.). 13.10: Földrajz (ismétlés). 14.00: Környezetismeret (ismétlés). 14.55: Számításmértan (ismétlés). 15.50: Kénda (ismétlés). 17.15: Irány az egyetem! III. rész. 17.50: Hírek. 18.05: Reklámműsor. 18.10: Disputa. Ipari vitámműsor. 18.40: Irók könyvek. Irítikusok. 18.50: Esti mese. 19.00: Mit tud már a baba? Nők tájékoztatója. 19.30: Reklámműsor. 19.35: 63-as járőr. Riptorműsor. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Pamír „69”. 3. Nyeregbe szállunk. 20.50: Elvesztett illúziók. 6. rész. 21.45: A Tóvá Galériája. 22.25: Tv-híradó — 2. kiadás.

MECSEKI Bányász

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly Szerkesztőség: Pécs, Déryné utca 9. I. emelet 23. Telefon 26-60 (városi szám). Üzemi telefonszámok: 22-60, 22-61, 22-62, 22-63. Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat. Pécs, Hunyadi út 11. Felelős kiadó: Braun Károly. A Lapkiadó Vállalat telefonja: 15-32, 15-33, 21-60, 60-11. Készíti a Pécsi Szikra Nyomda. Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. Felelős vezető: Melles Rezső. TERJESZTI A MAGYAR POSTA Előfizethető a Mecseki Szénbányák dolgozóinak részére az üzemi bérszámlájukon. Nyugdíjasok és intézmények előfizethetik Pécsen, a Mecseki Szénbányák igazgatóságán, a pénzügyi osztályon, Pécs, Déryné u. 9. Előfizetési díj a Mecseki Szénbányák dolgozóinak: fél évre 10,- Ft, egész évre 20,- Ft. Másoknak évi 20 Ft 10 fillér. Index: 23.917.

Mai számunkban:

Őszinte szavakkal
a szocialista
brigádmozgalmról
(a 2-es oldalon)

Izspasznygyár
(a 3-as oldalon)

Igy emlékeznek
fe.szabadulásunkra
(a 4-es oldalon)

VILÁG PROLETÁRJA EGYESÜLJEK

MECSEKI BÁNYÁSZ

A MECSEKI SZÉNBAJNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

VIII. ÉVFOLYAM 11. SZÁM

ARA: 40 FILLER

KEDD, 1970. MÁRCIUS 17.

Többféle biztosítási lehetőség, kétféle CSÉB-tag, mi az a hűségbiztosítás?

Sajtótájékoztató Budapesten

„A biztosítás fejlesztésének időszaki kérdései” címmel, március 13-án, pénteken délután a Magyar Sajtó Házában Fehér Sándor, az Állami Biztosító vezérigazgatója az ország napi- és hetilapjainak képviselői számára sajtótájékoztatót tartott. Bevezetőjében a biztosítás szerepének megnövekedett szerepéről szólt, amely az új gazdasági irányítási rendszerben megnövekedett. Az új viszonyok azt az igényt támasztották az Állami Biztosítóval szemben, hogy a sokrétű szükségleteknek megfelelően a biztosítási lehetőségek széles skáláját bővítsék a hűségbiztosításra. Hangsúlyozta, hogy 1968-ban megszűnt az állami vállalatok elemi kárainak költségvetés terhére történő kiegyenlítése. Ez egyik következménye volt annak a célkitűzésnek, hogy a költségek és eredmények, az egyes gazdasági egységeknél a valóságnak megfelelően jelentkezzenek. Az Állami Biztosító többféle, a korábban költségvetési terítésre kerülő károk fedezetét vállalja. A tűz-, robbanásbiztosítást a vállalatok 65, a gépjárműszavatossági biztosítást 78, a cascot 42 százalékban vette igénybe. Több elhárítatlan veszélyre még nem terjedt ki a biztosítás, a módosított kidolgozását azonban már megkezdte a biztosító szakemberei: mérnökök, közgazdászok, matematikusok és statisztikusok.

Érdekes számadatra hívták fel a figyelmet a sajtótájékoztató, ezerszintű háztartásban megszaporodtak a károk — nem ritka a 200 ezer forintos kártérítés —, a villanyáram hatására keletkező tüzek, a gázfűtés, a propán-butángáz használata következtében beálló robbanások, a vízvezeték, a központi- vagy távfűtés hibájából eredő árvízárak. Hazánkban a társadalombiztosítási rendszer sokoldalúan gondoskodik a dolgozókról, de emellett jól egészíti ki a társadalombiztosítási

tás szolgáltatásait a CSÉB, amelynek ma már 2 millió 100 ezer tagja van az országban. Érdemes megjegyezni, hogy az Állami Biztosító 1969-ben 220 ezer baleset miatt fizetett térítést. Ebből 800 halálos baleset otthon, 1465 halálos közlekedési baleset és 57 ezer egyéb sérülés volt.

A munkaerővándorlás csökkentésére új biztosítási lehetőséget dolgozott ki az Állami Biztosító. A törzsgárda hűségének, ragaszkodásának jutalmazására, maradásának ösztönzésére most egy új, érdekes és hasznos biztosítási fajtát ajánlottak a vállalatoknak. Júliustól kezdve a vállalati alapok terhére háromféle biztosítást köthetnek az üzemek egy-egy dolgozó számára: 1. A vállalat évi 990 forint díjat fizet 10 éven át, s ha akkor a biztosított dolgozó változatlanul munkaviszonyban áll, 10 ezer forint hűségjutalomban részesül. Ha előbb elhalálozik, a hozzátartozóinak fizeti ki a biztosító ugyanazt az összeget és a biztosítás megszűnik. 2. A vállalat 5 éven át évi 2 ezer forintot fizet, s a dolgozó az ötödik év végén jut a 10 ezer forinthez. Ha ekkor elhunyt, korától és a biztosítás időtartamától függően részesülnek családtagjai térítésben. Például ha a biztosított 40 éves korában hal meg és két éve áll fenn a biztosítás, összege 25 400 forint, ha a biztosítást már öt éve megkötötte a vállalat, 63 000 forintot kapnak az örökösök. 3. A vállalat egy-

összege. Amíg 1960-ban az országban a biztosítási és öngyógyító csoportok taglétszáma 200 ezer volt, 1969-ben elérte a 2 millió 100 ezer taglétszámot. És hogyan fejlődött az egyéni élet- és balesetbiztosítás? Amíg 1949-ben 177 millió forint életbiztosítási összeget fizettek ki, addig 1969-ben ez az összeg 34 milliárdra ugrott. A balesetek színhely szerinti megoszlására 1969-ben a következő adat jellemző: a munkahelyeken bekövetkezett balesetek száma 64 ezer volt, a közlekedési balesetek száma 57 ezer, a háztartásban 65 ezer és az iskolában 14 ezer balesetet tartottak nyilván.

Ezután a gépjárművek és gyalogosok biztosításával kapcsolatosan adtak tájékoztatást a jelenlévőknek, majd a cascot-biztosítással kapcsolatos tervekről számoltak be. A jövőben osztrák, nyugat-német és olaszországi utakra is köthető már ez a biztosítási fajta. Az Állami Biztosító a francia biztosító társasággal is megbeszéléseket kíván folytatni. Hangsúlyozta a vezérigazgató, hogy a biztosító jó munkájának alapfeltétele az egyes területeken működő dolgozóinak hozzájárulása. Szakemberek dolgoznak a károk felmérésén és állandóan vizsgálják, hogy az egyes módosításoknál a díjak és a károk egyensúlyban legyenek —, így kerülhetett sor például az utasbiztosítás szolgáltatásainak emelésére. Befejezésül néhány érdekes statisztikai adatra kell felhívni az érdeklődők figyelmét: amíg 1966-ban az önkéntes szavatossági biztosítások alapján 4000 kárra 7 millió forint kártérítést fizettek ki, addig 1961-ben 8000 kárra 24 millió forint volt a kártérítések

összege. Amíg 1960-ban az országban a biztosítási és öngyógyító csoportok taglétszáma 200 ezer volt, 1969-ben elérte a 2 millió 100 ezer taglétszámot. És hogyan fejlődött az egyéni élet- és balesetbiztosítás? Amíg 1949-ben 177 millió forint életbiztosítási összeget fizettek ki, addig 1969-ben ez az összeg 34 milliárdra ugrott. A balesetek színhely szerinti megoszlására 1969-ben a következő adat jellemző: a munkahelyeken bekövetkezett balesetek száma 64 ezer volt, a közlekedési balesetek száma 57 ezer, a háztartásban 65 ezer és az iskolában 14 ezer balesetet tartottak nyilván.

A sajtótájékoztatót a különféle szakmák képviselői számos kérdést tettek fel Fehér Sándornak, az Állami Biztosító vezérigazgatójának.

Csoka Magda

Kommunista vasárnap

A Mecseki Szénbányák KISZ Végrehajtó Bizottsága a komlói Munkásszállón tartotta ülését, 1970. március 10-én. Naprendben a Béta-bányán „Kállal Eva” KISZ alapszervezet 1969-es választások óta végzett tevékenysége, valamint a munkásszálló politikai-kulturális munkája szerepelt. (Következő számunk ifjúsági oldalán a vb részletes anyagát közöljük.)

A két naprendi pont tárgyalása után a végrehajtó bizottság egy fontos döntést hozott:

A Mecseki Szénbányák KISZ bizottsága a gazdasági vezetéssel egyetértésben 1970. április 12-én „Kommunista vasárnap” elnevezéssel egyszakos termelést szervez.

Forradalmi ifjúsági napok

Immár ötödik alkalommal került sor hazánkban a tavaszi forradalmi ifjúsági napok megnyitására. A megyei ünnepsorozat első rendezvényére szombaton délután 4 órakor a pécsi Petőfi film-színházban került sor. Az ünnepségen megjelent Novics János, az MSZMP Baranya megyei Bizottsága titkára. Lukács János, a KISZ Központi Bizottsága Intézőbizottságának tagja, Petőházi Szilveszter, a KISZ Baranya megyei Bizottsága első titkára, Bojár József elvtárs, az SZMT vezető titkára, dr. Németh Lajos, a Pécsi városi Tanács vb-elnök-helyettese, valamint a pécsi középiskolák képviselői, hajdani és jelenlegi ifjúsági vezetők.

Az ünnepség megnyitását jelző kürtszó után Komáromi József mondta el Baranvi Ferenc Hűség c. versét, majd Novák Szilveszter, a KISZ Pécs városi Bizottságának titkára mondott ünnepi beszédet. Beszédében megemlékezett a történelmi jelentőségű három tavaszról, mely mindig a magyar nép szabadságvágyának kifejezője volt. Példaképpül állította

1848, a Tanácsköztársaság és 1945, magyar nép szabadságáért, felszabadulásáért harcolókat a mai fiatalok elé. Az ünnepség után a megjelenteknek levetítették a Szemtől szembe című új magyar filmet.

Vasárnap koszorúzási ünnepségek zajlottak le a pécsi Kossuth- és Petőfi-szobornál. Fél 11 órakor pedig „Pécsi Hősök útjain” emléktúrura került sor a pécsi 48-as téren.

A héten a következő rendezvényekre kerül sor: Ma 18 órakor a pécsi sportházban adják át a „Jó dolgozó, jó tanuló, jó sportoló” mozgalom és a sportszerűség kupa-verseny 1969. évi díjait. 18-án, szerdán délután 3 órakor a Dömörkapunál rendezik a „Köszöntjük a Tanácsköztársaságot!” erdélyi futóversenyt. 20-án, pénteken Komlón reggel 8 órakor nyitják meg a Kun Béla Gimnáziumban a „Kun Béla Napok”-at. 21-én, szombaton Komlón, a Zrínyi Miklós Művelődési Házban ünnepélyes megyei ifjúsági gyűlést rendeznek a Tanácsköztársaság kikiáltása és a KISZ újjászervezése évfordulójának alkalmából.

A védőkesztyűkről

— Válassz —

A védőkesztyűk bevezetésével kapcsolatban 1969 évben országos szinten egy bizottság alakult, ahol képviseltette magát az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőség, a Nehézipari Minisztérium, az Egyesült Magyar Szénbányák, a Bányai Dolgozók Szakszervezete, a SZOT Kutató Intézete, a Tatabányai Szénbányák, a Várpalotai Szénbányák és a Mecseki Szénbányák.

Ezen bizottságnak feladata volt keresni olyan védőkesztyű típust, amely megfelel a bányászat követelményeinek, és megállapítani azt, hogy a szénbányánál milyen munkakörre legyen előírva a védőkesztyű használata.

A bizottság folyó hó 10-én tartott ülésén megállapította, hogy a bányászatban minden földalatti és külszíni dolgozót el kell látni védőkesztyűvel és javaslatot tett ennek az ÁBSZ-ben való megjelenésére.

A védőkesztyűt 1971. január 1-től kell bevezetni.

A bizottság a védőkesztyű típusára vonatkozóan javaslatot nem tett, hanem a vállalatokra bízta a kesztyű kiválasztását.

A SZOT Kutató Intézete a közeljövőben minősítési eljárást fog lefolytatni, ahol minősíteni fogja azon anyagokat, melyből védőkesztyűt lehet gyártani.

A Mecseki Szénbányák az eddigi kísérletek alapján eldöntötte, hogy milyen típusú kesztyűt kíván alkalmazni, és ennek beszerzésére az elkövetkezendő időszakban megfelelő intézkedést fog tenni. Sajnos ezen védőkesztyű típus sem elégítheti ki teljes mértékben a jelenlegi követelményeket, és a továbbiakban is piacutatást kíván végezni újabb, jobb minőségű kesztyű beszerzésére.

Rickert Antal

biztonsági főmérnök

Megjegyzés: a „Mire kérne Ön választ?” című sorozatunkat következő számunkban folytatjuk.

TIT-előadások

A Tudományos Ismeretterjesztő Társulat komlói szervezete az alábbi előadásokat rendezi:

Március 17-én 17 óra, Szakmunkásképző Intézet: Az irányítás-technika alapjai.

18 órakor, a Zrínyi Ifjúsági klubban: A magánélet és a közösségi élet etikai problémái. (Vitaest.)

19-én 16 órakor, Május 1 Művelődési Házban: Önműködő erőszó szabályozás.

16 órakor, Munkásszálló: A szabad Magyarországra 25 éves útja.

19-én 17 órakor, Kossuth-aknai klubkönyvtár: Az ember és a csillagok.

18 órakor, Mánfalai klubkönyvtár: 1848. március 15. és 1919. március 21. történelmi jelentősége.

20-án 18 órakor, Zrínyi Ifjúsági klub: Az öltözködés művésze napjainkban.

19 órakor, Mecseki falui klubkönyvtár: A második világháború története.

23-án 19 órakor, Mecseki falui klubkönyvtár: Egyiptomban járunk. (Élménybeszámoló.)

Amikor a Mecseki Szénbányák kiváló vajúár vetélkedő vállalati döntőjén, az eredményhirdetés után, Kossuthbánya képviselőjében Bán Tibor és Kérdő Lajos elvtárs elsőként gratulált Molnár Antalnak, magam is osztozhattam a fiatal vajúár örömeiben. Érthető, hiszen Molnár Antal vállalatunk több ezer szakmunkása közül szerzte meg a verseny második helyezését. Nagyszerű teljesítmény ez!

Ma baráti beszélgetésben találkoztunk a szerkesztőségben. Most is olyan vigédezőly, mint amikor a „nagy döntőn” dicsőséget szerzett a négyezer fős üzemnek és nem utolsó sorban saját magának. Ezúttal azonban oka volna a borúlátásra, mert betegállományban van. Kórházba kerülésén esett át, de ma már lábadozik. Mégsem ez adta az ötletet a beszélgetésre.

— 1953-ban toborzás útján kerültem Komlóra

— emlékezik vissza. — A Ganz-MÁVAG-ban lakatos szakmát tanultam, itt azonban csillás lettem.

— Nem volt ez furcsa?

— Nem! A bányában csakhamar jó barátokra leltem. A Lill csapatot kezdtem. A gyorsvágójátásban nagy hí-

rűk volt. Örültem, hogy maguk közé fogadtak és ez sarkallt arra, hogy megálljam a helyemet. Kétszeres sztahanovista lettem. ez abban az időben nagy dolognak számított, különösen egy fiatalember számára. A megbecsülést akkor éreztem igazán, amikor Mátraházára küldtek kétéhetes üdülésre.

Molnár Antal a következő két és fél esztendő a hadseregben töltötte. Repülő lett. A leszerelés után újból Kossuthbányán találjuk. Csakhamar megváltoztatták egy 45 fős lakatosbrigád vezetőjének.

— Nem szakadtam el azonban a bányától: a föld alatti gépészeti körletben dolgoztam. De éreztem, hogy a bányászok között a helyem. 1965-ben tanfolyamot végeztem és hivatásos bányamentő szolgálatra osztottak be. Frey Ferenc mérnök volt a bányamentő állomás parancsnoka.

— Mondana egy történetet a bányamentésről?

— Valamennyi nagyobb bevetésre ma is pontosan

emlékszem. Talán a legemlékezetesebb Miklós Toncsi kimentése. 66-ban történt. A riasztás után a VII. szintre mentünk. Cserecsy Ferenc és Illés Sándor bányamentő társammal. A helyzet kilátástalannak tűnt. Nagy mennyiségű szén és meddő omlott a vájvégén levő vajúrra. Azonnal munkához láttunk, s mintegy két és fél-három óra eltelté után sikerült a mentés. Toncsi közünk volt, élt, s ez akkor mindennél többet jelentett.

A bányamentő állomáshoz nemcsak ilyen élmények fűzik. Ottiléte alatt végezte el a vajúrtanfolyamot és szerzte meg a bányamentőkészlék műszerész képesítést. A két tanfolyammal párhuzamosan a marxista középiskolában való tanulás kötötte le szabadidejét.

Igy jött el az 1969-es esztendő, amikor vállalatunknál meghirdették a kiváló vajúár vetélkedősorozatát.

Az üzemi versenyben első helyet szerzett. Következtétét a vállalati döntő!

— Szabadidőm csaknem teljes egészét a felkészülés

kötötte le — emlékszik vissza — Frey Ferenc állomás- és Szabó Miklós osztáparancsnok, nagyon sokat segítettek. Mind szakmai, mind politikai kérdésekben kaptam felvilágosítást tőlük. Itt ragadom meg az alkalmat, hogy a lap hasábjain keresztül is megköszönjem önzetlen segítőkész fáradozásukat, hiszen nekik is nagy részük van abban, hogy ezt a sikert elérhettem.

Az erkölcsi siker mellett anyagiakban is sokat jelentett ez a verseny Molnár Antal számára. Hiszen a második díjként megkapott 4000 forint és a kiváló vajúár címmel járó kétheti fizetés csaknem hétezer forintot tett ki. Mint elmondta, ez éppen jókor jött, hiszen a verseny idején kapta meg azt a két és fél szoba, összkomfortos lakást, amelyet most feleségével szentítetnek, csinosítgatnak. Felesége legalább úgy örült férje sikerének, mintha saját maga érte volna el. S ez jó dolog, amikor egy család közösen küzd a sikerért és együtt örül az eredménynek.

— De mi van akkor, ha a bányamentő kerül bajba?! Mert a bányamentő élete sem mentes a gondoktól.

— Elmondhatom, hogy a munkahelyen kívül is kap segítséget az ember a bányászoktól — felelt a kérdésre „lakatos-bányamentő-vajúár”. — Azt hiszem ez mindennél többet ér egy megbetegedett embernek, ha kórházba kerül és látogatási időben a barátok, munkatársak is ott vannak ágyánál, a családtagok mellett. Nagyon jól eső érzés volt, amikor üzemünk főmérnöke — Brandt elvtárs — is meglátogott és kívánt melőbbi gyógyulást.

Szerencsére Molnár Antal fiatal szervezete győzött a betegség felett, s hamarosan ismét ott láthatjuk majd a kossuthiak között.

— Visszaemlékezve, nem bánta meg, hogy a fővárost Komlóval és a lakatos szakmát a bányászokkal váltotta fel?

— Őszintén mondhatom, hogy nem! Nem bántam meg, hiszen a bányászvárosban, barátokra, családra leltem. Toborzással kerültem Komlóra, s most már nem tudnám elképzelni életem a bányára, a társak és a város nélkül.

Szabó Lajos

Leninről

Rohammunkán

A Kreml géppuskás tanfolyam egyik volt hallgatójának, M. P. Jereminnek visszaemlékezéseiből:

... A Kreml parancsnoka bejelentette, hogy Vlagyimir Iljics Lenin is részt vesz a szombati rohammunkán, azon a kommunista szombaton, amelyet a Kreml megtisztítására rendeztek. A hír mindannyian fellelkesített. Néhány perc múlva meg is jelent Lenin, kopott zakóban, zöldes nadrágban. Közönséges és közönséges állt. Parancsnokunk a jobbszárnyra állította, s ott dolgozott a Cárharang közelében.

— Mondja csak meg, hogy mit csináltak, — fordult Lenin a rangidőshöz.

Csoportokra osztottunk és munkához láttunk. Először el kellett takarítani az 1917 októberében emelt barikádok maradványait, el kellett hordani a nehéz tölgyfa rönköket. Vlagyimir Iljics könnyedén végezte a nehéz munkát. Először Ilja Boriszovval, a komiszárunkkal a kisebb gerendákat hordta síetve. Példája bennünket is lelkesített, készek voltunk akár hegyeket is elmozdítani — bár ezek most szeméthegek voltak.

Lenin vidáman dolgozott, tréfiával felderítette a munkában fáradozó társait. Századunk Iljics közelében dolgozott, és láttam, milyen igyekezettel végzi a rábizott munkát. Egyik társunk megszólalt: „Vlagyimir Iljics, elvégezzük mi itt a munkát, hiszen Önnek van ennél fontosabb teendője is”. Lenin ránézett és komolyan felelt:

— Most ez a legfontosabb!

Ezután már senki sem tett ilyen javaslatot Leninnek. Órák óta folyt már a munka és bizony jócskán beleizzadtunk mindannyian. Leninen azonban nem látszott a fáradság.

A rövid pihenő után Vlagyimir Iljics ismét a nehéz rönkök elhordásán dolgozott velünk. Amikor ezzel végeztünk, az egész Kremlben szétzört, szinte megkövesedett törmelékre került sor. Iljicsnek azonban nehezen engedelmessé vált a csákány. Nem szegyet komiszárunkhoz fordulni, hogy mutassa meg, hogyan kell a csákánnyal bánni. Boriszov meg is mutatta, de azért ez nehezebben ment, mint a rönkhordás. A Népbiztosok tanácsának egyik munkatársa figyelmeztette Lenint, hogy lassan indulnia kell a nagygyűlésekre. Az országos kommunista szombat részvevői előtt Lenin azon a napon több beszédet mondott. Résztvevő a Marx emlékmű és a Felszabadított munka emlékművének alapkövét letétele, megjelent a Zagorszkijról elnevezett munkás művelődési ház megnyitására, járt a Prohorov manufaktúra munkásainál és több más helyen.

Sok teendője ellenére Lenin csak 20 perccel a rohammunka befejezése előtt ment el tőlünk, akkor is úgy, hogy engedélyt kért a távozásra a parancsnokunktól.

Tavaszi könyvvásár

— féláron!

Színes prospektust adott ki a Művelt Nép Könyvkiadó Vállalat.

— Mielőtt a felsorolást megnéznél, hadd hívjam fel a figyelmedet, hogy március 21-ig féláron lehet vásárolni több ezer könyvet — mondotta Resch József, a komlói könyvesbolt vezetője.

— Az árengedményes vásárlás már régebben megkezdődött és az érdeklődésre való tekintettel újabb szállítmányt kértünk és kaptunk. Ime néhány mű a keresettétek közül: Székely: Bányászati alapismeretek. Székely: Vajár. Boldizsár: Bányász kézikönyv IV. kötet. Zenei lexikon (I—III. kötet). Boldizsár: Zsiráfal Angliában. Féja Géza: Kurucidő. Földes: Mennyei páncélvonal. Sánta: Húsz óra.

Folyóiratokról

BRIGÁDELET

A szocialista brigádok figyelmét szeretnénk felhívni erre a most megjelent havi folyóiratra, mely a brigádelet mind színvonalasabb, tartalmasabb kialakítását kívánja segíteni. Az első szám beköszöntőjében a szerkesztők idézik a szocialista brigádelet III. országos tanácskozásán elhangzott vita összefoglalójának egy részletét, ami egyben tömören a lap irányvonalát és a szerkesztők elképzelését is összefoglalja:

A tanácskozás megállapítása szerint a szocialista brigádmozgalom továbbfejlesztése nagyrészt azon múlik, hogy mennyire sikerül megjavítani a brigádokon belüli munka színvonalát a jelszó mindhárom részét illetően, és mennyire sikerül elérnünk, hogy a szocialista brigádok nemcsak saját tagjakra, hanem környezetükre is kívánatos módon hassanak. Többet és jobban kellene politizálniuk a brigádoknak — állapította meg felszólalásában Kádár János elvtárs, és több hozzászóló is sürgette a tartalmasabb brigádeletet elősegítő színes, színvonalas, a tapasztalatserést könnyítő, a brigádok számára legfontosabb kérdéseket tisztázó agitációs és propaganda-anyag eddiginél gyakoribb kiadását.

A BRIGÁDELET mindezeket az igényeket kívánja kielégíteni. Társa kíván lenni annak a 96 000 szocialista brigád több mint egymillió tagjának, akik között ott vannak vállalatunk szocialista brigádtagjai is. A BRIGÁDELET-nek levezetője lehet minden szocialista brigádtagnak. A folyóirat külön rovatokat indít a beérkezett cikkek, levelek, hozzászólások stb. közlésére (pl. „Brigádfórum”, „Vitauszor meg”, „Különlélemény” rovatokat).

A szorozatban megjelenő füzetek terjedelme 32—48 oldal. Egy évre a 12 füzet ára összesen 35 forint. Az előfizetőknek a kiadványt a munkahelyükre küldjük. Előfizethetnek a kiadványra brigádeletük, brigádtagok, névszólóan vagy a szocialista brigád közösen. Előfizetés az szb útján.

A JELENKOR MÁRCIUSI SZÁMA

Bertha Bulcsu Gyurkovics Tiborral készített interjúját és a felszabadulási irodalmi pályázat első díjat nyert regényének harmadik részét közli a folyóirat. A márciusi számban megtalálhatjuk az olvasó Vég Antal Egyedül a kastélyban című riportdrámájának második, befejező részét is. Simon Emil Szerda című elbeszéléseivel szerepel.

A költők közül ezúttal Csorba Győző, Deme Tamás, Gábor Zoltán, Gyurkovics Tibor, Ihász-Kovács Éva, Kerék Imre, Kocsis László és Simonyi Imre verseit olvashatjuk.

Várkonyi Nándor a barokk festőiről írt, Heitler László a pápai Orsai Petrich Soma, az esztergomi Végvári I. János és a győri Dohnál Tibor kiállításait mutatja be. Bodri Ferenc képzőművészeti krónikájában Major Máté: Az építézet új világa, Kósa Zoltán: A XX. század építészete, Nagy Elemér: Le Corbusier, Hajnóczy Gyula: Egyiptom építészete, Merényi Ferenc:

A magyar építézet 1867—1967, és az architektúra-sorozat két legújabb kötetét elemzi.

Gömöry József Ady Endréről és Kodály Zoltánról, Benkő Ákos a vajdaságban élő Szirmai Károly novelláiról, Pomogáts Béla pedig az utóbbi évek nagy könyvsikereiről ír. Megtaláljuk még a folyóiratban Taxner Ernő színházi levelét Budapestről, míg a kritika rovatban Angyal Endre A szerb-horvát irodalom kistükréről ír.

Tüskés Tibor A pécsi irodalom kistükrére kilencedik részével szerepel, a Jelenkor krónikájában pedig Csuka Zoltán írt búcsújátót Hamza Humó szarajevói író halálára.

Az igazat — nyolcszázézerszer

1968. november 28-án a brit szocialdemokraták folyóirata hosszabb részletet közölt Leninnek a Nemzetközi Szocialista Iroda üléséről írt cikkéből. Ezen az ülésen vitatták meg az Angol Munkáspárt felvételét a Második Internacionáléba. Az angol munkásmozgalomban jól ismert történész, Andrew Rothstein megállapítása szerint ez volt az első, angol nyelven megjelenő Lenin-mű.

A cikk fordítója, Selda Coutts, aki azokban az években tevékenyen részt vett a brit szocialdemokraták munkájában, 1902—1903-ban találkozott Leninnel, és vendége volt a párt V. kongresszusának, amelyet Londonban tartottak.

Azóta sokszor kiadták Lenin műveit Angliában. Mauritz Cornfort, a „Lawrence és Whysart” nevű haladó szellemű könyvkiadó igazgatója bízik abban, hogy 1970-ben elkészülnek Lenin összes műveinek utolsó kötetei is. Számítása szerint 1917-től körülbelül nyolcszázézer könyv és brosúra jelent meg Angliában Lenin műveivel.

A kiadó nemrég bocsátotta ki jubileumi Lenin-gyűjteményét, amelynek címe: „Kulcs-cikkek.” A „Morning Star” recenziót közölte a könyvről, s ebben megállapítja: „Lenin az emberi történelem legnagyobb alakja, aki egyesíteni tudta magában a gondolkodó és a harcos tulajdonságait.”

Vetélkedők figyelmébe

A Mecseki Szénbányák Párt-, Szakszervezeti- és KISZ Bizottsága, az MSZBT vállalati aktivacsoportja közli, hogy a „Ki tud többet a szocializmust építő Magyarországról és Lenin munkásságáról” vetélkedősorozat vállalati elődöntőjére 1970. március 28-án, 16.30 órakor kerül sor a pécs-szabolcsi Puskin Művelődési Ház nagytermében. Az elmúlt héten értesítettük az üzemeket, s itt az elődöntő helyéül Komlót, a Május 1. Művelődési Házat jelöltük meg. Sajnos, a terem kicsisége gátolná a versenyző csapatokat vetélkedésükben, s így — a játékezőtől kérésére — a rendező szervek képviselőinek egyetértésével, az elődöntőt a Puskin Művelődési Házban tartjuk meg.

Az elődöntőn tizenhét csapat vesz részt, közülük kerül ki az hat csapat, amely a vállalati döntőn — 1970. április 25-én, a Puskin Művelődési Házban — mérí össze tudását.

Az elődöntőre való felkészüléshez sok sikert, eredményes versengést kívánunk.

A Lenin-centenáriumra megjelenik Krupcszkaja „Visz-szaemlékezések Leninre” című könyve is.

N. Olehov (APN)

A kultúrélet munkásai

Alábbiakban a kultúrélet névtelen munkásairól lesz szó. Azokról, akik egy-egy műsor méltatásakor mindig kimaradnak a „jók” közül. Legfeljebb akkor kerülnek elő, amikor valahol hiba van, amikor nem sikerül a rendezvény. Ezt szeretnénk pótolni most, kiegészítve sorainkat Gábor Áronnak, a komlói művelődési ház igazgatója köszönő levelével.

— Mindegyikükről külön színes portrét kellene írni — hangzik az igazgató levele. — Ők ismerik legjobban városunk kulturális igényét, ők a népművelés egyszerű katonái. Szabadidejüket és fáradságukat nem kímélve dolgoznak. Ismertetik a művelődési-szórakozási lehetőséget, szervezik a közönséget. Felmerik a szükségletet és lelkiismeretesen továbbítják azt a művelődési szervekhez. A további lelkes munka reményében fejezem ki köszönetemet valamennyiük számára. Gábor Áron megbízott igazgató.

Ezek után már csak a felsorolás van hátra: Mituk Elek-né (Kossuth-bánya), Kisapap Viktor (Zobák-akna), Szemczai János (Zobák-akna), Marton Lászlóné (Szénelőkészítő Üzem), Appel Mária (Anyagellátó Üzem), Tormássy Loránd (Béta-akna), Horváth István (Munkásszálló), Vankó Ferencné (Karbantartó Üzem), Kerekes Balázs (12-es AKÖV), Győrfi László (501-es Ipari Szakmunkásképző Intézet), Szamos Szilvia (Kun Béla Gimnázium), Szűcs Istvánné (Steinmetz Gimnázium és Szakközépiskola), Párely Józsefné (Carbon Könyvnyúparti Vállalat), Werb Erzsébet (Carbon), Sznyida Andrásné (Kőbánya Vállalat), Vincze Aranka (Bányász Sportkör), Perleczky Józsefné (Rendelőintézet), Vogl Péter (Városgazdálkodási Vállalat), Tivald Béla (Betonárnyagár), dr. Tóth Tiborné (Gagarin utcai Iskola), Kiss Róbertné (Dávidföldi Iskola), Kléber Jánosné (Kenderföldi Iskola), Pabusa Mihályné (Keleti Általános Iskola).

Amit érdemes tanulmányozni

Őszinte szavakkal — a szocialista brigádmozgalomról

Az 1970. február 27-i SZB-titkári értekezleten a vállalati szakszervezeti bizottság részéről elhangzott, hogy a „Társadalmunk időszerű kérdései” politikai oktatás következő témájánál a SZOT és a Kormány 1001-es határozatát kell tekinteni.

Ennek megfelelően a megjelent határozathoz segédanyagként az 1970. március 4-én Fábri Tibor SZOT Termelési Osztály helyettes vezetője által megtartott előadás anyagából az alábbiakat közöljük:

„Országszerte találkozunk olyan kezdeményezéssel, hogy április 4-e, hazánk felszabadulásának 25. évfordulójának tiszteletére szervezzenek kommunista szombatokat, vásárnapokat. Nos hogyan vélekedünk mi erről? Mi azt mondjuk, ha ez önkéntes alapon történik és meg van beszélve az emberekkel, legyen, ők igénylik azt, hogy ilyesmiben résztvegyenek. Nem értünk egyet semmiféle ellenszolgáltatás nélküli ingyenmunkával. Itt elsősorban a szocialista brigádokra gondolnak és vagy fizessék ki az ezért járó bért, vagy nem értünk egyet vele.

Az elmúlt időszakban széles vita folyt a szocialista brigádmozgalom elismeréséről, de találkozhattunk olyan véleményekkel is, ami a lebecsülést illeti. Van olyan vélemény, hogy azért, mert szocialista brigád, különleges elismerésben kívánják részesíteni. Még szocialista címet viselő brigádoknál is olyan jelenségek vannak, hogy az

elismerést kizárólag a forintok számával mérik. Az erkölcsi elismerésnek nem tulajdonítanak jelentőséget, azt általában lebecsülik. Én nem hiszem, hogy jó úton járna a szocialista brigádmozgalom, vagy bármilyen kollektív, ha úgy gondolnánk, hogy a forintösszeg nagyságától ténnyé függővé tevékenységét, vagyis az öntudatot ebben próbálná lemérni. Ez homlokegyenest ellentétes lenne a szocialista brigádmozgalom elveivel. Úgy gondolom, hogy azok, akik lebecsülik a szocialista brigádmozgalom erkölcsi és anyagi megbecsülését, azok nem számolnak reálisan a mozgalom helyzetével. A szocialista brigádokban is ugyanolyan emberek dolgoznak, akik a szebbre, a jobbra törekednek. Tudomásul kell venni, hogy a szocialista brigád cím elnyerésével együtt nem jelentkezik azonnal a szocialista módon történő, abszolút értelemben vett gondolkodás. A gondolkodáshoz hosszú nevelési fo-

lyamatra van szükség, amelyet a szocialista brigádok összetétele is megkövetel.

Több tényező közül kiemelten jelentkezik a megoldatlan gazdasági feladatok végrehajtása a brigádok számára

A szocialista brigádok összes tevékenységét alapul véve tényként lehet megállapítani, hogy nem lehet csupán a lelkesedésre építve azokat elvárni ezektől a kollektívaktól. Nem lehet csupán az ésszerű, okos, alapos érvekre támaszkodni, hanem igenis szükség van az erkölcsi, anyagi megbecsülésre.

Nem lenne helyes ugyanakkor az sem, hogy ha csak az ösztönözökre alapoznánk és a tudati tényezőket melőznénk. Úgy fogalmazhatjuk meg, hogy a szocialista brigádmozgalom egészséges fejlődésének mozgató rugója kettős, a tudati formálás mellett az erkölcsi, anyagi megbecsülés érvényesülése. (Ezek után a szocialista brigádmozgalom elismerésének rendszeréről mondott Fábri elvtárs néhány kiemelt gondolatot.)

Érdemes megvizsgálni, hogy a Miniszttertanács és a SZOT együttes határozatát milyen körülmények tették szükségessé?

Azok a társadalmi, gazdaságpolitikai tényezők, életünknek azok a tényezői,

amelyek most napirenden vannak és amelyekről mostanában elég sokat beszélünk. Ma az állampolgárokkal, a szocialista brigádokkal szembeni elvárások nem azonosak, mint 20 évvel ezelőttiek, ezek általában magasabb szinten jelentkeznek. Ha vesszük a gazdaságpolitikát és azon belül a termelés szféráját. A gazdasági mechanizmus bevezetésében előtérbe kerül a gazdaságosság, a vállalati jövedelmezőség és ezen belül a nemzeti jövedelem növekedésének meggyorsítása. Mindezt leginkább a vállalaton belül tömegesen a szocialista brigádok, azoknak tagjai tudják elősegíteni.

Azt, hogy a hatékonyságot az ember a kollektíván belül mindjobban elő tudja segíteni, nekünk az ösztönzés oldaláról is közelíteni kell. A most megjelent határozat is ezt kívánja előmozdítani. De nemcsak a termelés területén jelentkeznek nagyobb elvárások, hanem napjainkban mind jobban valóságossá váló tudományos, technikai eredményeink a szakmai tudás színvonalának folyamatos növekedését igénylik. A tudásügy felkeltése nemcsak szakismeretek, hanem az általános ismeretekre is vonatkozik. Ezt is az ösztönzés oldaláról helyes és szükséges előmozdítani.

Sokan ismerték, szerették

Csütörtök délután zsúfolásig megtelt buszok közlekedtek a komlói Lenin tér és a temető között. Soha nem látott nagy tömeg kísérte utoljára Appel Jánost. A fél város ismerte, szerette. Jani bácsi nem volt nagy ember. Nem volt vezetőember, egyszerű ember volt, akit mindenki szívébe zárt.

Elete során sokat küzdött. Rengeteg nehézséggel birkózott meg. A harmincas évek elején Kossuth-akna külföldi munkásként kezdte, majd a komlói Bánya Elemértárbán tevékenykedett. A háború alatt megjárta a frontokat. Hadifogoly éveiben barátkozott meg a hegedűvel és a pisztollyal. A muzsikálás egész életében legkedvesebb időtöltése maradt. Külön zenekart szervezett és vezetett, faluról falura járva szórakoztatott. A Bányász Zenekar egyik alapítója volt. Pisztolyának zengése ma is felejthetetlen.

1954-ben került a Szénelőkészítő Üzemhez. Raktárosként dolgozott. Lelkes, közvetlen barátként emlegetik: ma is munkatársai. Nem büszkélkedhetett nagy kitüntetésekkel, de emberségéből mindig jelesre vizsgázott. 1965-ben nyugdíjba helyezték súlyos szívtrombóza miatt. Kevésnek érezte az otthoni kertészkedést. Eltett ereje az alkotókedv, a dolgozni vágyás volt. Nemrég ismét jelentkezett termelő munkára, de gyenge szíve már nem bírta tovább: a második trumbóza sírba vitte.

A szorgos munkával felépített kis somágtetői családi házában három maradtak: felesége és két gyermeke. Marika és Pista nyugodtan léphetnek az életbe, hiszen édesapjuk olyan embert faragott belőlük, akiket nem kell féltetni. Manci néni sem lesz egyedül, mert az a szeretet, ami körülveszi — szinte egyedülálló.

A Bányász Zenekar gyászindulója cseng a fülünkbe, amit Jani bácsi is oly sokszor eljátszott. Ötvennél több koszorú tornyosul sírján. A fejján ez olvasható: „Appel János. Élt 52 évet.”

(Folytatás az 5. oldalon)

Iszapszéngyár

Békéscsabáról Pécsre érkezett országjáró diákok vitatkoztak az egyik pécsi utcán: — vizes bányából kitermelt szén; — a fenét, a TŰZÉP-nél maradt szénport keverték össze vízzel. A vitát végül az iszapszén szállító fogatos döntötte el, aki nem kis megrökönyödésükre, közölte velük: se nem bányában, se nem a TŰZÉP-nél, annál inkább az újhegyi iszaptavakban található a különös halmazállapotú szén. A felvilágosítottak egy darabig hitetlenkedve csóválták fejüket, majd mivel idejük kevés volt, a város pedig még nagyon sok látnivalót ígért, elfogadták az információt.

Erre a rövid bevezetőre csak azért volt szükség, hogy érzékeltessék: amíg itt Baranyában, illetve a bányaterületeken közismert és népszerű fűtőanyag az iszapszén (még közismertebben: slám), addig az ország más területein ugyancsak „csodabogárnak” számít. Pedig az iszapszén, alig jelent meg a tüzelőanyag-piacon, rövid időn belül nagy népszerűsége lett szert, lévén a legolcsóbb szénfélések egyike.

Az iszapszén előállítására régen kivétel nélkül az iszaptavakban történt, ahol a szénmosóból csöveken oda-

Még a szállításhoz is nagyobb problémát jelentett a folyamatos termelés biztosítása, az igények kielégítésének megfelelően. Különösen

Nem hagyhatók figyelmen kívül még azok a tényezők sem, mint a munkafolyamat végén visszanyert ipari felhasználásnak nagyszerűen

Jég borítja az újhegyi iszaptavakat

nagy gondot okozott a téli kitermelés, holott az iszapszén felhasználása ebben az időszakban is követeli a termelést.

Sokáig nagy gondot jelentett az újhegyi üzem számára ennek a problémának megoldása. Végül is a tatabányai testvérvállalat sietett segítségükre. Vállalták, és felépítették Újhegyen a már múlt évben üzembe helyezett és termelt iszapvíztelenítőt.

1968-ban kezdtek hozzá az üzemrész szereléséhez, és a következő évben már meg is indult benne a termelés. Jelenleg az üzem iszapszén-termelésének 90%-át az iszapvíztelenítő mű adja. A szénmosóból csöveken keresztül az iszapvíztelenítő nyolc méter magas, hatalmas ülepítőtályaiba kerül az iszap, ahol vegyianyagokkal gyorsítják az ülepedést, majd onnan a vákuumszűrőn keresztül — ahog három órás munkafolyamat után — a szállítószalagon hagyja el az üzemet és a vagonokba kerül a már felhasználható, szállítható iszapszén.

Tehát az öt-hat hónap helyett, mindössze három órára csökkent az előállítási idő. De nem csak az előállítási idő csökkent le, hanem a munkások fizikai igénybevétele is. Amíg a csak iszaptavakban történt termelés 60-80 embert foglalkoztatott (neméppen ideális munkakörülmények között), addig ezt a munkafolyamatot az iszapvíztelenítőben alig 30 fő is képes elvégezni, összehasonlíthatatlanul jobb munkakörülmények között.

megfelelő víz visszanyerése és újra történő felhasználhatósága, valamint a nagy területet elfoglaló iszaptavak megszüntetésével nyerhető területek más célokra való felhasználhatósága sem.

Kapu László

Az iszaptavakat helyettesítő óriási ülepítőtárlatok

szállított iszap csak 5-6 hónap múlva vált kitermelhetővé. De nagyban befolyásolták még ezt a hosszú kitermelhetőségi időhatárt az időjárás viszonyosságok is. Az iszapszén ugyanis csak bizonyos sűrűség, szállíthatóság után alkalmas szállításra.

25 éve történt Amikor az országban csak milliomosok éltek

— November 27-én délelőtt kénytelenek voltunk leállítani az üzemet, mivel a munkások nagyobb része tovább már nem volt hajlandó dolgozni. A Szovjet Hadsereg itt volt a közvetlen közelünkben levő szőlőhegyekben. Deután végigjártam az üzemet, hogy mindenhol elzárta-e a csapokat, este pedig mint az üzem tüzoltóparancsnoka átvettem az óvohelyi parancsnokságot — kezdtem visszaemlékezéseim idősebb Markó Nándor, aki abban az időben az újhegyi üzem főgépmestere volt.

— Este valaki azt a hírt hozta, hogy a németek feltörték a központi irodaépületet és ott védőállást kívánnak kiépíteni. Azonnal el is indultam és odaérve felelősségre vontam őket. Ok pedig csak annyit mondtak: azt tesznek amit akarnak, nekik nem parancsol senki. A parancsnokuk kiadta az utasítást: akárki közeledik a salakhegy felől, engedjék harminc méterre közel jönni és akkor nyissanak rája tüzet. Azon az éjszakán azonban nem történt semmi. Másnap a németek megjelentek a hőerőműnél, amit a salakhegygel együtt fel akartak robbantani. Ezt István Jánosnak és Zaraci Ferencnek sikerült megakadályozniuk.

— Este, mikor átadtam az őrséget hallottam, hogy a németek tüzet nyitottak az erőműbe váltásra indult munkásokra, akik közül egy meghalt, a másik kettő pedig súlyos sérülést szenvedett.

— A felszabadulás után először a műhelyekben indult meg a munka, ahol szovjet harckocsik futóműveit javítottuk. Nagy volt az anyagihiány, szinte mindenért Budapestre kellett utazni. Amikor beindult a széntermelés, a mennyiség növekedése volt az első-

leges feladat. Minden nehézség ellenére ki kellett elégíteni a vasút, az ipar és a közintézmények — ezek közül is elsősorban a kórházak — igényeit.

— Az üzem szinte megállás nélkül dolgozott. Hétfőn reggel nyitól, vasárnap délután kettőig folyt a munka, és a fennmaradt rövid időben kellett elvégezni a szükséges karbantartásokat, javításokat. Még a takarításra sem nagyon jutott idő. Míg az üzem megállás nélkül dolgozott, mi vezetők éjjel-nappal azon törtük a fejünket, hogy miként lehetne még több szén termelni. Már csak azért is igaz, hogy éjjel-nappal gondolkodtunk, mivel nappal az üzemben kellett lennünk, s mivel a szovjet tanácsadók általában éjszaka tanácskoztak, azon is jelen kellett lennünk. A családom sokszor azt sem tudta hol vagyok.

— Szerke az egész üzemben rohambrigádok alakultak. Különösen az iszaptavak kitermelése folyt ezzel a módszerrel. Előfordult például az is, hogy az újhegyi labdarúgó csapat teljes létszámban ott volt a rohammunkán. A rohammunkát ugyanis azonnal fizették. A későbbiek folyamán egyre általánosabb lett az azonnali fizetés, mivel alig lehetett lépést tartani a pénz romlásával. A bérelszámolók szinte megállás nélkül dolgoztak. Még így is előfordult, hogy mire a napi bérral a „piacra” ért a dolgozó, még egy tojást sem kapott érte. Az egy millió pengő, akkor aprópénznek számított. Volt belőle vagy egy hátizsákkal mindenkinek. Soha nem volt annyi milliomos az országban.

— kapu —

Szocialista szerződést kötnek a társadalmi munkások

Széles körű mozgalom indult Komló szépítéséért

A kései tavasz megkettőződött feladatot ró a városi szervekre, a kivitelező vállalatokra és a lakóhelyek környékének csinosítását végző társadalmi aktívákra. A Hazafias Népfront városi építési akció programját — amely hazánk felszabadulásának 25. évfordulója alkalmából készült — részletesen ismertették előző számunkban.

A népfrentbizottság a csütörtöki tanácskozásán első helyen szerepelt a mozgalom idej szervezése.

— Az akció szervezésében és lebonyolításában mi is alkalmazzuk a más városokban már jól bevált társadalmi munkanapok meghirdetését — hangsúlyozta Kádár Németh Béláné, a városi bizottság titkára. — Javasoljuk a területi népfrentbizottságoknak, tanácsotagoknak, hogy hirdessenek utcák és választókerületek közötti versenyt a városépítésre!

A múlt heti bizottsági ülésen szó esett arról is, hogy a társadalmi munka irányítására létrehozott operatív bizottság tagjai szocialista szerződést kötnek konkrét társadalmi munkára az üzemekkel, vállalatokkal. A családoknak munkafelajánlási lapokat adnak ki.

A tavaszi fásításra felkéri az üttörő szervezeteket és a Mecsekyöngye Termelőszövetkezet tagságát. Szeretnék igénybe venni a korábbi évek akciói kapcsán kitüntetett társadalmi munkásokat, a lakó- az utca- és a választókerületi bizottságokat, továbbá valamennyi társadalmi és tömegszervezeti aktívát.

A játszótérek állagának megóvását az üttörő szervezetek vállalták. Több helyen táblát helyeztek el, melynek felirata a park védelmét szolgálja.

— Komló város Tanácsa gondoskodik arról — folytatta tovább a népfrentbizottság titkár —, hogy rendezzék a közterületeket, javítsák az utcákat, a járdákat, átteressék, vízelvezető árkokat, újítsák fel a nagyobb parkokat, gyermekjátékosokat, hozzák rendbe a közvilágítást, a hirdetőberendezéseket. A kereskedelmi szervezetek és dolgozók a kirakatok rendbehozásáról, díszítéséről gondoskodnak.

A népfrentbizottság rögzítette azt is: nagyon fontos, hogy a széleskörű társadalmi munka arányban álljon a megteremtett lehetőségekkel. A megvalósításhoz szükséges eszközök (például: növényanyag, fűmag stb.) időben a helyszínen legyen. A tanács építési és közlekedési osztálya gondoskodik a műszaki irányításról. A munka különböző fázisait a városi operatív bizottság hangolja össze.

— Ez nem csupán műszaki, szervezeti, hanem politikai kérdés is — emelte ki Kádár Németh Béláné. — Ugy kell tervezni és lebonyolítani az akciót, hogy a munkára jelentkezők hasznosan tevékenykedhessenek, mindenki láthassa saját munkájának eredményét. Az akcióprogramot ismertettük a népfrentbizottsági tagokkal, vállalatokkal, üzemek, intézmények vezetőivel és a lakónyilvántartókkal. A város szobrá, csinosabbá tételére — a felsorolt kisebb mérvű, de mégis jelentős munkákkal párhuzamosan — nagyobb feladatokat is meg kell oldanunk. Néhány rendezetlen területen, amely rontja a városképét, a lakosság társadalmi munkájának bevonásával egy kulturáltabb városképbe illő környezetet kell teremtenünk. Az egész város lakosságának segítségét várjuk, hiszen a jubileumi évforduló tiszteletére mindannyiunknak össze kell fogni.

Brigáderkezellet és nyugdíjas búcsúztató

1970. március 4-én a Villamos Üzem István-aknai szocialista részlege ünnepélyes brigáderkezelletet tartott a Puskin Művelődési Házban. István-akna villamos üzemvitel szocialista részlege négy éves múltra tekint vissza. 1966-ban kiérdemelték a szocialista brigád címet. 1967-ben már a szocialista részleg címért folyt a küzdelem. A részleg termelés, kulturális és társadalmi munka terén vállaltait teljesítette, sőt a termelő munkában egyre kiemelkedőbb eredményt ért el. A hangulatos brigáderkezelleten résztvett Szám István üzemvezető, Oláh Gyula csúcsparttitkár és Niedling János SZB-titkár az üzem vezetősége részéről, akik elismerték a részleg eredményes munkáját. Loósz Tibor elvtárs, a szocialista részleg vezetője átnyújtotta a brigádtagoknak az okleveleket, a zöld- ill. a bronzkoszorús jelvényeket.

A brigáderkezellet megünnepélyesebbé tette, hogy ekkor vett búcsút munkatársaitól Horváth József elvtárs, 40 munkában eltöltött év után. A részleg dolgozóinak nevében Loósz Tibor elvtárs, az üzem szakszervezeti bizottság nevében Niedling János SZB-titkár ajándékkal kedveskedett a nyugdíjas vonuló Horváth Józsi bácsinak.

Barna Teréz
Villamos Üzem

Napirenden: az oktatás

Kossuth-bányán a közel-múltban megtartott szakszervezeti bizottsági ülésen a hivatali alapszervezet munkája mellett az oktatás kérdése szerepelt a napirenden.

Az 1969-70-es oktatási év megkezdése óta eltelt időről Wihl József oktatási felelős és Adószegi Károly a kultúrbizottság elnöke adott jelentést Kossuth-bánya Szakszervezeti Bizottságának.

— 1969. augusztus hónapban az általános iskolába 90-en jelentkeztek a szocialista brigádszervezők alapján. Amikor a tanítás elkezdődött, már csak 71 volt a tanulók száma. A következő hetekben, hónapokban oly nagy volt a lemorzsolódás, hogy jelenleg csak 11-en vesznek részt az üzem általános iskolai oktatásában.

Meg kell említeni, hogy a többi üzemeket is hozzávéve, összesen csak 64-en végzik az általános iskola V—VIII. osztályát. A számokat látva, felvetődik a kérdés: célszerű-e az üzem iskolai ilyen irányú folytatása?

A jelentésből megkaphatjuk a választ is. Nem. Anál is inkább nem, mivel az említett 64 főből leszámítva, a 11 kossuthi dolgozó, az iskolások életkora 16-18 év, s így a Kossuth-bányai dolgozóknak bizonyos kisebbségi érzésük lehet a fiatal lányok, illetve fiúk előtt. A jelentés önkritikusan megállapítja, hogy az általános iskolával kapcsolatban, az illetékesek is hibáztak, hiszen, ha nagyobb gondot fordítottak volna a lemorzsolódással való elbuzosításra és általában az iskolába való jelentkezésekre, akkor most nem itt tartanának.

A szakszervezeti politikai oktatással kapcsolatban, ha a számokat nézzük, már sokkal szebb képet kapunk. Az említett oktatásra 1976-an jelentkeztek, ugyancsak a szocialista brigádszervezőkben vállaltak alapján. Október óta 41 alkalommal tartottak foglalkozást, amelyen összesen 832 hallgató jelent meg. Ez a szám csak azokat foglalja magába, akik legalább négy alkalommal részt vettek a foglalkozásokon.

A szakszervezeti politikai iskolát irányító, mintegy 38 propagandista jelentéséből kitűnik, hogy az előző évihez viszonyítva, nagyot nőtt az aktivitás. Nem egy alkalommal több érdekes hozzászólás, parázs vita színesítette az előadásokat. Nagyban elősegíti az előadások eredményességét az a tény, hogy a propagandisták többsége elvégezte a Marxista Egyetemet vagy középiskolát. Így a felmerülő főgöszabb kérdésekre is helyes választ kaphatnak az érdeklődők.

Az oktatás egyetlen szépséghibája talán csak az, hogy

meglehetősen gyakran adódnak időproblémák az oktatás helyét illetően és így vagy más alkalommal, vagy nem a meghirdetett helyen kell azt megtartani.

A szakszervezeti bizalmi foglalkozások látogatottsága is hasonló jó képet mutat, mint a politikai oktatás. Itt csak az a probléma, hogy a vidékről bejáró bizalmiak nem tudnak minden alkalommal megjelenni.

Ha már az oktatásoknál tartunk — bár ez nem szerepelt a bizottsági ülés napirendjén — nem szabad megfeledkezni az új formában rendezett KISZ-oktatásról sem. A meghívott előadók nagy felkészültsége, s az öszszesontan rendezett előadások fokozott érdeklődésre tartanak számot és nagyban elősegítik a KISZ-fiatalok politikai továbbképzését.

Visszatérve a szakszervezeti bizottsági ülésre, a hozzászólásokból az is kitűnik, hogy az általános iskolát kivéve, nagyot léptek előre Kossuth-bányán az elmúlt időszakban. Leszögezték azt is, hogy a Kossuthon dolgozók, akik még nem rendelkeznek általános iskolai végzettséggel, valamilyen formában meg kell hogy szerezzék azt. Az elkövetkezőekben a városi oktatási intézményekkel karöltve a területi általános iskolákban próbálják majd megoldani ezt a problémát. Az említett helyhiány is indokolja ezt a megoldást, hiszen a Kossuthon dolgozó, mintegy száz szocialista brigád összejövetelét és a szakszervezeti politikai, bizalmi és KISZ-oktatások számára is meglehetősen nehéz a hely biztosítása.

Szabó Lajos

Baranya megyei Ipari Vásár helyett

PÉCSI IPARI VÁSÁR ÉS KIÁLLÍTÁS

Pénteken délelőtt 11 órakor az idej pécsi kiállításon részt vevő vállalatok képviselői töltötték meg a Városi Tanács Tanácstermét. A kiállításon való részvétel nevezési határidőn belül, több mint száz résztvevő jelentkezett be a vásár szervező irodájához.

Az öszszegyűlt képviselők előtt, először Molnár György, a vásár főrendezője tartott rövid ismertetőt, melyben tájékoztatta a kiállításon részt vevő vállalatok képviselőit a július 3-tól 13-ig megrendezésre kerülő Pécsi Ipari Vásár és Kiállítás menetrendjéről.

A vásár megnyitójára július 3-án délelőtt 10 órakor kerül sor. A vásár megnyitására, akárcsak tavaly, Timár Mátyás miniszterelnök-helyettest kéri fel. Ugyancsak ezen a napon hirdetnek eredményt és osszák ki a díjakat. A közönség díjait a 13-án délután 4 órakor sorra kerülő zárófogadáson adják át az illetékeseknek. A kiállítók legközelebb június 10-én tarthatnak megbeszélést.

A tájékoztató után kiosztották a vállalatok képviselőinek a helyszínrájozatot.

Így emlékeznek felszabadulásunkra

Hazánk felszabadulásának katonai története

(1944. október 6. — 1945. április 4.)

A honfoglalás óta nem élt át olyan sorsdöntő időket, olyan hatalmas változásokat, a magyar nép, mint 1944 októberére és 1945 áprilisra között!

Mohács óta nem volt olyan tragikus helyzetben hazánk, mint 1944 októberére és 1945 áprilisra között.

Az 1944. őszétől 1945. áprilisig Magyarország területén lezajlott katonai események döntő hatást gyakoroltak népünk életére. A szovjet hadsereg internacionalista küldetését teljesítve kiűzte hazánk területéről a fasiszta német megszállókat és szétzúzta az országunkat Hitler csatlósaként agresszív háborúba taszító Horthy-rendszert, illetve az azt követő szalásista állami és katonai gépezetet.

A Vörös Hadsereg győzelmei lehetőséget teremtettek a magyar nép számára, hogy ne csak idegen elnyomóitól, hanem a kizsákmányoló osztályoktól is megszabaduljon. Népünk élve a lehetőséggel, a Kommunista Párt vezetésével győzelemre vitte a proletariátus diktatúráját, megkezdte a szocialista gazdasági és társadalmi rend felépítését.

A szovjet fegyveres erők a Iasi-Kisinyovi hadműveletekben 16 német hadosztályt megsemmisítettek, illetve fogságba ejtettek, további négyet pedig szétverték. A „Dél-Ukrajna” elnevezésű német hadseregcsoport szétverése és Románia kilépése után a háborúból megnyílt az út Magyarország felé.

A 2. Ukrán Front jobb-szárnya a visszavonuló német csapatokat üldözve megkezdte a Keleti-Kárpátok védelmi vonalának leküzdését. 1944. augusztus 30. és 31-én több helyen átlépték a magyar határt és közvetlen harcértekezésbe kerültek az időközben székelyföldön felvonult 2. magyar hadsereggel.

A német főparancsnokságnak a Balkán és Magyarország felé nyomuló szovjet csapatok megállítására nem voltak tartalékai. Ezért a „Dél-Ukrajna” hadseregcso-

port szétverése után nemcsak Románia és Bulgária számára jött létre kedvező lehetőség a fasiszta blokkból való kilépésre, hanem Magyarország számára is. Horthyék azonban ezt a kedvező lehetőséget elmulasztották.

A magyar uralkodó osztályok ebben a sorsdöntő időben két csoportra oszlottak. Egy részük, a nyilasok, imrédisták és más jobboldali csoportosulások, továbbra is fel-tétel nélkül támogatták Hitlert és folytatni akarták a háborút.

Más részük Horthyval az élen, felismerte, hogy Magyarország elvesztette a háborút. Mindent elkövettek, hogy megőrizzék hatalmukat, ezért egy angol-amerikai megszállásban reménykedtek. A szovjet csapatok előrenyomulásának lefékezésével időt akartak biztosítani ahhoz, hogy az angolszász csapatok legalább a Dunántúlt megszállhassák. Ezt az elgondolást kellett volna megvalósítania az 1944. augusztus 29-én megalakult Lakatos-kormány.

Ezt fogalmazta meg Vörös János vezérkari főnök szeptember 4-i memorandumában: „...ha azzal számolnánk is, hogy Németország a háborút elvesztette, akkor is végsőkéig kell határainkat védeni, nehogy a bolsevizmus martalécai legyünk, mert a legrosszabb esetben egy nemzeti tragédia esetén is csak úgy tudjuk nemzetünk fennmaradását biztosítani, ha az oroszokat távol tartjuk és egy gyászos megsemmisítéshez az angolszászoknak időt nyerünk.” Ennek megvalósításához, vagyis a szovjet csapatok feltartóztatásához hajlandók voltak továbbra is együttműködni a németekkel.

Horthyék halogató magatartásának a fegyverletétel körül ez volt a magyarázata. Még szeptemberben is a csodákban reménykedtek. Folytatták a háborút, nem voltak hajlandók a Szovjetuniótól fegyverszünetet kérni. Nem használták ki a németekkel való szakításhoz az

1944. szeptember elején kialakult kedvező hadászati és külpolitikai helyzetet, annak ellenére, hogy ezt a nép és a hadsereg is várta. A tisztikaron belül is növekedett azoknak a száma, akik a háború továbbfolytatását kilátástalannak tartották és az új kormánytól politikai megoldást vártak.

A Kommunista Párt és a Magyar Front az azonnali fegyverszünetet követelte és az együttműködést a szovjet hadsereggel, fegyveres harcban a németek ellen. Horthyék azonban a nyugatiaktól várták a megoldást, elszalasztották a kedvező pillanatot és ezzel hadszíntérre változtatták az országot. Annak ellenére tették ezt, hogy ekkor Magyarországnak már

megvolt a reális lehetősége ahhoz, hogy átálljon a Szovjetunió, az antifasiszta hatalmak oldalára. Ha az 1. és 2. magyar hadsereg megnyitotta volna arcvonalát a 4. és 2. Ukrán Front előtt a Kárpátokban, akkor a Duklai-hágótól Makóig darabokra szakadna a németek arcvonala és egész déli szárnyuk kilátástalan hadászati helyzetbe kerül.

Lakatosék azonban folytatták a háborút. Horthy pedig csak akkor küldte el fegyverszüneti delegációját Moszkvába, amikor már az Alföldön dúltak a harcok.

Hortobágyi István
(Folytatjuk)

HARC BUDAPESTÉRT

1945. I. 1. - II. 10. /

Jelmagyarázat

- A szovjet csapatok helyzete I. 1-én
- A szovjet csapatok helyzete I. 9-én
- A szovjet csapatok helyzete I. 15-én
- A szovjet csapatok helyzete I. 16-án
- A szovjet csapatok helyzete I. 6-án
- A szovjet csapatok támadásának irányja
- Német kitörési kísérlet I. 11-én

Budapest első szovjet városparancsnoka

Zamercev tábornok visszaemlékezése

A kinevezésemről szóló parancs váratlanul ért. Kétségek győőrttek, megfelelek-e a feladatnak? Egy ilyen hatalmas város ügyeinek intézése nem tréfadolog.

Még aznap, az első vonalban kiválogattam leendő munkatársaimat. A várost észak felől, Újpesten keresztül közelítettük meg.

Megálltunk a rakparton. A Dunáról hűvös vízszag csapott az arcunkba. A folyam méltóságosan hömpölygött, de szívünk öszszeszorult, amikor a szépséges hidak roncsára pillantottunk.

Mivé lett a város? Mindenütt romok, bombatölcseirek. Nem is város, hatalmas temető. Az éhező és beteg emberek a pincékben rejtőzködtek.

A lakosság bizalmatlansága — amit a németek plántáltak beléjük — lassan felengedett. Együtt láttunk hozzá a békés élet építéséhez.

Pezsgött a város mint a felbolygatott méhkas. Takarították az utcákat, rendbehozták a villamosvonalakat, vízvezetékeket. Javult az ellátás, egyes üzemekben dolgozni kezdtek. Malinovszkij marsall hamarosan meglátogatta minket. S közölte velem, hogy alig ismert a városra. Járhatóak az utcák, terek, mintha régen lett volna háború...

— A legjobbkor jött marsall elvtárs. Engedje meg, hogy estére meghívjam az Operába.

— Már is van előadás?

— Igen, ma van a megnyitó.

— Ez aztán meglepetés, talán már étterem is működik?

— Pontosan így van, tizenhárom órától huszonegy óra harminc percig.

— És mit fogyaszthatnak a vendégek?

— Egyelőre teát és kávét, de hamarosan menü is lesz...

A lassan felengedő gyanakvás végül is a jó kapcsolatok kialakulásához vezetett. Jöttek hozzánk tanácsért és hogy tanácsot adjanak. Egy alkalommal felkerestek magyar elvtársak és elmondották, hogy a Nobel-díjas tudós formálisan éheznek. Utasítottam katonáimat, hogy vigyenek neki fát, kenyéret, egy zsák burgonyát, kölest. A visszatérő katonák mosolyogva mesélték, hogy nagy ijedséggel fogadták őket. Néhány nap múlva a tudós maga keresett fel és személyesen köszönte meg gondoskodásunkat.

Az egyik fogadónapom listáján Bajor Gizi nevét fedeztem fel. Nagyon nyugtalan volt és sűrűn bocsánatot kérve a zavarásért, kilátástalan lakáshelyzetért hivatkozott.

— Önöknek korábban nem volt lakásuk? — érdeklődtem.

— Van lakásunk, de abban székelt most egy fontos szervezet. A kerületi katonai parancsnokság... De kérem, érte meg, én nem panaszkodni jöttem, de egy kis szobára nagy szükségünk lenne. Egész nap új szerepemre készülök, és csak éjszakára járok haza.

— Öt nap múlva beköltözhetnek lakásukba — fejeztem be a beszélgetést.

Azóta sok-sok év telt el, mégis úgy tűnik mintha csak tegnap lett volna. Amikor 1966-ban meghívót kaptam a Magyar Partizánszövetségtől akaratlanul is arra gondoltam, hogy milyen gyorsan szalad az idő.

Nagyon kedves fogadtatásban részesítettek Budapesten és sokan kérdezték, hogy tetszik a város. Mást nem mondhattam, bár 1945 óta harmadik meghívásnak tettem eleget:

— Olyan ez a város, mintha először járnék itt, Európa legszebb városában.

(APN)

Jól emlékszem, csaknem egy hétre került, míg kerülő úton Baján át, Pécsről Pestre érkezünk.

Utazásunkat hosszas utánjárás előzte meg, tekintettel arra, hogy jóval többen jelentkezték, mint amennyi férőhelyet biztosíthattak abban az egyetlen kocsiában, amit civil személyek számára fenntartottak. Így is mindenkinek alá kellett írni, hogy saját felelősségére utazik a mozdony elé szerelt biztosító vagonban, mivel a szerelvény katonaságot szállított.

A háború éveit viszonylag biztonságos körülmények között vészeltem át Pécsen. Anyám kitarított Pesten mindaddig, míg ez lehetséges volt. De az utolsó hónapokban már torkig volt az örökös sorbaállással, óvóhelyre futkosással, szűkös hadisegéllyel és utánam jött.

Akkor már egyre többen rebesgették, hogy a háborúnak hamarosan vége lesz. Ez elégséges volt ahhoz, hogy Anyámban megérelődjék az a konok szándék, miszerint az első lehetséges alkalommal hazautazunk. Nagyanálom összes józan érve hiábavalónak bizonyult arra vonatkozóan, hogy erről letegyen.

— Tudnom kell, mi van a lakásunkkal! — mondogatta. Valószínű, hogy nemcsak a lakás izgatta, hanem attól tartott, ha Apám esetleg hateret a fronttól, nem várja senki sem.

— Legalább a gyereket ne vidd el! — könyörgött Nagyanyám, de én is nagyon

akartam menni és úgy gondoltam, Anyám ezt megérezte és ezért nem engedett ebben sem.

Hivatalból hivatalba kilincsel, míg végül is megszerzte az engedélyt.

Nem emlékszem pontosan, hányan lehettünk a vagonban, akkor úgy tűnt, rengetegen és azt biztosan tudom, soha nem láttam annyi nyereket még egy csomóban, mint ott.

Számomra minden végtelenül érdekes és izgalmas volt, és semmiképpen sem értettem, miért siránkoznak a felnőttek annyit.

— Csak szerencsésen, baj nélkül megérkezünk, csak már lenne vége ennek a kínlódásnak.

Külön öröm volt számomra, hogy esténként ruhástól fekhettünk le a földre dobált matracokra. Reggelenként azokon az állomásokon, ahová éppen beérkeztünk, a kútnál arcot-kezet mostunk, s ezzel mindenfajta tisztálkodási kötelezettségnek eleget tettünk. Minden dőlben valamelyik faluban kiszálltunk, csomagjainkból lábos halásztunk elő és hosszú sorokban vártuk az ingyen levest. Óriás kondérokban gözölgött az utcán és mindenki egy merőkanállal kapott.

A harmadik vagy negyedik éjjel erős döccenésre és sikoltozásra ébredtem.

Kisfiú a romhalmazban

— Kelj fel, lésiklott a vonat! — rángatott Anyám.

Bosszankodtam! Ez volt az első éjszaka, hogy levettem undok bakancsomat és a nagy kapkodásban sehogy sem sikerült befűzőm. Végül is áttekertem a fűzőt és megkötöttem.

Anyám soha nem tett különbséget a lehetetlen és az általa elképzelt dolgok között. Három bőröndünk és két kosarunk volt. Nem tudom, miképp képzelte ennyi csomag cipelését, de talán nem is gondolt erre, mindenestere, egy hét éves gyerek segítségére kevéssé számíthatott.

Letoloncolt a vonatról és mellém dobálta a csomagokat. Ráparancsolt, hogy el ne mozduljak mellőlük, ő pedig visszabújt a kocsiába. Kis idő múltán szitkozódva bukkan fel mellettem.

— Egyetlen ép tojásunk sem maradt, hogy az ég szakadjon erre a rothadt világra! A köves aranygyűrűmet adtam annak az átkozott feketézőnek!

— Nem szégyenli magát asszonyom? Örüljön, hogy épségben megúsztuk a szerencsétlenséget és adjon hát a mi Urunk Jézusunknak, hogy megóvott bennünket a pusztulástól.

Anyám dühösen fordult meg, valószínűleg valami

epés visszarágás tódult a nyelvére, de akkor észrevettem, hogy az az apáca áll mellettünk, aki egész úton összekulcsolt kézzel kuporgott a kocsi egyik sarkában és csak a szája mozgásából sejtettük, hogy imádkozik.

A fejvesztett, kapkodó emberek, síró gyerekek éles el-lentékeként emelkedett ki a sokaságból, hóhéjer fityulában, gyűrellen ruhában, hűvösen, tisztán, idegenül.

Amikor anyám ismét el-tűnt, és én ott álltam magányosan, a rám bízott csomagok felelősségének gondjával és mert már egy cseppet sem tartottam mulatságosnak az egész utazást, szerettem volna megfogni a kezét, de nem mertem megérinteni. Ő meg csak imádkozott és eszébe sem jutott elosztani egy hét-éves kislíú félelmét.

— Egy óra múlva indulunk tovább! Szerencsére senkinek nem történt baja — közölte Anyám, mikor nagy megkönnyebbülésemre visszatért.

— Szabotázs történt! — suttogták körülöttem az emberek, de azonnal elhallgattak, ha egy katona mellénk ért. Nem értettem, hogy ez mit jelent, csak annyira elálmosodtam, hogy lusta voltam megkérdezni.

Mire Pestre értünk, véresre kapartam a fejemet. Alig vártam, hogy otthon legyünk. Volt fél üveg petróleumunk

elűgva a fürdőszobában, reménykedtünk abban, hogy még megvan, és könnyűszerrel megszabadulunk kínzó vendégeinktől.

Rözcunczeigéket, akik mellettünk laktak, s akikre Anyám a kulcsot és a lakást bízza, hiába kerestük. Végül is a házmaster nyitotta ki az ajtókat. Töle tudtuk meg, hogy szomszédaink jelentkeztek a csillagosházba és nem tértek vissza. Sajnáltam barátnőmet, a szöke cöpfös No-nit, és nem akartam elhinni, hogy már soha többet nem láthatom.

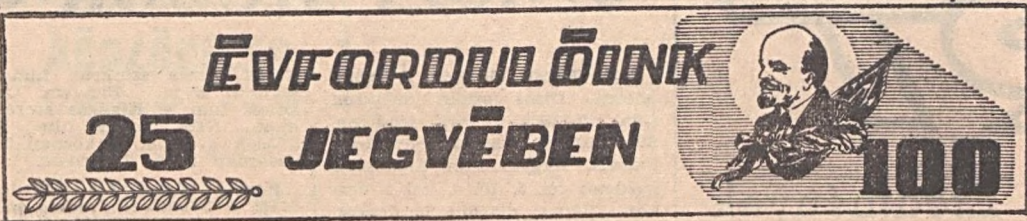
Előlről teljesen épnek látszott a házunk, így aztán nagyon meglepődöttünk, amikor megláttuk, hogy a szobánk egyik fala végig hiányzik, a fürdőszobában pedig embernyi lyuk tátong az emeletnyi mélység felett. A déli oldalról kaptunk telitalálatot. A törmelékektől lépi is alig tudtunk. Anya kétségbeesetten siratta harmincezer pengős bútorát és még úgy kabátostól elkezdte nagy kosarakkal, vödörökkel kihordani a köveket. Hamarosan mindenki megtudta, hogy itthon vagyunk és jöttek a szomszédok segíteni. A legérdekesebb az volt, amikor kimentem a fürdőszobába, a földszintről felkiabált a barátom, Tomi, én csak kidugtam a fejemet a lyukon és nagyon jól elbeszélgettünk.

Anya nagyon kiabált velem, hogy oda ne merjek menni, mert leeshetek, de szegénynek annyi volt a dolga, hogy nem ért rá örökké utánam futkosni. Végül is a nyilasokat szekrényekkel tarták el, de még így is életveszélyessé nyilvánították a lakást. A következő hetekben Tomival Kincskereső Részvénytársaságot alapítottunk és versenyeztünk, melyikünk tud több kacatot kibányászni a romok alól. Legtöbbször én vezettem, annyi költsüvegem, fényképalbumom, kalapom és sok egyéb apróságom volt, hogy alig győztem dugdosni Anyám elől.

Már egészen kitalavszodott, amikor az egyik nap sovány, fekete ember állt meg a kapuban. Kis ideig ácsorgott, de én csak akkor figyeltem fel rá, amikor észrevettem, hogy engem néz. Ahogy a nevémen szólított rögtön megismertem, hogy a Papám. A nyakába ugrottam, kimondhatatlanul boldog voltam, mert soha senkit nem szerettem annyira, mint őt, de közben azért nagyon csodálkoztam azon, hogy nincsen katonaruhában, hanem pulóverben és nagyon bő térdnadrágban.

Mikor megkérdeztem, hogy miért, azt felelte, vége van a háborúnak, és én akkor már egy cseppet sem örültem, mert arra gondoltam, iskolába kell járni, pedig még mennyi romhalmaz van, amit nem fedeztünk fel!

Bódis Teréz

Emlékmű a város határán

Zobák-akna előtt építik a felszabadulási emlékművet

Az avatásra április 3-án kerül sor

A negyedszázados évfordulón nem is ünnepelhet méltóan Komló lakossága, mint a felszabadulási emlékmű avatásával. A népek barátságát kifejező, az egymáshoz való kapcsolódást jelképező, modern vonalú, betonban megtestesülő monumentális alkotás Bachmann Zoltán terve alapján készül.

A Komló város Tanácsa felkérésére a Karbantartó Üzem vállalta a nem mindennapos munka alapozását és az emlékmű kivitelezését Szegő Géza főmérnök — Szálkai István párttitkár társaságában — mutatta be az épülő emlékművet.

— Február 5-én kezdtünk munkához, s azóta három műszakban dolgozunk. A brigádokat úgy csoportosítottuk át, hogy egyéb vállalásainkat is határidőre teljesíthessük. Amikor elismeréssel szólók az itt serénykedő Szabó János ács brigádjáról, a Sáb József, Megyeri András és Schulteis János kőműves brigádjáról és Keszler György kubikos munkacsapatáról, akkor dicséréttel kell megemlékezni azokról a kisebb-nagyobb kollektívákról is, amelyek az eredeti tervben meghatározott programot változatlanul valóra váltják.

munka irányítóit mindenképpen meg kell említeni. Ők azok, akik sokszor túlmunkát vállalva teljesítik hivatásukat. Elsősorban Kovács Károly építészvezetőről van szó, akinek a három harmadban olyan kiváló művezetői vannak, mint Jágl István, Radnóti László és Szeifert Géza.

Az élet különös véletlenje: az a Czéder János ma a Karbantartó Üzem vezetője, tehát az emlékmű kivitelezésének elsőszámú felelőse, aki többedmagával jelen volt a szovjetekkel való első találkozásnál Komló határában. Nem mint küldött, vagy politikai vezető, hanem a kíváncsiság vezette őt is és a többieket is. Hogy kik voltak még ott? Hoppa József, aki az első tolmács volt, vagy Lelovics István, aki ma a vállalat biztonságtechnikai csoportjának egyik szakértője.

— Mi tagadás, egy kicsit féltünk a szovjet csapatok-

tól. Egyszerűen azért mert Zobák-pusztán az elvonuló németek aknamezőt vontak az út mentén. A menet élén lévő kapitány azonban felismerte, hogy nem ellenséges szándékkal tartózkodunk azon a helyen. Hoppa Jóska bátyám tudott is oroszul, így hamarosan összelekedtünk.

— Czéder elvtárs emlékszik még a fogadtatásra?

— Igen! Fiatalember voltam, mégis jól emlékszem a helyi mozgalmi vezetők és a szovjet katonák ünnepélyes találkozására. Amikor az itteni kommunisták a felszabadulás közeledtéről tudomást szereztek, a csapatok bevonulását ünnepélyessé akarták tenni. Így is történt. Zászlót varrtak és díszítették. Az akkori Hangya-épület, a mai edénybolt előtt került sor az első baráti kézfogásra a szovjetek és a komlóiak között.

Vízhányó Imre

Tűzük — lobogójuk

466 brigád — 10 108 brigádtag

A lét határozza meg a tudatot — e meghatározás oly öröktörvényű igazság a marxista filozófiában, hogy nem igényli bizonyításomat, hogy mégis idézni voltam kénytelen, az csak azért történt meg, mert csak így lehet egyértelműen és félreérthetetlenül összefoglalni annak az szb-titkárnak a felhatalmazását, aki teljes joggal kifogásolta: a szocialista brigádok munkájának, eredményeinek propagálását sajtóban, rádióban, televízióban. A felszólalásra pedig a Mecseki Szénbányák Szakszervezeti Bizottsága által kezdeményezett szocialista brigádvezetők és a sajtó, rádió képviselőinek találkozásán került sor. A beszélgetésen jelen volt Markwart Károly, a Mecseki Szénbányák szb-titkára, Klepach Ottmár, a vállalat KISZ-bizottságának titkára, Suhajda Tibor, a szakszervezeti bizottság munkatársa, valamint Kosuth, Szabolcs-, Zobák-bánya szb-titkárai és néhány szocialista brigádvezető.

Hazánkban jelenleg 96 000 szocialista brigád van, több mint egymillió brigádtaggal. Ha ezt az óriási számot összehasonlítjuk a létszámban messze elmaradó, de a sajtóban, rádióban, televízióban mégis nagyobb teret kapó művészek, minőségi sportolók eredményeinek propagálásával, azonnal nyilvánvalóvá válik, hogy jogos az észrevételezése a felszólalónak. Ezt az egysúlyt veszített mérleg helyrebillentését kívánja elősegíteni az a kezdeményezés, ami vállalatunk szakszervezeti vezetőinek közreműködésével péntek

délután elkezdődött, és amit a jövőben kéthetenként kívánunk megrendezni. Tény és való, lapjaink hasábjain, rádió- és televízióműsorokban gyakran találkozhattunk a vállalatok, üzemek és brigádok elé tűzött tervszámokkal, mutatókka, a kívülállók részére azonban mit mondanak ezek a számok? Egy elképzelt mennyiség, minőség meghatározóit színvonalának, szintjének elérését, túlteljesítését, avagy épp a tőle való elmaradás tényét. Holott nem lehet közzéadni senki számára, ami a számok mögött van. Az eredményeket, akár a gépek segítségével, akár pusztán fizikai erejükkel: emberek érték el.

EMBEREK ÉS GÉPEK

Bognár Sándor brigádja nem sokkal a zobáki bányarobbanás előtt került Pécsbányáról Zobákra. Előző munkahelyükön soha nem dolgoztak elővájasban. A szükség azonban néha törvényt bont, és Bognárék december 9-től január 3-ig 102,4 métert teljesítettek.

— A robbanást követő órákban a lehangoltság, levertség vett erőt mindenkin. Gondolatainkat a bajba jutott társaink megmentése kötötte le. Tudom, voltak, akik a leszámolás gondolatával is foglalkoztak. Am másnap is felkelt a nap. Bármilyen szomorú és fájt volt a megtörtént esemény, az élet nem állt meg. Mert nem állhatott meg. Az embereket — nevezze aminek akarja — valami meghatározhatatlan elszántság szállta meg. Valami dac;

valami csakazértis hangulat. Es ez a lendület ragadta magával az egész aknát.

A gép és az ember, illetve az ember és a gép korunkban már elválaszthatatlan. Am soha nem lehet és nem szabad megfélemlíteni arról, hogy a gép munkaeszköz, amivel az ember csodára is képes.

— Bognárék bizalmat kaptak, mikor odakerültek hozzánk, — mondja Kerényi József szb-titkár. — Az előlegezett bizalommal nem élték vissza. Pedig nem volt könnyű dolguk, épp úgy, ahogy nem volt könnyű a többi bányásznak sem abban az időben. Dolgozni kellett, talán úgy ahogy eddig még soha. A szénre nagy szükség volt, így még a szabadszombatokról is lemondtak.

VERSENY ÉS JUBILEUM

1969-ben 480 brigád 11 029 fővel indult vállalatunknál a szocialista cím valamelyik fokozatáért. Időközben 14 brigád átcsoportosítás, átszervezés miatt megszűnt. Így a bíráló bizottság 466 brigád 10 108 brigádtag munkáját értékelhette és közülük 55 brigád vállalásának teljesítését elutasította. Szeptemberben, a jubileumi évfordulók kapcsán a brigádok nagyobb része újabb vállalásokat tett. A már eleve feszített és a szeptemberi plusz vállalásokkal megnövelt felajánlásokat a brigádok többségének sikerült túlteljesíteni.

Kapu László

(Következő számban folytatjuk.)

Amit érdemes tanulmányozni

Őszinte szavakkal — a szocialista brigádmozgalomról

A felhívás meghallgatásra talált

Az olvasó bizonyára kíváncsi arra, hogy a bányászvárosban régen hiányolt emlékmű hol épül fel.

— Két szempont vezette a tervezőket és a város vezetőit. Az emlékmű kijelölt helyénél találkoztak a komlóiak a felszabadító szovjet katonákkal. Főként ezért emelik a „nagykanyar”-nál az alkotást. A másik, hogy olyan környezetben kap helyet az emlékmű, amely a városba érkezőket megfelelően fogadja.

E gondolatokat Szálkai István elvtárs tolmácsolta. Elmondta azt is, hogy az építés előtt a pártszervezet felhívással fordult az üzem dolgozóikhoz. „Mindössze három hét választ el bennünket felszabadulásunk nagy ünneptől — hangzott a felhívás —, és e rövid idő alatt komoly erőfeszítéseket kell tennünk, főleg az emlékmű építésén dolgozóknak, hogy a vállalt feladatokat március 25-re minden körülmények között teljesítsük”.

Es a szorgos kollektíva most arról adhat jelentést, hogy már a héten, március 19-én befejezik a rájuk bízott feladatot. Túl azon, hogy a munka értéke közel félmillió forint, jelentős olyan szempontból is: a további tereprendezésre időt biztosítanak a Városgazdálkodási Vállalat számára. A hideg időjárás, a hosszú késői tél megkettőzött erőfeszítést rótt a karbantartósokra, s hogy ennek már eddig is maradványok maradtak, önmagában félmillió: a jubileumra egyszerű munkával készülnek az üzem dolgozói.

Az egykori szemtanúk az élvonalban

A krónikásnak nincs lehetősége arra, hogy az emlékmű építésén résztvevő dolgozók teljes névsorát adja, de a brigádok mellett a

(Folytatás a 2. oldalról)

Vagyis ez azt jelenti, hogyha valaki 16 éve szocialista brigád cím tulajdonosa, az jövőre az értékelés után nem elsőéves szocialista brigád cím tulajdonosa lesz.

A másik lényeges, hogy megszűnik az időtartalomtól függő értékelés. Az elismerés a jövőben akármilyen formát öltön is, az alapvetően nem attól függ, hogy melyik kollektíva mióta vesz részt a szocialista brigádmozgalomban, hanem attól, hogy milyen tartalmasan, színvonalasan tevékenykedik.

A harmadik ilyen fontos vonása a határozatnak, hogy nagyobb, társadalmilag elismertebb formák is adományozhatók a brigádoknak. Véleményünk szerint ezzel a munka becsületének a tekintélyt kívánjuk tovább fokozni. Véleményünk szerint ez napjainkban az elmúlt évekhez viszonyítva nagyon szükséges.

A következő lényeges új vonása ennek a határozatnak, hogy intézményesíti az erkölcsi és anyagi elismerést. Ez a következőket jelenti: ha a jövőben valamelyik szocialista brigádot felterjesztjük, annak meghatározott összegű pénzjutalmat kell biztosítani. Korábban ez nem volt. Volt ahol adtak, volt, ahol nem. Ez a kérdés most intézményes lett.

Fontos vonása az is, hogy érzésünk, véleményünk szerint hosszú időre szólóan biztosítja az elismerés formáját.

Ezek után nézzük meg, hogy milyen konkrét kitüntetési formák adományozhatók. Talán előjáróban annyit, hogy olyan kollektíváknak adományozható, akik birtokosai a szocialista brigád címnek. Valamelyik kollektívának most valamilyen rendű, rangú elismerést akarnak biztosítani, azt nem lehet, csak szocialista brigád cím tulajdonosnak.

Az első év után nyilvánított oklevelet kapnak a brigádok. Felvetődött az a

dolog, hogy nem kell az a sok oklevél, egyszer kap és arra rávezetik, hogy évek során milyen elismerésben részesült és részesül a brigád.

A brigádtagok szocialista brigádtag igazolványt kapnak és ide lesz beírva, melyik brigád tagja és milyen elismerésben részesült, illetve részesül.

A második évben a brigádtagok zöldkoszorús jelvényt kaphatnak. A szocialista cím harmadik évben történő odaítélését követően már a jövőben a bronz, ezüst vagy arany fokozat bármelyikére fel lehet terjeszteni a brigádot. Ez azt jelenti, hogy lehet olyan brigád, amelyik a szocialista cím háromszor történő elnyerését követően a negyedik évben közvetlen megkapja az aranyfokozatot. De lehet olyan brigád, amely 6 év után sem kap semmilyen fokozatot. Alapvetően, az határozza meg, hogy milyen színvonalasan tevékenykedtek. Fokozatot átugorva nem kell betartani a sorrendet bronz, ezüst és arany. A bronz, ezüst, arany fokozattal pénz kell adni, ezt központilag nem szabályozza a határozat, ezt a vállalati kollektív szerződésekben kell rendezni. Most folyik a vállalati kollektív szerződések módosítása és csak tanácsként tudom felvetni, hogy mennyit adjanak pl. egy bányászumnak ezt nem lehet meghatározni. Rá van bízva a vállalatra. Javasolni tudjuk azt, hogy a bronz, ezüst és aranyfokozattal adandó pénzjutalmak alsó határa 200,— Ft-nál alacsonyabb ne legyen, mert ez a jutalmazási keret országos átlaga.

Akik tartós, kiemelkedő eredményt érnek el a termelésben, az önművelésben, a szocialista emberi viszonyok fejlesztésében, ezeket a kollektívákat 3 magasabb szintű fokozatra lehet felterjeszteni.

1. Vállalat kiváló brigádja.
2. Szakma, iparág kiváló brigádja.

3. Népköztársaság kiváló brigádja.

Az elsővel 1500,— Ft, a másodikikkal 2000,— Ft jár brigádonként, a harmadikkal 3000,— Ft jár brigádtagonként.

Itt hangsúlyozni kell, hogy nem könnyű ezeket a kritériumokat a különböző fokozatoknál elérni, így a minőségi kritérium miatt és csak azok nyerhetik el pl. a Népköztársaság kiváló brigádja címet, akik az alábbi kettővel már rendelkeznek.

A másik dolog, hogy a Szakma, iparág kiváló brigád cím elnyeréséhez 10 éves, a Népköztársaság kiváló brigádja cím elnyeréséhez 15 éves szocialista brigádtagság szükséges.

A brigádtagok a brigádkitüntetési fokozatának megfelelő elismerésben részesülnek.

Egy brigádon belül, mint ismeretes, többféle fokozati elismeréssel bírtak a brigádtagok. Ezek után a brigád fokozat illeti meg a brigád valamennyi tagját egyöntetűen. Ezt az intézkedést méltánytalannak tartják többen, azzal indokolva, hogy aki 1 éve van a brigáddal, ugyanolyan elbírálásban részesül, mint amelyek több éven keresztül már brigádtag.

Visszatérve az alapelvekhez, a brigád sem azért kapja meg a kitüntetést, mert ennyi, avagy annyi éve szocialista brigád, hanem első sorban tevékenységén keresztül itéli meg. A brigád maga javaslatot tehet arra, hogy melyik tagját javasolja a szóbanforgó egyéni elismerésre.

Előfordulhat olyan eset, hogy egy kollektívát magasabb kitüntetésre javasolnak és egy tagja pl. csak 3 éve vesz részt a brigád munkájában. Ez gondot nem okoz, mert lehet, hogy a 3. éve ott dolgozó ember végzett munkája egyenlő a nála több éve ott dolgozó emberéhez viszonyítva. Semmiestre sem volna helyes, ha a brigád nem venné figyelem-

be az elvi álláspontot a javaslat tevésnél, illetve olyanok javasolnának elismerést, akik arra nem érdemesek.

A következő dolog érdemes elgondolkodni. Akkor, amikor az új határozatban országosan rangos elismerési lehetőségekről van szó, nem kellene-e továbblépni a kollektívák szemben támasztott követelményekben. Ezzel együtt fontos dolognak kell tekinteni a szocialista brigádmozgalom irányító felelős szerveknek, hogy mindazokat a formalizmusokat, amiket eddig a mozgalom vitelében alkalmaztak és felmérték annak negatívumát, a jövőben a fokozatosság elvét figyelembevéve a szabályokat kerülve segítsék a brigádmozgalomok megtéltét. Arra kell törekedni, hogy a brigádvállalás, azon belül a tagjainak vállalása minden esetben plusz követelményt jelentsen a napi munkavégzésen belül, illetve a tanulásban, a magánéletben egyaránt és lehet kezdeményezni olyan vállalásokat, amelyek hosszabb távon problémát jelenthetnek az adott üzemnek, illetve vállalatnak. Ilyen jelenleg pl. a nagyfokú létszámlhiány, amellyel a vállalatok küzdenek.

Sajnos van arra tapasztalat, hogy szocialista brigádjaik közül többen nem úgy fogadják a hozzájuk érkező új munkásokat, mint ahogy azt joggal elvárhatnánk. Tehát segítsék elő szocialista brigádjaik a létszám utánpótlást, a tőzsgárda kialakítását, hogy csak néhányat említsünk, legfontosabb kérdésekben a vállalati gondokat, problémákat.

A jövőben az elbírálást is korszerűsíteni kell. Az értékelési rendszer jelenleg nagyon leragad a vállalásokra. Gondoljunk arra, hogy a vállalás visszatükrözi a brigád végzett munkáját? Véleményünk szerint ez betűragás. Ismerni kell a brigád összes tevékenységét, azt is, amellyel nem szerepel a vállalás-

ban, ami erőfeszítést jelenthet számukra, amit előre nem lehet a vállalásban szerepeltetni, tehát a ténylegeset kell alapul venni és nemcsak azt, amit leírnak.

Az elismerések, a kitüntetések felterjesztése a következőképpen fog történni.

Minden esetben a javaslatétel joga a termelési tanácskozásra tartozik. Azt megkezdni semmiképpen nem lehet. Az adományozás joga pedig a vállalat igazgatóját, szakszervezeti bizottságát, és ha ifjúsági brigádról van szó, a KISZ-bizottságot illeti.

„Vállalat Kiváló Brigádja” cím odaítélése, illetve döntés a Szakszervezeti Tanácsra tartozik.

Végezetül el kívánom mondani, hogy a határozat gyakorlati alkalmazására a jövő év elején kerül sor. Már most lehet hangoztatni és hangsúlyozni, hogy akkor, amikor a megérdemelt kitüntetést a brigádnak átnyújtják, egy kicsit nagyobb gondal előkészített rendezvény legyen, egy kicsivel több szó essék a brigádról a nyilvánosság előtt is, akik munkájuk folytán kitüntetésben részesülnek.

A fokozat után járó, kollektív szerződés által biztosított pénzjutalom felosztásáról a brigád dönt. Tehát annyit jelent, hogy a differenciálás itt is érvényesülhet a végzett munka arányában.

Előfordulhat, hogy a fenti elv alapján lesznek olyanok, akik egyáltalán nem részesülnek a jutalom felosztása alapján elismerésben. Tehát csak azért, mert én is brigádtag vagyok, jutalmazni jól végzett munka nélkül nem lehet.”

Megjegyzés: hangsúlyozzuk, hogy fenti anyagot a megjelent határozat feldolgozásához segédanyagként adtuk közre! Suhajda Tibor, a vállalati szakszervezeti bizottság munkatársa.

SPORT

Öklívívás

Mintegy hatszáz néző előtt került sor a Komlói Bányász-Kaposvári Dózsa csapata nek NB II-es öklívívó-mérkőzésre, vasárnap délután 2 órakor. A KB-SK tornacsarnokában az egyes súlycsoportok viadalát élénk szurkolás kísérte.

Farkas Béla legénysége - bár 19 arányban vereséget szenvedett - mégsem kellett csalódnia. A rutinos dőzsásokkal szemben bátran öklöztek.

Részletes eredmények (elől a komlóiak):

A papírsúlyú Bajusz végig aktívabban volt ellenfelénél, de a kaposvári fiú „kiszurkolta”, s így meg kellett elégednie a döntetlennel: 1:1.

A légsúlyú Radó bátran kezdett, az abban a lilá-féhev versenyző kemény ütései nem tudta kivédni. Részaboltak és edzője feladta a kilátástalannak tűnő párharcot: 1:3.

A harmatsúlyú Szávicz József mérkőzés után maradt aul Kovács szemből: 1:3. Vészes vereség ígérkezett, de Balogh szépitett, majd Sipos kiegyenlített!

Pehelysúlyban Balogh azzal nyert - szinte veszített állásból - hogy Mártont a 3. percben szabálytalan ütéstől leléptették: 3:5.

Könnyűsúlyban láttuk az egyik legjobb mérkőzést Sipos Szabóval szemben több értékes pontot szerzett és már az 5. percben győzött - kútussal: 5:3.

Kisváltósúlyban a Harasztú és Varga találkozó sem volt hozzászámítva. Harasztú feladta, állásból, a komlói boxoló igen jól kezdett: 5:7.

A váltósúlyúak színvonalas viadala csak 3 percig tartott, mert Szarvasnak felrepedt a szemhéja, és orvososa nem engedte tovább versenyezni Balogh ellen: 5:3.

A nagyváltósúlyban Horváth egy remek öklözött kanott Rigó személtében, aki kútussal győzött a 3. perc végén: 5:11.

A középsúlyban Gessel nagyon ügyesen bement közelharcba, főleg ennek köszönhető biztos, pontszerző győzelemét: 7:11.

Félnehézsúlyban Szabó rendkívül bátran, energikusan boxolt és már a második percben megszerezte a két pontot - k. o.-val: 9:11.

Nehézsúlyban Major és Koch csapott össze. Az első menetben egyik versenyző sem szerzett értékelhető pontot, de aztán a váltósúlyú komlói Koch technikailag fölányt csillogtatva, úgy győzött, hogy Major a 2. percben feladta.

A szakosztály lelkes munkája már nem teljes értékű. A tapasztalat hiánya nagyon érződött. Aztán az erőnléttel sem lehetünk elégedettek. Ebben az országban már jobban kell figyelni arra, hogy miként készül el az egyes versenyző az utolsó napokban mintha teljesen kiüregedve volna magukat a bányában. Mert az öklözők többsége bányász.

Vasas - Komlói Bányász

2:0 (2:0)

NB I-es labdarúgó-mérkőzés. Fáy utca, 5000 néző. Vezető: Magyar Zoltán.

Vasas: Tamás - Fábrián, Mészöly, Vidáts, Hász - Müller, Latinger - Molnár, Puskás, Farkas, Ladinszky.

Komlói Bányász: Erdősi - Kóta, Csordás I., Makray, Lazaridis - Ficzko, Solymosi - Bordács, Juhász, Földi, Mohácsik.

Cserét csak Albert József edző alkalmazott a 72. percben. Molnár helyett Török, Müller helyett pedig Antal jött be.

Oszintén meg kell mondani: amiól felült, nem következett be a Vasas elleni mérkőzésen.

A két fordulóban győztes piroskékkel ugyanis további formajavulást és nagy győzelmet várt a közvélemény. S hogy ez nem így történt, abban sok minden közrejátszott. Ha szerények akarunk lenni, akkor először a pálya talajáról kell szólni. Bizony, az ilyen pálya nem alkalmas gyors, kombinált játékra.

A másik: a komlói garda igen lelkesen, fegyelmellett küzdött. Most már utólag megjegyezhetjük: jónak bizonyult Lantos Mihály edző taktikája.

Solymosi fogta Farkast, Makray pedig Puskásra volt ráállítva. Nos, a két robbanókony csatár az egész mérkőzés alatt nem sok vizet zavart...

A többiek is megtették a ma-bukét! Főleg ez a magyarázata annak, hogy a fővárosi 11 mérhetőbb teljesítményt nyújtott, mint ahogy azt a szakemberek is elvárták volna.

A Vasas a 7. percben szerezte meg a vezetést.

Müller húsz méterről küldött övesét Erdősi kiütötte és a berobbanó Vidáts nar méterről a sapu jobb sarkába emelt, 1:0. Ezután volt az első 11-es, amit egyébként semmiképpen nem lehetett volna megítélni. (Vidáts letalálta Makrayt, a csatár átessett a fedeztetésköz lában. Farkas ugyanúgy a bal sarkába lötte a labdát a büntetőből, mint az ősszel Komlón. Erdősi ezúttal is hátrított - vetődve.)

Ezt követően három jól helyzetet teremtettek a komlói csatárok, de a befejezés nem sikerült. Nem így a másik oldalon: Lazaridis hibájából Puskás növelte a hazaiak előnyét: 2:0. Szünet után, a 61. percben már jogos 11-es értek el a pestiek. Molnár átcselozta magát Lazaridison, aztán a hátvéd a csatárnak mindkét lábát elhúzta. A büntetőt Farkas már nem váltalta, de Puskás igen, aki azonban a labdát a baloldali lécmelé küldte.

Csüörtőkön délután 3 órakor a Lvovi Kárpátia labdarúgócsapata lesz az edzőpartner, vasárnap pedig az MTK mutatkozik be Komlón.

(Vizhányó)

Eredmények

LABDARÚGÁS:

NB. I. 3. forduló: Vasas-Komlói Bányász 2:0, Csepel-Pécsi Dózsa 1:0, Újpest-Tatabánya 2:1, Diósgyőr-VIDEOTON 2:0, Ferencváros-Szombathely 1:1, Dunaujváros-Salgótarján 4:1, Bp. Honvéd-SZEOL 3:1, MTK-RÁBA ETO 2:0.

NB. I. B. 3. forduló: Székesfehérvári MÁV-Pécsi Bányász 1:0, Egyetértés-Zalaegerszeg 3:1, BKV Előre-MAVDAC 1:1, Ganz-MAVAG-Várpalota 2:0, Ozd-Eger 5:1, Debrecen-FOSPED Szállítók 2:0, BVSC-Kecskemét 2:2, Bp. Spartacus-Szolnok 1:0.

NB. II. 1. forduló: Kaposvári Rákóczi SE-Máza-Szászvári Bányász 1:0 (1:0).

Máza-Szászvár: Hadrik - Jónás Róth, Bocz, Németh, Bakó, Turós, Demeter, (Kővári), Oglizán, Nagy II, Szalai I, (Szalai II), Edző: Bodony János.

Nem sikerült a rajta csapatunknak. Bár végig támadták a mérkőzést, a korán bekapott gólt nem sikerült kiegyenlíteniük.

NB. III. 1. forduló: Nagymányoki Brikett-Latina SE 1:0.

Megyei I. osztály: Vasas II Bányász-Boly 1:0, István-aknai Bányász-Siklós 2:2.

ASZTALITENISZ:

NB. II. férfiak: Dunaujváros-Pécsi Bányász 14:11, Nők: Budapesti SZÓVOSZ-Komlói Bányász 12:4.

NB. III. férfiak: Kaposvári Vörös Lobogó-Komlói Bányász 10:6.

Megyei I. osztály: Vasas II Bányász-Komlói Bányász 11:5.

SAKK:

NB. II: Bakonyi Vegyész-Pécsi Bányász 7:6.

Győztesek: dr. Horváth, Kovács, Vertényi, Feszkó, döntetlenül végzett: Reszler, Mufics, Szöllösi, Diós, Gerecs játszámja tūgőben maradt.

NB III-AS TEKE

Az NB III-ba jutott Komlói Bányász tekezői sikeresen rajtoltak. Az első fordulóban - hazai környezetben - 5:3-ra győztek Balinka ellen. A második forduló még sikeresebb volt, a Kaposvári MÁV-val szemben a Bányász 6:2-re nyert (25:25:25). Legjobb dobóink: Takács (455), Czukor (433), Máttyás (421).

K. L.

Vereség ellenére is az élen

SZÉKESFEHÉRVÁRI MÁV-PÉCSI Bányász 1:0 (1:0)

Pécsi Bányász: Bogyal - Kelen, Tallós, Györkö, Márton, Halasi (Ivanics, a 60. percben), Maklári, (Bartal a szünetben), Vessző, Palkovics, Mérel, Bencsik Edző: Kovács József.

Mély talajú, salakos pálya fogadta Székesfehérvárot a csapatokat. A hazaiak kaptak először lábra, de védelmünk hátrította rohamaikat. Vessző előtt kétszer is nyíl: alkalom a gólszerzésre: először lövés helyett a kapussal szemben cselezett, de túl vetette a labdát az alapvonalon, míg a második alkalommal kezénél fogva rángatják vissza a hazai védők. A szabadrúgás amit a játékevezető a tizenhatoson kívülről végzetett el, nem hozott eredményt.

Az egyetlen gól a 35. percben esett. Egy szögletről beivelt labdát a védők röviden vágta ki és a jól érkező Horváth nagyszerűen eltalált lövésével szemben Bogyal tehetetlen volt. Nem védhette.

Szünet után csapatunk vette át a játék irányítását, s bár gólszerzési lehetőség ismét adódott Bartal és Bencsik előtt, mégsem sikerült betalálni az ellenfél hálójába.

Együttünk, veresége ellenére is a tabella élen maradt. Kedden du. a Lvovi Kárpátiaval, szerdán pedig a PEAC-cal találkozik, kétkapus mérkőzésen csapatunk.

Serdülő atlétáink az idősebbek nyomdokában

A Komlói Bányász atlétikailag szakosztálya az 1969-es évvel a legsikeresebb évet mondhatja magának. A sportrajongók joggal gondolnak büszkéik az atlétákra. A bajnoki pontversenyben - 150 egyesület közül - a 9. helyen végeztek; ezzel egyben a vidék bajnokságát is elnyerték. Ez a tényező azt jelenti, hogy a szakosztály betört a magyar atlétika élvonalába.

A középső és hosszútávú futók adtak és adják a szakosztály bázisát. Minőségileg ők a legesélyesebbek. A fiatalabb garda is jelentős részese a sikereknek. Kérdéseinkkel három tehetséges ifjúsági középtávúfutó: Kispál László, Farkas Ferenc és Gulyás Andrást, valamint edzőjüket, Fogarasi Sándort kerestük fel.

Kispál László négyszeres országos serdülő bajnok, a legjobb magyar serdülő középtávúfutó. Több számban, így 1500, 2000 és 4000 m-en országos serdülő ranglistavezető. - Milyen versenyekre készülsz jelenleg és mit vársz ezektől?

- Március 22-én lesz a megyei futóbajnokság: ezt szeretném megnyerni. 29-én a budapesti magyar bajnokságon - úgy értem - szintén az első között lehetek. (Edzője bólint és megjegyzi, hogy Laci valóban képes erre.)

- Milyen tervek vannak még? - Elsősorban szakosztályomnak szeretnék sok örömet szerezni. Remélem, hogy bekerülök az ifjúsági válogatottba és így külföldre is eljuthatok.

Farkas Ferenc 1969-ben a csapatbajnokságon ötödikként végzett. A csepelli idényközi országos versenyen negyedik lett. Ezel elnyerte a legjobb vasipari tanulóknak írt kupát. - Te mit vársz az előbb említett erőpróbáktól?

- A megyei futóversenyen szeretnék az első három közé, Budapesten pedig az első 15 közé bekerülni.

Gulyás Andrást az idén kezdett komoly munkába. Tőle körülbelül azt várják, amit Farkas Ferőtől, így van ez?

- Remélem hogy én is a várokozásnak megfelelően szerepelek az idei évadban.

Végül az edzőt kérdezzük meg: - Sanyi, milyen munkaterv alapján dolgoztok ezekben a napokban?

- 26 fős a keret, ez nagy létszámunk számít. Mindennap edzést tartunk; vasárnap már ellenőrző futásokat is végeztünk. - Mit vársz a fiúktól?

- Bizom benne, hogy ezek a gyerekek valóban elérik azt, amit célul tűztek ki maguk elé. Szerintem minden reményük meg lehet rá!

Vass Tamás

Röplabda

Az MTS Komlói városi Tanácsa ebben az évben is megrendezi az immár hagyományos Tanácsköztársasági Röplabda Kupát. Március 21-22-én megrendezésre kerülő mérkőzésekora a Komlói Bányász csapata mellé, hét együttest hívtak meg.

A Kaposvári Dózsa (a kupa jelenlegi védője), a Pécsi EAC, a Nagykanizsai Dózsa, a GANZ MAVAG, a Komlói Bányász, a Pécsi Honvéd, a Pécsi Tanárképző, és a Szigetvári Kinizsi csapatai valószínűleg nagy esélyekkel várják a máj 21-22-én rendezendő torna egyben azt a célt is szolgálja a Tanácsköztársaság évfordulójának ünneplése mellett, hogy a szép sportágat, mind nagyobb mértékben népszerűsítse a bányászvárosban.

Kiállítás

A Május 1. Művelődési Házban vasárnap festménykiállítás nyílt. A pécsi Horváth Olivér legsikeresebb munkáit láthatják az érdeklődők, naponta fél 4-től este 8 óráig.

Szombat és vasárnap délután fél 4-től tárlatvezető mutatja be az alkotásokat. A kiállítás március 25-ig tekinthető meg. Március 21-én az értelmiségi klub résztvevői találkoznak Horváth Olivérral.

Jubileumi irodalmi rejtvény pályázat

A Mecseki Bányász és a Bányai Dolgozók Szakszervezetének Körzeti Könyvtára irodalmi rejtvény pályázatának 6. fordulója.

1. Karinty Ferenc népszerű regénye a felszabadulásnak állított emléket, s olyan hőseket ábrázolt, akik tevékenyen harcoltak a fasiszta ellen. Mi a mű címe és ki filmesítette meg 1955-ben?

2. Ki az idézett vers írója és mi a vers címe? „De akkor az első katonát megöltem, hát kihullott [a könnyem. Mert nekem az volt: [felszabadulás

3. Publicista írónk 1945 után a Nemzeti Parasztpárt tagja. Az utóbbi években számos útikönyvet és filmforgatókönyvet írt. Hazánk felszabadulását így örökíti meg: „Még egy órát élt. Meghalt, mert engem meg a családomat figyelmeztetett a veszélyre. Megölte a fasiszta golyó, mert bennünket védett tőle. Meghalt, és még utolsó mondatával is engem óvott, a volt é lensesget, az új barátot. Meghalt az én szovjet kapitányom, hogy mi élhessünk.”

Ki az író, és mi a mű címe?

4. Mikor veszi fel Vlagyimir Iljics a Lenin nevet? 5. 1944-45-ben a „Feledhetetlen Évek” c. könyv szerzője a szovjet hadsereg századosaként végigharcolta a magyarországi hadjáratot, s hozzájárult a hitleristák magyar földről való kiűzéséhez. Ki a könyv írója és milyen kapcsolatban állt Leninnel?

Beküldési határidő: március 18. Pécs, Déryné u. 9.

A helyes megfejtés: „Lenin nyomában.” - Helsingfors, Köln, Krakkó, Stockholm. Genf. Susenszkoje. Kuskino.

A helyes megfejtők között az alábbiak sorsolással egy-egy könyvet nyertek: Balogh Józsefné, Komló, Hóvirág u. 8. Sőbér Miklós, Pécs-Vasas, II. C. u. 2. Százi János, Pécs, Komját A. u. 5. Czukor János, Pécs-Vasas II. Parcsim u. 11. Sass Istvánné, Vasas II. Fenyő u. 47. Fauszt András, Szászvár, Új Élet u. 2. Hoffer Gyula, Pécs-Újhegy, Villamos Útem, Cseh Mihály, Vasas I. Somogy u. 27. Hegedűs Miklós, Komló, A'kotmány u. 32.

A könyveket a nyerteseknek postán küldjük el.

MOZI MŰSOR

Park (Pécs): 16-18-ig. A Japán feleség. Olasz színes szinkron film. 19-25-ig. Elvira Madigan. Svéd színes film. Matiné: 22-én. Extázis. Magyar film. Előadások kezdete: fél 5, fél 7, fél 9 órakor. Matiné: délelőtt 10 órakor.

Kossuth Pécs: félélőtt: 18-án. A csőd I., II. Szovjet film. - 19-20-ig. Arkon-bokron át. Jugoszláv színes film 21-23-ig. Szembesítés. Magyar film. 24-25-ig. Elvira Madigan. Svéd színes film. Előadások kezdete: 10, 12 órakor.

Kossuth (Pécs): délután: 16-18-ig. Kezdő katonakoromban. Szovjet szinkron film. 19-22-ig. Szembesítés. Magyar film. 23-25-ig. Arkon-bokron át. Jugoszláv színes film. Előadások kezdete: fél 3, fél 5 órakor.

Kossuth (Pécs) este: 16-18-ig. A csőd I., II. Szovjet film (dupla helyár.) 19-22-ig. Arkon-bokron át. Jugoszláv színes film. 23-25-ig. Szemlől szembe. Magyar film. ART KINO: 23-án. Ejfelkor. Előadások kezdete: fél 7, fél 9 órakor.

Petőfi (Pécs): 12-18-ig. A Japán feleség. Olasz színes film. 19-25-ig. Szemlől szembe. Magyar film. Matiné: 22-én. A kalózkapitány újra tengerre száll. Francia-olasz-spanyol színes film. Előadások kezdete: 12-18-ig. 4. negyed 7, fél 9, 19-25-ig 4, 6, 8 órakor.

Fekete Gyémánt (Pécs-Gyárvaros): 19-20-ig. A hármas manó. NDK szinkron film. 21-22-ig. A Pá utcai fiúk. Magyar-USA színes film. 23-24-ig. Modern Monica Cristo. Francia színes szinkron film. Előadások kezdete: hétköznap 6, szombat, vasárnap 4, 6 órakor.

Rákóczi (Pécs): 19-20-ig. Egy férfi kétszobás lakással. Lengyel színes szinkron film 21-22-ig. Bűbájosok. Magyar színes film. 23-24-ig. A fal. Francia film. Matiné: 22-én. Kihágás szerelem miatt. NDK színes film. + Erzelem. Olasz színes film. Előadások kezdete: hétköznap 7, vasárnap 3, 5, 7 órakor.

Jószerecsét (Pécsszabolcs): - 19-20-ig. Bűbájosok. Magyar színes film. 21-22-ig. A makrancos hölgy. Angol színes film. 23-24-ig. Harc Rómáért. I., II. Román-

NSZK színes szinkron film. - Matiné: 22-én. Erzelem. Olasz színes film + Kihágás szerelem miatt. NDK színes film. Előadások kezdete: hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7 órakor.

Puskín (Vasas I.): 17-18-ig. Majd a Leontine! Francia színes film (16 évtől). 20. 21. a tigris. Olasz színes film (16 évtől). + Vadölő. NDK színes film (17. előadás). 24-25-ig. Vigyázat, hekus. Francia színes film. Előadások kezdete: 6 órakor.

Május 1. (Vasas I.): 19-20-ig. Isten hozta, Örnagy úr! Magyar színes film. 21-22-ig. Harc Rómáért. I., II. Román-NSZK színes szinkron film (dupla helyár.). 23-24-ig. Bűbájosok. Magyar színes film. Előadások kezdete: hétköznap 6, vasárnap 4, 6 órakor.

Május 1. (Komló): 16-18-ig. Grisa örmester. NDK szinkron film. 19-22-ig. Utazás a koponyám körül. Magyar színes film. 23-25-ig. A bábu I., II. Lengyel színes szinkron film (dupla helyár.). Matiné: 22-én. Vérrel megpecsételve. Román színes film. Előadások kezdete: fél 4, fél 6, fél 8 órakor.

Zrínyi (Komló): 17-18-ig. Alfa Romeo és Júlia. Magyar film. 19-20. 22. Szüzek elrablása. Román színes film. 24-25-ig. Ha mondom, hogy szeretlek. Olasz színes film. Előadások kezdete: fél 4, fél 7 órakor.

Mecseknádasd; 18-án. Vadász jelenetek Alsó-Bajorországban. NSZK film. (16 évtől). 21-22-ig. Ötelsége herceg elvtárs. NDK film. 25-én Kódos éjszaka NDK szinkron film. Előadások kezdete: hétköznap 7, vasárnap 5, 7 órakor.

Mánfa: 18-án Ha... Angol film (16 évtől). 21-22-ig. A csendőr nőül. Francia szinkron film. 25-én Egy örült éjszaka. Előadások kezdete: 7 órakor.

Zengő Gyöngye (Hosszúhetény) 17-18-ig. A hét aranyember. Francia-olasz-spanyol színes film. 21-22-ig. Isten hozta, Örnagy úr! Magyar színes film. 24-25-ig. Velem nem, asszonyom! NDK színes film. Előadások kezdete: hétköznap 7, vasárnap 5, 7 órakor.

TV MŰSOR

KEDD. 8.05: Számant-mértan (ált. isk. 5. oszt.). 9.00: Környezetismeret (ált. isk. 3. oszt.). 9.55: Történelem (ált. isk. 5. oszt.). 11.55: Osztályfőnöki óra (ált. isk. 6-7-8. oszt.). 13.10: Számant-mértan (ismétlés). 14.00: Környezetismeret (ismétlés). 14.55: Történelem (ismétlés). 16.40: Osztályfőnöki óra (ismétlés). 17.58: Hírek. 18.05: Felszín alatt... Demokratizmus a hétköznapokon. 18.45: Reklámműsor. 18.50: Tízrentülök Társasága. 19.45: Esti mese. 20.00: TV-híradó. 20.20: A komédiás. Magyarul beszélő angol film (16 éven felül). 21.50: Jazzpódium „70”. 22.10: TV-híradó - 2. kiadás.

zika (ált. isk. 8. oszt.). 13.10: Elővilág (ismétlés). 15.50: Fizika (ált. isk. 8. ismétlés). 17.05: Pedagógusok fóruma. 17.48: Hírek. 17.55: A nagyorrú manó. Kis. film. 18.15: Ha-LBC célbaér. Riportfilm. 18.45: Reklámműsor. 18.50: Esti mese. 19.00: 25 esztendő a szocializmus építésének útján. 19.30: Koncert a 707. utcában. 20.00: TV-híradó. 20.20: Volt egyszer egy borbély. TV-film. 21.40: A „Felszabadult melódiák” sorozat adása. 21.50: TV-híradó - 2. kiadás. 22.05: Jégkorong VB: Szovjetunió-Svédország.

SZERDA. 9.00: Képek Örményországról. 9.20: Szerencsés álmodok! TV-film (ismétlés). 10.25: Jazzpódium „70” (ismétlés). 10.45: Akit nagyon szeretnek. Francia film (ismétlés). 17.58: Hírek. 18.05: Szerkesztik a nézők. 18.35: Reklámműsor. 18.40: Nótaszó. 19.05: Esti mese. 19.15: Esti tanfolyam. Francia film. 19.45: A Felszabadult melódiák sorozat adása. 20.00: TV-híradó. 20.20: Ex Antiquis. Zenés film. 20.50: Jégkorong VB: Csehszlovákia-Szovjetunió mérkőzés. Közben kb. 22.00: TV-híradó - 2. kiadás.

SZOMBAT. 9.00: Korszerűbb háztájt. Riportfilm. I. (ismétlés). 9.20: Elvesztett illúziók. 7. (ismétlés). 10.15: Nótaszó (ismétlés). 10.40: A nagyorrú manó (ism.). 16.03: Az aranykesztyű lovagjai. TV-film. I. (ismétlés). 17.40: Reklámműsor. 17.45: Ismerkedés a szobrászattal. 18.05: Zenés irodalmi összeállítás a tavaszról. 18.35: Aktuális riportműsor. 19.20: Cicavíz. 19.35: Verses-zenés összeállítás a munkásmozgalom forradalmi dalairól. 20.00: TV-híradó. 20.20: Tabi László ötperce. 20.25: Orjárat az égen. TV-film. II. 21.20: Mézga család. 10. Időkbüvölítő (ismétlés). 21.45: TV-híradó - 2. kiadás. 22.00: Az Eurovizió Táncdalversenyjéről, 1970.

CSÜTÖRTÖK. 9.00: Olvasás (ált. isk. 4. oszt.). 11.55: Földrajz (ált. isk. 7. oszt.). 14.00: Olvasás (ismétlés). 16.40: Földrajz (ismétlés). 17.15: Irány az egyetem. 17.58: Hírek. 18.05: Család és társadalom. 8. rész. 18.30: Az irodalmi művek filmi adaptációja. 19.00: Reklámműsor. 19.05: Esti mese. 19.15: Kérszerűbb háztájt. Riportfilm. I. 19.35: Esti muzsika. 20.00: TV-híradó. 20.20: Pamír „69”. Kék tenger. 20.50: Elvesztett illúziók. 7. 21.45: Szülők, nevelők egymásközt... 22.35: TV-híradó - 2. kiadás.

VASÁRNAP. 8.43: Felsőfokú matematika. 9.25: Orosz nyelvtanfolyam haladóknak. 9.50: Történelmi emlékműsor közvetítése. 11.00: Telesport. 15.18: Francia nyelvtanfolyam haladóknak. 15.45: Az Intervalló gyermekműsora Varsóból. 16.45: Reklámműsor. 16.50: Dokumentumfilm (ismétlés). 18.05: Röpülj páva. 19.05: A világ térképe előtt. 19.15: Esti mese. 19.30: Mézga család. 11. Memumo. 20.00: TV-híradó. 20.20: Magyar tudósok. TV-film. 21.15: Magyar fiatalok. 21.55: Az érem harmadik oldala. 22.05: TV-híradó - 2. kiadás. 22.25: Reklámműsor.

PÉNTEK. 8.05: Elővilág (ált. isk. 5. oszt.). 8.30: Angol nyelv (középszik. I-II. oszt.). 11.05: Fi-

HÉTFŐ. 16.45: Magyar nyelvű kulturális panoráma. 17.50: Óz varázslója. 18.30: A tudomány és mi. 19.05: Az ön slágere az idényben.

Péntek: 16.45: Magyar nyelvű tv-kronika. 17.50: Ivanhoe. 18.20: Rajzfilmek. 18.30: Zene idősöknek és fiataloknak. 19.05: Muzsik. 20.35: Egy kicsit én - egy kicsit te, kviz. 21.50: Monix detektív.

Szombat: 15.55: Míra St